

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 173

39e jaargang

17 juni 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
96/C 173/01	E-2449/94 van Alfred Lomas aan de Commissie Betreft: Paspoortcontrole (aanvullend antwoord)	1
96/C 173/02	E-338/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Milieuverontreiniging door vliegas in de door de Griekse openbare elektriciteitsmaatschappij (DEI) ontgonnen mijnen (aanvullend antwoord)	1
96/C 173/03	E-3018/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Vergelijkende evaluatie van de Europese bijdrage aan het hersenonderzoek	3
96/C 173/04	E-3088/95 van Giles Chichester aan de Commissie Betreft: Geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (aanvullend antwoord)	3
96/C 173/05	E-3228/95 van Robin Teverson aan de Commissie Betreft: Verbranding van fossiele brandstoffen	4
96/C 173/06	E-3249/95 van Angela Billingham aan de Commissie Betreft: Duits radioprogramma	4
96/C 173/07	E-3320/95 van Shaun Spiers aan de Commissie Betreft: Zesde BTW-richtlijn	5
96/C 173/08	E-3469/95 van Martina Gredler aan de Commissie Betreft: Metingen van de ozonlaag in de Lid-Staten van de Europese Unie — ondersteuning van de ontwikkelingslanden bij overschakeling op alternatieve produktietechnieken	5
96/C 173/09	E-3484/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Co ₂ -emissies in de Tsjechische en Slowaakse Republiek door particuliere en overheids-ondernemingen	6

Prijs: 19,50 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/10	E-3498/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Intelligente snelheidsbegrenzer voor personenauto's	6
96/C 173/11	E-3519/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: De tunnelautosnelweg A 26	7
96/C 173/12	E-3529/95 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Sociale gevolgen van gemengde gezinnen	8
96/C 173/13	E-3548/95 van Robin Teverson aan de Commissie Betreft: EU-cijfers over gehalten aan ozon, stikstofdioxide en zwaveldioxide	8
96/C 173/14	E-3549/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Consequenties van het niet-nakomen van de habitat-richtlijn	9
96/C 173/15	E-3579/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Onderricht in de Aragonese taal	9
96/C 173/16	E-3601/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Bevordering van de scheepsbouw in Spanje	10
96/C 173/17	E-3602/95 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: Associatieovereenkomsten en audiovisueel beleid	10
96/C 173/18	E-3619/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Cacaoboter	11
96/C 173/19	E-3622/95 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Europese wetgeving ten aanzien van de overdracht van de ziekte van Creutzfeldt-Jacob door bloedtransfusie	12
96/C 173/20	E-3643/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Positie Batwa-volk in Rwanda	12
96/C 173/21	E-3648/95 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Onregelmatigheden bij door de Unie medegefinancierde cursussen voor beroepsopleiding	13
96/C 173/22	E-3650/95 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Aanmeldingsplicht overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag	13
96/C 173/23	E-8/96 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Schending van de rechten van de mens in derde landen	14
96/C 173/24	E-14/96 van Martina Gredler aan de Commissie Betreft: Kenmerken van door middel van gentechniek veranderde levensmiddelen	15
96/C 173/25	P-19/96 van Karsten Hoppenstedt aan de Commissie Betreft: Mediawetgeving	15
96/C 173/26	E-20/96 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Controles Finse wegepolitie EU-transitverkeer	16
96/C 173/27	E-23/96 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Groenboek over de informatiemaatschappij en de wereld in ontwikkeling	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/28	P-29/96 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko	17
96/C 173/29	E-33/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	18
96/C 173/30	E-34/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	18
96/C 173/31	E-35/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	18
96/C 173/32	E-36/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	18
96/C 173/33	E-40/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	18
96/C 173/34	E-53/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	19
96/C 173/35	E-54/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	19
96/C 173/36	E-58/96 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Beeldschermapparatuur	19
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-33/96, E-34/96, E-35/96, E-36/96, E-40/96, E-53/96, E-54/96 en E-58/96	19
96/C 173/37	E-60/96 van Maren Günther aan de Commissie Betreft: Conflict tussen het doel van begrotingssanering door structurele aanpassingsprogramma's in de ontwikkelingslanden en steun aan de onderwijssector door openbare middelen van de ontwikkelingslanden	19
96/C 173/38	E-68/96 van Yannis Kranidiotis aan de Commissie Betreft: Tijdschema indiening voorstellen voor de Griekse textielindustrie	20
96/C 173/39	E-71/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Energie	20
96/C 173/40	E-85/96 van Armelle Guinebertière aan de Commissie Betreft: Verkoop in Frankrijk van Chinese truffels	21
96/C 173/41	E-99/96 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Richtlijn „Televisie zonder grenzen”	21
96/C 173/42	E-101/96 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Plan ter verbetering van de veiligheid op het werk	22
96/C 173/43	E-102/96 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Hoogbegaafde kinderen in de Europese Unie	22
96/C 173/44	E-104/96 van Jorge Hernandez Mollar aan de Commissie Betreft: Gedragscode inzake de gelijke beloning van mannen en vrouwen	23

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/45	E-105/96 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Onderverdeling landbouwsubsidies op sociale gronden in Oostenrijk	23
96/C 173/46	E-108/96 van James Provan aan de Commissie Betreft: Elektromagnetische compatibiliteit	24
96/C 173/47	E-118/96 van Michael Spindelegger aan de Commissie Betreft: Openstelling van de programma's Socrates, Leonardo en Jeugd voor Europa voor de landen van Midden- en Oost-Europa alsmede de Baltische Staten	24
96/C 173/48	E-125/96 van Viviane Reding aan de Commissie Betreft: Omzetting richtlijn „stemrecht gemeenteraadsverkiezingen”	25
96/C 173/49	E-132/96 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Discriminatie van de Nederlandse taal door de diensten van de Europese Commissie	26
96/C 173/50	E-133/96 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Bouw van toegangswegen tot de brug van Freixo (Porto) — maatregelen om de gevolgen voor het milieu te beperken	26
96/C 173/51	P-145/96 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Verslagen over de uitvoering van de milieurichtlijnen	27
96/C 173/52	E-149/96 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Cohesiefonds — Spanje	28
96/C 173/53	E-152/96 van Eolo Parodi, Guido Viceconte en Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Oplossing van geschilpunten over zuigelingenvoeding	28
96/C 173/54	E-168/96 van Giovanni Burtone aan de Commissie Betreft: Tijdelijke opening van een contingent met verlaging van de invoerprijs van voor verwerking bestemde sinaasappelen	29
96/C 173/55	E-171/96 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Verpakkingsrichtlijn	30
96/C 173/56	E-172/96 van Kenneth Coates aan de Commissie Betreft: Astma	30
96/C 173/57	E-174/96 van Kenneth Coates aan de Commissie Betreft: Milieubescherming — de vervuiler betaalt	31
96/C 173/58	E-179/96 van Kenneth Coates aan de Commissie Betreft: Milieubescherming — verbetering van van oplosmiddelen afgeleide brandstoffen	31
96/C 173/59	E-189/96 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Het onderzoekprogramma FAIR	32
96/C 173/60	E-195/96 van Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Afsluiting van het jachtseizoen	32
96/C 173/61	E-203/96 van Roy Perry aan de Commissie Betreft: Gezondheid en veiligheid op het werk	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/62	E-207/96 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: FAIR-programma van de Commissie	33
96/C 173/63	E-209/96 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: Financiering van modelprojecten	33
96/C 173/64	E-210/96 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Aankoop van telecommunicatiemiddelen door het Olivetti-concern	34
96/C 173/65	E-219/96 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Vermindering van de nationale bijdragen aan de begroting van de Europese Unie ten belope van bedragen die uit het EOGFL in de Lid-Staten terugvloeiën	35
96/C 173/66	E-224/96 van Laura González Álvarez en María Sornosa Martínez aan de Commis- sie Betreft: Milieuprobleem in de gemeenten Leioa en Erandio (provincie Biskaja, Spanje)	35
96/C 173/67	E-232/96 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Bescherming van veenmoerassen in de districten Offaly en Westmeath, Ierland	36
96/C 173/68	E-234/96 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van Spaanse chemische farmaceutische produkten	36
96/C 173/69	E-243/96 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Pesterijen en geweld op het werk	37
96/C 173/70	P-249/96 van Danilo Poggiolini aan de Commissie Betreft: Verkrijging van financiële steun in verband met de ziekte van Alzheimer	38
96/C 173/71	E-252/96 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Transuranen-Instituut in Karlsruhe — plutonium	38
96/C 173/72	E-253/96 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: EU-onderzoekkredieten voor de definitieve opslag van atoomaafval	38
96/C 173/73	E-254/96 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Verdrag inzake controle op stortplaatsen voor kernafval	39
96/C 173/74	E-259/96 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Programma van de Commissie ten behoeve van de sport	40
96/C 173/75	E-260/96 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Milieukeurinstanties van Lid-Staten	40
96/C 173/76	E-262/96 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: CO ₂ -emissie van auto's	41
96/C 173/77	P-264/96 van Ritva Laurila aan de Commissie Betreft: De zuivering van afvalwater in de grote Europese steden	41
96/C 173/78	E-268/96 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Distributiebeleid	42
96/C 173/79	P-295/96 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Filters voor radioactief strontium en caesium in vloeistoffen	42

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/80	P-298/96 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Omscholing bankemployés in verband met invoering euro	43
96/C 173/81	P-302/96 van Umberto Bossi aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door de Franse luchtvaartautoriteiten van de bepaling die gebruik van het Engels toestaat bij examens in verband met de geldigverklaring van bewijzen van bevoegdheid voor de luchtvaart	43
96/C 173/82	E-304/96 van Hans-Gert Poettering aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdende inzet van ambulancevoertuigen	44
96/C 173/83	E-310/96 van Wilmya Zimmermann aan de Commissie Betreft: Begroting van het Phare/Tacis-programma voor de democratie — totstandbrenging van een fundamentele democratische structuur en deelneming aan de democratische besluitvorming op plaatselijk niveau	44
96/C 173/84	E-313/96 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de fraude bij transito voor ondernemers in het douanevervoer	45
96/C 173/85	E-315/96 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Beroepsastma — classificatie van glutaraldehyd	45
96/C 173/86	E-327/96 van Elmar Brok aan de Commissie Betreft: Bescherming van vogels	46
96/C 173/87	E-328/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Schendingen van mensenrechten in Turkije	46
96/C 173/88	E-339/96 van Willi Rothley aan de Commissie Betreft: Omzetting van het kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen van Unieburgers	46
96/C 173/89	E-345/96 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Uitgaven voor ontvangst en representatie	47
96/C 173/90	E-348/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Oneerlijke verkoop van brandstof	47
96/C 173/91	E-352/96 van Ernesto Caccavale en Riccardo Garosci aan de Commissie Betreft: Crisis op de hazelnotenmarkt	48
96/C 173/92	E-363/96 van James Provan aan de Commissie Betreft: Rasvee en stamboeken	48
96/C 173/93	E-367/96 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Alternatieve visgronden voor de Andalusische vloot die in Marokkaanse wateren vist	49
96/C 173/94	P-371/96 van Milan Linzer aan de Commissie Betreft: Gevolg dat de Commissie aan het Bosman-arrest denkt te geven	50
96/C 173/95	P-376/96 van Jörn Svensson aan de Commissie Betreft: Situatie van homoseksuelen	51
96/C 173/96	E-379/96 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Franse kernproeven	51
96/C 173/97	E-383/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Personeelsbezetting van het Europees Milieuagentschap (EEA)	51
96/C 173/98	E-384/96 van Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Plannen voor de herstructurering van de multinational Alcatel	52

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/99	E-388/96 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Restitutie bij de uitvoer van groenten en fruit	52
96/C 173/100	E-389/96 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Uitvoercertificaten voor groenten en fruit	53
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-388/96 en E-389/96	53
96/C 173/101	E-390/96 van Jorge Hernandez Mollar aan de Commissie Betreft: Projecten van het Europees Sociaal Fonds (ESF) in Andalusië	54
96/C 173/102	E-392/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Suikerquota voor Spanje	54
96/C 173/103	E-393/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Studie over de ontwikkeling van de markt voor verse tomaten	55
96/C 173/104	E-395/96 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Melkquota	55
96/C 173/105	E-399/96 van Werner Langen aan de Commissie Betreft: Personencontrole aan de Belgische grens	56
96/C 173/106	E-402/96 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: Overheidssteun voor voetbalclubs	56
96/C 173/107	E-413/96 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Klacht P/94/4521 van de Commissie tegen de Bondsrepubliek Duitsland	57
96/C 173/108	E-425/96 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Parkeerkaart voor gehandicapten	57
96/C 173/109	E-429/96 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Actieprogramma van ECHO ter voorbereiding op rampen	57
96/C 173/110	E-430/96 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Overheidssubsidies voor Iberia	58
96/C 173/111	E-436/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: KMO's en ambacht	59
96/C 173/112	E-444/96 van Martina Gredler aan de Commissie Betreft: Correctie van de examenopgaven van de Oostenrijkse kandidaten voor het eerste vergelijkend onderzoek 1995 voor de loopbaan A 7/A 8	59
96/C 173/113	E-446/96 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Keuringskosten van parallel geïmporteerde voertuigen door particulieren	60
96/C 173/114	P-450/96 van José Escudero aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor bibliotheken	61
96/C 173/115	E-462/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Geblokkeerde erfenissen	61
96/C 173/116	E-477/96 van Elly Plooij-van Gorsel en Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Selectie van door het NOW-programma gefinancierde projecten	61

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 173/117	P-491/96 van Karla Peijs aan de Commissie Betreft: Tekortkomingen van het stelsel van zekerheid bij extern communautair douanevervoer	62
96/C 173/118	E-505/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Afslachting van de griend door Færøerse vissers	63
96/C 173/119	E-510/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Invloed van elektromagnetische velden op de volksgezondheid	63
96/C 173/120	E-513/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Rekenkamer	64
96/C 173/121	E-521/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Helios-programma	64
96/C 173/122	E-534/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Steun uit het Europees Sociaal Fonds	64
96/C 173/123	P-540/96 van Niels Sindal aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake de organisatie van de arbeidstijden	65
96/C 173/124	P-549/96 van Edouard des Places aan de Commissie Betreft: Frauduleuze import in de Gemeenschap van tijdelijk geconserveerde champignons uit China	65
96/C 173/125	P-559/96 van Riccardo Garosci aan de Commissie Betreft: IGC 96 (Turiijn, 29 maart) — Intergouvernementele Conferentie voor de herziening van het Verdrag van Maastricht	66
96/C 173/126	E-563/96 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Invoer van Turkse producten tegen dumpingprijzen	66
96/C 173/127	P-572/96 van Christian Jacob aan de Commissie Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland	67
96/C 173/128	P-573/96 van David Hallam aan de Commissie Betreft: Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat	67
96/C 173/129	P-575/96 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Fusie Kimberley Clark/Scott en ontslagen als gevolg daarvan	68
96/C 173/130	P-576/96 van Johanna Boogerd-Quaak aan de Commissie Betreft: Opslag van hoog radioactief kernafval in Borssele	68
96/C 173/131	E-586/96 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Gewelddadig optreden tegen Griekse zigeuners	69
96/C 173/132	P-624/96 van Joaquim Miranda aan de Commissie Betreft: Oost-Timor en de Euro-Aziatische top in Bangkok	70
96/C 173/133	P-626/96 van Christian Jacob aan de Commissie Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en derde landen	71
96/C 173/134	P-656/96 van Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Inschakeling extern adviesbureau voor nieuw kantoorgebouw van de Commissie in Luxemburg	72

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2449/94

van Alfred Lomas (PPE)

aan de Commissie

(30 november 1994)

(96/C 173/01)

14 februari 1961 te beëindigen op basis waarvan de Britse toeristenkaart als geldig reisdocument werd aanvaard.

(¹) PB nr. C 36 van 13. 2. 1995.

Betreft: Paspoortcontrole

Hoverspeed Ltd, dat zijn zetel in het Verenigd Koninkrijk heeft, raadt zwarte Britse staatsburgers aan niet met een toeristenkaart naar Frankrijk te reizen, omdat de Franse immigratiedienst hen alleen toelaat als zij in het bezit zijn van een volwaardig Brits paspoort. Kan de Commissie onmiddellijk maatregelen nemen om te verhinderen dat de Franse immigratiedienst zich schuldig maakt aan rassendiscriminatie om reizigers de toegang tot Frankrijk te ontzeggen, en tevens Hoverspeed Ltd aanmanen om zwarte Britten niet langer van reizen naar Frankrijk af te brengen?

**Aanvullend antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

In aansluiting op het antwoord van de Commissie van 14 december 1994 (¹) en gezien de informatie die sindsdien door de Franse autoriteiten werd verstrekt, blijken de voorwaarden waaronder de Britse toeristenkaart door sommige Lid-Staten bij een verblijf van minder dan drie maanden als geldig reisdocument wordt aanvaard, niet voort te vloeien uit het Gemeenschapsrecht maar uit bilaterale overeenkomsten tussen het Verenigd Koninkrijk en deze Lid-Staten.

Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hebben afgesproken per 1 januari 1995 hun bilaterale overeenkomst van

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-338/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(13 februari 1995)

(96/C 173/02)

Betreft: Milieuverontreiniging door vliegassen in de door de Griekse openbare elektriciteitsmaatschappij (DEI) ontgonnen mijnen

In het gebied rond Kozani, Ptolemais en Megalopolis laten het transport en de opslag van het vliegassen dat vrijkomt bij de verbranding van bruinkool zoveel te wensen over dat het gewoon door de wind wordt weggeblazen, waardoor de lucht in de omliggende steden sterk wordt vervuild. Daarbij komt dat een van de opslagplaatsen in het gebied rond Megalopolis zich in de onmiddellijke nabijheid van de stad bevindt. Een andere zal worden ingericht in een dichtbebost gebied.

1. Kan de Commissie medelen of de communautaire milieuvorschriften in het geval van de verontreiniging ingevolge het transport van vliegassen en de opslag ervan in de installaties van de DEI wel degelijk worden nageleefd? Bestaan er milieu-effectrapportages met voorafgaand overleg, zoals Richtlijn 85/337/EEG vereist?
2. Worden het transport en de opslag van vliegassen door de DEI op een of andere wijze door de Unie gefinancierd?

Zo ja, voor welk bedrag? In hoeverre werd daarbij rekening gehouden met de eerbiediging van de communautaire milieuwetgeving?

**Aanvullend antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(15 januari 1996)

Als aanvulling op haar antwoord van 30 mei 1995⁽¹⁾ kan de Commissie, na het nodige onderzoek te hebben verricht, het geachte Parlementslid het volgende meedelen.

1. Het door het geachte Parlementslid genoemde project valt onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, en met name onder punt 11 c) (installaties voor de vernietiging van industrieel afval en huisvuil).

Op grond van artikel 4, lid 2, van de richtlijn moeten projecten van de in bijlage II genoemde categorieën worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de in de richtlijn voorgeschreven procedure (artikelen 5 tot en met 10), indien de Lid-Staten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken. Dit geldt met name voor projecten die, gezien hun aard, omvang of ligging, een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben (artikel 2, lid 1).

In de Griekse wetgeving waarbij Richtlijn 85/337/EEG in nationaal recht is omgezet, is bepaald dat voor alle projecten van bijlage II een milieu-effectrapportage moet plaatsvinden.

De Commissie beschikt niet over informatie waaruit blijkt dat in het onderhavige geval aan de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG is voldaan.

2. Sinds de toetreding van Griekenland in 1981 heeft de Europese Investeringsbank (EIB) voor in totaal 902 miljoen ecu aan langlopende leningen verstrekt aan het Griekse openbaar energiebedrijf voor uitbreiding en verbetering van de produktie, het transport en de distributie van elektriciteit in Griekenland en de daarmee samenhangende milieubeschermingsmaatregelen. Van dit bedrag was 832 miljoen ecu afkomstig uit de eigen middelen van de EIB en 70 miljoen ecu uit het nieuw communautair instrument, dat door de EIB namens de Gemeenschap wordt beheerd. Voor de verbetering van het milieu in Ptolemais en Megalopolis heeft de EIB de volgende leningen aan het Griekse energiebedrijf verstrekt:

- a) voor de installatie van hoogwaardige elektrostatische vliegass-filters in drie bruinkoolgestookte eenheden van 300 megawatt in de centrales van Kardias en Ptolemais heeft de EIB in 1992 en 1993 een lening van in totaal 20 miljoen ecu verstrekt. Bij deze

eenheden behoeven de rookgassen niet verder te worden behandeld, aangezien de SO_x- en NO_x-emissies onder de in de Gemeenschap en in Griekenland geldende drempelwaarden blijven als gevolg van de samenstelling van de plaatselijke bruinkool (een laag zwavel- en een hoog calciumgehalte) en het toegepaste verbrandingsproces. Door deze investering wordt het totale milieu-effect van de emissies in de atmosfeer van alle elektriciteitscentrales in het gebied met bijna 60 % verminderd, hetgeen vooral gunstig is voor de steden Ptolemais en Kozani. De investering is opgenomen in het communautair bestek voor Griekenland, omdat het communautaire milieubeleid ter bestrijding van atmosferische verontreiniging erdoor wordt bevorderd. De vliegass, die rechtstreeks uit gesloten, met de filters in verbinding staande containers wordt gehaald, wordt getransporteerd in gesloten voertuigen en vervolgens gebruikt voor de produktie van cement. Aan de EIB is medegedeeld dat er maatregelen worden genomen om de as afkomstig van niet door de EIB gefinancierde eenheden in het gebied op schone wijze te vervoeren; hiervoor worden onder andere transportbanden overdekt, terwijl de as in lagen in niet meer geëxploiteerde open groeven wordt gestort. Elke laag wordt bedekt met aarde en zodra de mijn vol is wordt het oppervlak beplant;

- b) voor de centrale van het Griekse energiebedrijf te Megalopolis heeft de EIB in 1989 een lening van 83 miljoen ecu verstrekt, voor de uitbreiding van de bestaande produktiefaciliteiten van de open bruinkoolgroeven, de bouw van een bijbehorende generator van 300 megawatt (eenheid IV) en investeringen in milieubescherming, die hoofdzakelijk betrekking hebben op de bouw van een rookgasontzwavelingsinstallatie voor eenheid IV. De EIB had aanbevolen een dergelijke installatie te bouwen en het energiebedrijf had zich daartoe contractueel verplicht, hoewel de totale SO_x-emissies van de belangrijkste stookinstallaties in het gebied, met inbegrip van de nieuwe eenheid van 300 megawatt, onder de in Griekenland geldende grenswaarde van Richtlijn 88/609/EEG⁽³⁾ ligt. Het Griekse energiebedrijf heeft de EIB medegedeeld dat eind 1995 met de bouw van de rookgasontzwavelingsinstallatie zou worden begonnen. De EIB sluit niet uit dat het energiebedrijf voor de voltooiing van de installatie nieuwe leningen aanvraagt. In dat geval zal de EIB de milieuparameters, zoals de behandeling, het transport en het gebruik van de as, opnieuw onderzoeken.

Bij door de EIB gefinancierde projecten moet worden voldaan aan de communautaire richtlijnen en aan de nationale wetgeving op milieugebied en rekening worden gehouden met internationaal aanvaarde aanbevelingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 175 van 10. 7. 1995.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

⁽³⁾ PB nr. L 336 van 7. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3018/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 173/03)

Betreft: Vergelijkende evaluatie van de Europese bijdrage aan het hersenonderzoek

Is de Commissie van plan halverwege het Amerikaanse Hersendecennium de resultaten te evalueren van het onderzoek dat in deze zeer belangrijke materie in Europa is verricht in het kader van communautaire en nationale programma's of van de internationale samenwerking? Voor een vergelijkende evaluatie zouden met name de van het Human Frontier Science Programme afkomstige gegevens van groot nut kunnen zijn.

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(8 februari 1996)

Het hersenonderzoek en het onderzoek op het gebied van neurologie vormen een belangrijk onderdeel van het programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van de medische biologie en de gezondheid van de Gemeenschap (Biomed).

In het kader van Biomed 1 (1990-1994) lopen 45 onderzoeksprojecten over hersenonderzoek en neurologie waarbij 532 groepen zijn betrokken en waarvan de totale begroting 10,8 miljoen ecu bedraagt. De eindverslagen van deze projecten worden in 1996 en 1997 ingediend.

In het kader van Biomed 2 (1994-1998) zullen naar aanleiding van de eerste uitnodiging tot het indienen van voorstellen van dit nieuwe programma 41 projecten worden gestart.

De Commissie neemt deel aan het programma HFSP (Human Frontier Science Programme), waarvan het secretariaat in Straatsburg is gevestigd en dat tot doel heeft het onderzoek naar de hersenfuncties en de medische biologie te bevorderen. Dit programma wordt momenteel geëvalueerd.

Het is echter nog te vroeg voor een algemene beoordeling van de resultaten van de laatste ontwikkelingen. De Commissie volgt het onderzoek op dit gebied met veel belangstelling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3088/95

van Giles Chichester (PPE)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 173/04)

Betreft: Geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik

Hoe hoog zijn de heffingen op vergunningen voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik en vaccins in de Lid-Staten en — ter vergelijking — hoe hoog zijn deze heffingen in de Verenigde Staten, met name wat betreft geneesmiddelen en vaccins die worden gebruikt in de pluimveeteelt?

**Aanvullend antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

De Commissie is thans in staat om in aanvulling op haar antwoord van 22 december 1995⁽¹⁾ de volgende inlichtingen te verstrekken.

De verschillende vergoedingen die door de nationale autoriteiten in rekening worden gebracht voor de beoordeling van een volledig dossier om geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (in een bepaalde farmaceutische vorm) in de handel te mogen brengen waren als volgt:

(gegevens van 1994, in ecu)

België	± 1 630 à 3 010
Denemarken	± 4 730
Duitsland	± 57 400
Griekenland	± 2 080
Spanje	± 1 890
Frankrijk	± 2 270
Ierland	± 5 250
Italië	± 533 à 1 330
Luxemburg	± 2 420
Nederland	± 2 640 à 8 245
Oostenrijk	± 1 130
Portugal	± 750
Finland	± 8 650
Zweden	± 8 605
Verenigd Koninkrijk	± 17 210

Krachtens Verordening (EG) nr. 297/95 van de Raad⁽²⁾ wordt bij de aanvraag van een communautaire vergunning een vergoeding in rekening gebracht waarvan het bedrag schommelt tussen 70 000 ecu (basisvergoeding) en 100 000 ecu (wanneer meerdere farmaceutische vormen van hetzelfde geneesmiddel, tegelijk met de eerste vergunningsaanvraag, in het dossier worden voorgelegd).

In de Verenigde Staten bedragen de beoordelingskosten voor een volledig dossier 162 000 US-dollar, hetgeen overeenkomt met ± 127 640 ecu.

Voor vaccins is (ongeacht de diersoort waarvoor het geneesmiddel bedoeld is) de communautaire basisvergoeding voor de beoordeling van een volledig dossier slechts 40 000 ecu, welk bedrag per aanvullende sterkte of farmaceutische vorm met een aanvullende belasting van 5 000 ecu wordt verhoogd.

In sommige Lid-Staten (België, Italië, Nederland) wordt het bedrag van de vergoedingen eveneens op grond van het type geneesmiddel gewijzigd.

In de Verenigde Staten kan de Food and Drug Administration in verband met vergoedingen vrijstellingen of kortingen toestaan. De Commissie is niet op de hoogte van specifieke bepalingen terzake voor vaccins die in de pluimveeteelt worden gebruikt.

(¹) PB nr. C 48 van 19. 2. 1996, blz. 24.

(²) PB nr. L 35 van 15. 2. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3228/95

van Robin Teverson (ELDR)

aan de Commissie

(1 december 1995)

(96/C 173/05)

Betreft: Verbranding van fossiele brandstoffen

De schoolkinderen in mijn kiesdistrict maken zich zorgen over het milieu en hebben de volgende vraag gesteld over de verbranding van fossiele brandstoffen.

Hoewel de industrielanden erkennen dat de verbranding van fossiele brandstoffen in kolengestookte centrales van essentieel belang is voor de industriële vooruitgang, vormt deze verbranding een van de belangrijkste oorzaken van het toenemende broeikas-effect, dat weer leidt tot aardopwarming. Kan de Commissie voorstellen om stimulerende maatregelen te nemen ten behoeve van de Lid-Staten en wellicht andere landen die kandidaat zijn voor toetreding tot de Europese Unie, waardoor zij in hernieuwbare energiebronnen kunnen investeren en tegelijkertijd een aantal kolengestookte centrales sluiten?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(5 februari 1996)

Volgens de ramingen van de Commissie en rekening houdende met de ontwikkeling van de mondiale energiesituatie zal het gebruik van vaste brandstoffen in elektrische centrales de volgende 25 jaar niet toenemen.

Bovendien moet door het steeds toenemende gemiddelde rendement van kolencentrales de CO₂-uitstoot aanzienlijk verminderen.

De Commissie is zich reeds lang bewust van het belang van duurzame energiebronnen en heeft een aantal initiatieven genomen om het gebruik ervan te bevorderen. Het huidige Joule-programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, dat onderzoek naar niet-nucleaire energie omvat, begunstigt in hoge mate duurzame energiebronnen, terwijl een aanzienlijk deel van de begroting van het Thermie-programma is toegekend aan demonstratie, op industriële of bijna-industriële schaal, van de technische en economische levensvaarbaarheid van die energievormen en aan de bevordering van het gebruik ervan. Bovendien is het Altener-programma, in samenwerking met het Thermie-programma, gericht op strategieën voor het op de markt brengen van duurzame energiebronnen. De communautaire programma's bestrijken dus alle activiteiten gaande van onderzoek en ontwikkeling tot demonstratie en exploitatie van de ontwikkeling tot demonstratie en exploitatie van de ontwikkelde technologieën.

Deze programma's bleven tot op heden grotendeels beperkt tot in de Gemeenschap uitgevoerde activiteiten, maar er werd ook een aantal andere activiteiten uitgevoerd om de algemene energiesituatie in Midden- en Oost-Europa te verbeteren.

Teneinde de leerlingen die zich zorgen maken over deze materie hierover te informeren, zal de Commissie aan het geachte Parlementslid alsook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement onmiddellijk de nodige gegevens toesturen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3249/95

van Angela Billingham (PSE)

aan de Commissie

(1 december 1995)

(96/C 173/06)

Betreft: Duits radioprogramma

Is het de Commissie bekend dat door de opheffing van het Duitse radioprogramma DSR (vroegere TV-SAT 2) de burgers over overvloedige ontvangstapparatuur beschikken?

Is het de Commissie verder bekend dat ondanks het feit dat bekend was dat de uitzendingen op 1 januari 1995 zouden ophouden, ontvangstapparatuur nog te koop zou zijn tot en met 31 december 1994?

Voor zover bekend heeft de Duitse overheid compensatie aangeboden voor de eigen burgers maar niet voor anderen. Is de Commissie niet van mening dat hierdoor burgers van de Europese Unie verschillend worden behandeld?

Kan de Commissie tenslotte mededelen hoeveel klachten van deze aard zijn ingediend door afgevaardigde namens hun kiezers?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**
(21 februari 1996)

De digitale satellietomroep bekend onder de naam DSR en bestaande uit een multiplex van 16 oorspronkelijk via de ether uitgezonden Duitse radioprogramma's in stereo, werd in principe doorgeseind via de satelliet „Kopernicus 1 FM 3” (23,5° OL, 12,625 GHz) en verdeeld door kabelmaatschappijen. Omdat de satelliet „TV-SAT 2” over een ongebruikt televisiekanaal beschikte, werd DSR bovendien via de satelliet uitgezonden. Toen TV-SAT 2 ophield met de uitzending van Duitse televisieprogramma's, verdween DSR, zoals gezegd, van die satelliet, maar de omroep bleef in een groot deel van Europa te ontvangen via de Kopernicus-satelliet. Verschillende andere Duitse radioprogramma's kunnen ontvangen worden door analoge satelliettransmissie via hulpdraaggolven van televisieprogramma's. Het binnenshuis gebruikte gedeelte van de ontvanginstallatie dat voor de uitzendingen via TV-SAT 2 gebruikt werd, zou ook geschikt moeten zijn voor uitzendingen via Kopernicus, op voorwaarde dat de ermee verbonden buiteninstallatie kan worden gebruikt voor frequenties net boven de frequentieband voor rechtstreekse omroep per satelliet van 11,7-12,5 GHz, die vroeger door TV-SAT werd gebruikt.

De Commissie heeft geen inlichtingen over de marketingpraktijken van verdelers van satellietontvangapparatuur, maar het is al lang zo dat als iemand apparatuur wil kopen, hij ook de verantwoordelijkheid heeft om te controleren of ze aan zijn behoeften, die hij alleen kan bepalen, beantwoordt. In het kader van de liberalisering van de telecommunicatiemarkt, die erop gericht is de technologische vooruitgang te stimuleren en commercieel onrendabele activiteiten uit te sluiten, kopen velen deze apparatuur liever in goedkope grootwinkelbedrijven dan bij gespecialiseerde verdelers die adequaat advies kunnen geven; het is onvermijdelijk dat sommigen op die manier apparatuur kopen die uiteindelijk nutteloos blijkt.

De Commissie vernam dat Deutsche Telekom op eigen initiatief en vrijwillig een compensatie aangeboden heeft. Dit aanbod geldt enkel voor wie de vroegere DSR-uitzendingen via TV-SAT 2 in Duitsland ontving, omdat deze enkel voor ontvangst in Duitsland bestemd waren.

Dit is de tweede keer dat een Parlementslid dit onderwerp ter sprake brengt bij de Commissie (de eerste keer gebeurde dit in november 1994, door de heer K. Coates).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3320/95

van **Shaun Spiers (PSE)**
aan de Commissie
(13 december 1995)
(96/C 173/07)

Betreft: Zesde BTW-richtlijn

Kan de Commissie aangeven welke maatregelen er zijn getroffen om te verzekeren dat alle Lid-Staten uitvoering

geven aan artikel 13 van de Zesde BTW-richtlijn (77/388/EEG)⁽¹⁾, waarin vrijstelling van BTW wordt verleend voor „sommige diensten die nauw samenhangen met de beoefening van sport of met lichamelijke opvoeding en die door instellingen zonder winstoogmerk worden verleend aan personen die aan sport of lichamelijke opvoeding doen”?

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(16 januari 1996)

De toepassing van artikel 13, lid 1, onder m), van de Zesde Richtlijn (77/388/EEG) is in alle Lid-Staten verplicht na de afschaffing van de afwijking in bijlage E, punt 4, door Richtlijn 89/465/EEG⁽¹⁾. In feite passen alle Lid-Staten deze nu toe. Niettemin staat deze rechtstreeks bij de vermelding „sommige diensten” de nationale autoriteiten enige handelsvrijheid toe, die in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel is, doch uit dien hoofde niet waarborgt dat het bestek van de vrijstelling in alle landen hetzelfde is.

⁽¹⁾ PB nr. L 226 van 3. 8. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3469/95
van **Martina Gredler (ELDR)**
aan de Commissie
(18 december 1995)
(96/C 173/08)

Betreft: Metingen van de ozonlaag in de Lid-Staten van de Europese Unie — ondersteuning van de ontwikkelingslanden bij overschakeling op alternatieve productietechnieken

Metingen in de stratosfeer boven Oostenrijk hebben aangetoond dat gemiddeld in de maanden januari tot en met oktober 1995 de concentratie van de ozonlaag in vergelijking met een meerjarig gemiddelde met ongeveer 10% is afgenomen.

Zijn de Commissie vergelijkbare gegevens uit andere Lid-Staten bekend, en zo ja, bevestigen deze gegevens de resultaten van de metingen in Oostenrijk? Kan eventueel uit een vergelijking van de gegevens een trend over het steeds dunner worden van de ozonlaag boven Europa worden afgelezen?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de ontwikkelingslanden die langere termijnen nodig hebben om over te schakelen op een productie waarbij minder schadelijke stoffen voor de ozonlaag vrijkomen, de overgang naar alternatieve mogelijkheden te vergemakkelijken, zodat positieve resultaten bij het pogen een verdere vermindering van de ozonlaag te bereiken, reeds vroeger kunnen worden geboekt?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(15 februari 1996)

Door grondstations in Oostenrijk zijn over langere periodes geen metingen van de totale ozonkolom verricht en het is dan ook niet duidelijk op welke periode de genoemde afname van 10% betrekking heeft. Het is de Commissie bekend dat gegevens over langere periodes uit andere Europese landen en uit de belangrijke Europese stratosferische ozonexperimenten van de afgelopen jaren wijzen op een neergaande tendens. Uit het onderzoek van mondiale gegevens tot begin 1994 blijkt dat de ozonlaag in alle seizoenen op gemiddelde breedtes (30°-60°) zowel op het noordelijk als op het zuidelijk halfrond sterk is aangetast. Op het noordelijk halfrond werd in de periode van 1979 tot 1994 een achteruitgang waargenomen die in de winter en het voorjaar ongeveer 6% in tien jaar bedroeg en in de zomer en de herfst circa 3% in tien jaar. Bij het tweede Europese stratosferische ozonexperiment (Sesame) 1994-1995 werden in de maanden januari, februari en maart 1995 over een uitgestrekt gebied blijvend lagere ozonconcentraties (tot 3% onder de normale waarden) gemeten in de polaire vortex in het Noordpoolgebied. Buiten de polaire vortex kwam de ozonafname boven bevolkte gebieden op gemiddelde breedte overeen met de hierboven genoemde neergaande tendens op lange termijn van 6% in tien jaar.

Het Protocol van Montreal heeft voorzien in financiële instrumenten om ontwikkelingslanden te helpen het gebruik van schadelijke stoffen voor de ozonlaag terug te dringen en over te schakelen op alternatieve produkten en processen. De Lid-Staten van de Gemeenschap hebben een bijdrage geleverd aan het fonds van het Protocol. Het Verenigd Koninkrijk en Denemarken hebben momenteel namens de Gemeenschap zitting in het uitvoerend comité van het fonds van het Protocol van Montreal.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3484/95

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(3 januari 1996)
(96/C 173/09)

Betreft: CO₂-emissies in de Tsjechische en Slowaakse Republiek door particuliere en overheidsondernemingen

1. Hoe hoog zijn de jaarlijkse CO₂-emissies in de Tsjechische en in de Slowaakse Republiek?
2. Hoe kunnen deze emissies worden verdeeld over de particuliere en overheidsondernemingen?
3. Welke zijn de grootste particuliere en overheidsvervuilers? Waar zijn deze ondernemingen gelegen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(4 maart 1996)

De enige gegevens waarover de Commissie beschikt inzake jaarlijkse CO₂-emissies werden verstrekt door het Europees Milieuagentschap (EEA) in het kader van de uitvoering van het programma Corinair in 1990. Hieronder vindt u een samenvattend overzicht voor Tsjechië en Slowakije.

Op dit ogenblik kan de Commissie, aan de hand van de informatie van het EEA, geen duidelijk antwoord geven op de punten 2 en 3 van de vraag van het geachte Parlementslid, die betrekking hebben op de intensiteit van de emissies (de grootste particuliere en overheidsvervuilers), hun verdeling over de particuliere en overheidsondernemingen en de geografische ligging van deze ondernemingen of overheidsinstellingen die een bron zijn van CO₂-emissies.

(in kiloton)

Overzicht van CO ₂ -emissies/jaar	Tsjechië	Slowakije
1. Openbare stroomvoorziening, warmtekrachtkoppeling en stadsverwarming	64 963	15 863
2. Verbranding: tertiaire sector en huishoudens	51 085	10 470
3. Verbranding: industrie	27 127	14 619
4. Produktieprocessen	747	3 147
5. Winning en distributie van fossiele brandstoffen	0	1 196
6. Gebruik van oplosmiddelen	0	N ⁽¹⁾
7. Wegtransport	7 667	4 501
8. Andere mobiele bronnen en machines	3 121	519
9. Afvalverwerking en -verwijdering	757	320
10. Landbouw	0	AZ ⁽¹⁾
11. Natuur	2 060	4
Totaal	157 527	50 639

⁽¹⁾ N (stikstof) waarvan het gehalte verondersteld wordt gelijk te zijn aan nul.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3498/95

van Nel van Dijk (V)
aan de Commissie
(3 januari 1996)
(96/C 173/10)

Betreft: Intelligente snelheidsbegrenzer voor personenauto's

Intelligente (extern aangestuurde) snelheidsbegrenzers kunnen op een flexibele manier de snelheid van voertuigen beïnvloeden.

De invoering van snelheidsbegrenzers in personenauto's is alleen mogelijk als de installatie van een dergelijk apparaat een voertuigeis wordt. Aangezien voertuigeisen alleen in Europees verband kunnen worden gesteld, is Europese overeenstemming nodig om een dergelijke snelheidsbegrenzer in te kunnen voeren.

Is de Commissie van mening dat intelligente snelheidsbegrenzers voor personenauto's zowel kunnen bijdragen aan de terugdringing van de CO₂-uitstoot als aan de verkeersveiligheid?

Is de Commissie bereid een „pilot-project” te starten om te experimenteren met deze snelheidsbegrenzers?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(22 februari 1996)

In december 1995 heeft de Commissie bij de Raad en het Parlement een mededeling⁽¹⁾ ingediend waarin de opties worden geschetst voor het verbeteren van het brandstofrendement van personenauto's met het oog op het beperken van de CO₂-uitstoot. In deze mededeling wordt ook een strategie voor communautaire acties aanbevolen waarvan de voornaamste punten zijn: een overeenkomst met de auto-industrie over doelstellingen voor brandstofverbruik, toepassing van fiscale instrumenten om een hoger brandstofrendement te bevorderen (waaronder hogere accijnzen voor brandstof), blijvende nadruk op de onderzoekinspanningen van de Gemeenschap om alternatieve energiebronnen voor motorvoertuigen en een intelligente verkeersregulering te ontwikkelen en een doeltreffend milieukeursysteem om de gebruikers voor te lichten. De Commissie is van oordeel dat deze strategie het noodzakelijke kader vormt waarbinnen de Gemeenschap de doelstellingen voor 2005 op het gebied van beperking van CO₂-uitstoot kan verwezenlijken. Met deze mededeling heeft de Commissie de discussie geopend over de instrumenten die kunnen worden gebruikt om de CO₂-uitstoot te beperken, waaronder de toepassing van telematica bij wegvervoer.

Om de technologische vooruitgang te bevorderen en haar evaluaties te verbeteren, steunt de Commissie in het kader van haar programma's „Drive” en „Telematicatoepassingen” onderzoekprojecten die verband houden met apparatuur als intelligente snelheidsbegrenzers. De invloed van deze apparatuur op de veiligheid en de vermindering van de CO₂-uitstoot moet zeer zorgvuldig worden beoordeeld.

Binnen het programma „Telematicatoepassingen” wordt momenteel een project gesteund dat tot doel heeft een geïntegreerd systeem te ontwikkelen en te evalueren waarbij de snelheidsbeperking van voertuigen wordt gekoppeld aan externe snelheidsaanbevelingen, rekening houdende met veiligheidsaspecten en het beleid inzake verkeersregulering. Dit project, waarbij vier autofabrikanten en de stad Turijn zijn betrokken, zal bijdragen tot de beoordeling van het effect van zulke systemen op de verkeersveiligheid, -efficiëntie en de beperking van verontreiniging.

In antwoord op de eerste uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor het onderzoekprogramma op het gebied van vervoer dat onder het vierde kaderprogramma valt, werden verschillende voorstellen voor onderzoek op het gebied van snelheidsbeperking ingediend.

De telematica kan ook bijdragen tot het beperken van de CO₂-uitstoot door het verkeer vlotter te maken en onnodige verplaatsingen, zoals van lege vrachtwagens of het zoeken naar een parkeerplaats, te voorkomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 689.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3519/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(3 januari 1996)

(96/C 173/11)

Betreft: De tunnelautosnelweg A 26

Zoals bekend is er een tunnelautosnelweg, de A 26, ontworpen als verbindingsweg tussen de havens van Ligurië (vooral de Vte Voltri trasporti europei) en Noord-Europa. Deze weg moet door Zwitserland lopen. In juli jl. zijn de laatste 32 km opengegaan, maar men is nog niet tot de grens met Zwitserland gekomen en de weg is dus nog niet aangesloten op het Europese snelwegnet. De A 26 gaat van Genua Voltri in noordelijke richting niet verder dan Gravellona Toce en komt niet tot Domodossola en al helemaal niet tot de Sempione-tunnel.

1. Is de Commissie bekend met dit tunnelproject?
2. Zo ja, hoe luidde haar advies in het kader van het vervoerplan tussen Noord- en Zuid-Europa?
3. Zo nee, is zij niet van mening dat een snelwegverbinding in combinatie met het Zwitserse en Duitse hogesnelheidstrein-net, zowel wat tijd als kosten betreft, gunstig kan uitpakken voor het goederenvervoer uit een haven aan de Middellandse Zee naar Noord-Europa?
4. Gezien de positieve kanten die aan dit project zitten: is de Commissie bereid het op te nemen in haar programma's op middellange termijn voor de ontwikkeling van het wegvervoer tussen Noord en Zuid dat momenteel vast komt te zitten bij Chiasso en aan de Brenner?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(12 februari 1996)

De Commissie is zich terdege bewust van het belang van de A 26 bij de verbinding tussen de havens van Ligurië en het noorden van Italië en Zwitserland via de Simplon-pas. Ze heeft daarom deze verbinding opgenomen in haar voorstel

voor een beschikking van het Parlement en de Raad betreffende communautaire richtlijnen voor de ontwikkeling van een transeuropees netwerk⁽¹⁾ dat momenteel in het kader van de medebeslissingsprocedure door het Parlement en de Raad wordt bestudeerd. De Raad heeft het voorstel besproken en heeft overeenstemming bereikt over het gemeenschappelijk standpunt. Het Parlement heeft zeer recent zijn tweede lezing beëindigd en over de amendementen van het voorstel gestemd. Beide instellingen steunen de opname van de genoemde verbinding in het voorstel.

Gelet op de ontwikkeling van het vervoer tussen Noord- en Zuid-Europa is de Commissie van oordeel dat dit algemeen probleem enkel in een multimodale context kan worden opgelost, d.w.z. door een passend evenwicht tussen de verschillende vervoerwijzen te vinden zodat de keuzevrijheid van de gebruikers wordt gevrijwaard en terzelfder tijd een milieuvriendelijke vervoerinfrastructuur wordt bewerkstelligd.

Om de planning van infrastructuurprojecten in de toekomst een stevige economische basis te geven, heeft de Commissie onlangs een onderzoek naar de verkeersvoorspellingen gestart. Deze studie heeft betrekking op transalpine verbindingen voor alle vervoerwijzen over land en zal de regio's over heel Europa in aanmerking nemen waarop deze verbindingen een invloed hebben. Het resultaat van deze studie, dat waarschijnlijk in de tweede helft van 1996 beschikbaar zal zijn, zal helpen om de problemen van het door de Alpen trekkende verkeer op een doeltreffende manier op te lossen en daardoor zo goed mogelijk aan de behoeften tegemoet te komen.

Wat de toegang tot Zwitserland via de Simplon-tunnel betreft, deze verloopt momenteel tijdens de winter inderdaad problematisch. Jammer genoeg is er in de nabije toekomst geen nieuw tunnelproject gepland. De bestaande spoorweg is geschikt voor gecombineerd vervoer. Over het algemeen maken vrachtwagens er geen gebruik van en personenauto's slechts in beperkte mate. Door de geringe vraag hebben de Italiaanse en Zwitserse spoorwegen besloten deze dienst op middellange termijn af te schaffen.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 106 def.

en vrouw een verschillende religieuze of culturele achtergrond hebben.

Kan de Commissie een studie maken van de maatschappelijke gevolgen van dergelijke gezinseenheden, en met name bestuderen:

1. welke op korte en middellange termijn de resultaten zijn van het samengaan van verschillende, natuurlijk gezien niet-verenigbare componenten en welke banden dergelijke gezinseenheden met de maatschappij onderhouden;
2. welke de geestelijke en maatschappelijke kenmerken zijn van eventuele geadopteerde of zelfverwekte kinderen;
3. in welke mate dergelijke gezinseenheden de op natuurlijke en religieuze grondslagen steunende gezinnen beïnvloeden;
4. welke sociale kosten zij voor de instellingen met zich meebrengen;
5. hoe de omgeving tegen dergelijke stellen aankijkt.

Heeft de Commissie een specifieke mening over bovenstaande punten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(8 februari 1996)

De Commissie heeft tot dusver nog geen breed opgezette studie uitgevoerd naar gemengde gezinnen die door verschillen in seksuele geaardheid, godsdienst of cultuur worden gekenmerkt. Een door de Commissie medegefinancierde en op grote schaal verspreide studie kan echter het geachte Parlementslid interesseren⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kees Waaldijk en Andrew Clapham, *Homosexuality: A European Community Issue, Essays on Lesbian and Gay Rights in European Law and Policy*. Uitgegeven in 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3529/95

van Roberto Mezzaroma (UPE)

aan de Commissie

(3 januari 1996)

(96/C 173/12)

Betreft: Sociale gevolgen van gemengde gezinnen

Er zijn tegenwoordig steeds meer gemengde, niet-traditionele, op seks gebaseerde gezinnen, met name samenwonende lesbiennes of homoseksuelen of gezinnen waarin man

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3548/95

van Robin Teverson (ELDR)

aan de Commissie

(3 januari 1996)

(96/C 173/13)

Betreft: EU-cijfers over gehalten aan ozon, stikstofdioxide en zwaveldioxide

Kan de Commissie de jongste cijfers bekendmaken over de gehalten aan ozon, stikstofdioxide en zwaveldioxide in de Europese Unie?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(20 februari 1996)

De gevraagde informatie staat in de volgende drie documenten:

- „Verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van de richtlijnen inzake de luchtkwaliteit”⁽¹⁾. In dit reeds bij het Parlement ingediende verslag zijn de door de Commissie verzamelde gegevens over de gehalten aan zwavel- en stikstofdioxide samengevat;
- nota over de luchtverontreiniging door ozon gedurende de zomer van 1995 van 29 september 1995; en
- nota inzake overschrijdingen van de ozongrenswaarden in de Europese Gemeenschap in 1994 (samenvatting op basis van de in het kader van Richtlijn 92/72/EEG van de Raad inzake de verontreiniging van de lucht door ozon verstrekte informatie) van 29 september 1995.

De twee laatste documenten zijn informatieve nota's die door de Commissie aan de Raad Milieu van 6 oktober 1995 zijn voorgelegd; zij worden rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal toegestuurd.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 372 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3549/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(5 januari 1996)

(96/C 173/14)

Betreft: Consequenties van het niet-nakomen van de habitat-richtlijn

Een aantal zoogdiersoorten dat in Europa voorkomt, waaronder de pyrenese desman, wolf, Capaccini's vleermuis, meervleermuis en vale vleermuis, wordt met uitsterven bedreigd mede omdat Lid-Staten zich niet houden aan Richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾, waarin een tijdschema is overeengekomen voor de totstandkoming van het Natura 2000-netwerk van beschermde gebieden.

Meent de Commissie dat de overlevingskansen van de hierboven genoemde zes diersoorten danig wordt verminderd door het niet en/of te trage naleven van de richtlijn door de Lid-Staten?

Kan de Commissie informatie verstrekken over de huidige stand van zaken wat betreft het naleven van Richtlijn 92/43/EEG?

Kan de Commissie precies aangeven welke Lid-Staten nog in gebreke zijn en welke maatregelen de Commissie denkt

te nemen om deze Lid-Staten alsnog te bewegen deze richtlijn na te leven?

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 februari 1996)

Het is de taak van de Commissie om op te treden wanneer onder Richtlijn 92/43/EEG vallende beschermde diersoorten niet daadwerkelijk worden beschermd.

Om aan Richtlijn 92/43/EEG te voldoen, dienen verschillende voorwaarden te worden vervuld: het beschermingsstelsel van de richtlijn moet volledig en correct zijn omgezet in nationale wetgeving, er moet een nationale lijst van te beschermen gebieden worden opgesteld en de voorschriften van de richtlijn moeten in de praktijk worden nageleefd.

Op 10 januari 1995 hadden vijf Lid-Staten (Duitsland, Griekenland, Italië, Portugal en Spanje) hun wetgeving ter omzetting van de richtlijn nog steeds niet aan de Commissie toegezonden. De Commissie heeft in verband daarmee de passende procedure ingeleid. Tien Lid-Staten hebben nog geen volledige lijst van hun te beschermen gebieden toegezonden (België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Luxemburg, Nederland, Portugal en Spanje). Ook tegen die inbreuk op de bepalingen van de richtlijn neemt de Commissie maatregelen. Voorts gaat de Commissie na of de nationale wetgeving waarvan zij in kennis is gesteld, in overeenstemming is met de richtlijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3579/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(10 januari 1996)

(96/C 173/15)

Betreft: Onderricht in de Aragonesese taal

Kan de Commissie, aangezien de Spaanse Regering het Europese Handvest van de minderheidstalen heeft ondertekend en geratificeerd en in artikel 7 van het statuut van de autonome gemeenschap wordt bepaald dat „de verschillende talengroepen van Aragon bescherming genieten . . .” mededelen of

— zij van mening is dat het onderwijs in de Aragonesese taal in de scholen op vrijwillige basis voldoende beschermd is door het Europese Handvest?

— Zij vindt dat het ontbreken van dit onderricht in de scholen op vrijwillige basis beschouwd kan worden als een niet-tenuitvoerlegging van het Europese Handvest van de minderheidstalen?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(1 februari 1996)

Het Europees Handvest van de regionale of minderheidstaten, waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst, is een initiatief van de Raad van Europa. De Commissie heeft dus geen bevoegdheden ten aanzien van de toepassing daarvan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3601/95

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/16)

Betreft: Bevordering van de scheepsbouw in Spanje

Gedurende decennia was de Spaanse scheepsbouw een van de belangrijkste ter wereld. Dit ging gepaard met spectaculaire economische resultaten en een aantal opmerkelijke en uitstekende technologische prestaties. Helaas neemt de Spaanse scheepsbouw thans, in vergelijking met de landen die tegenwoordig in deze sector leidinggevend zijn, nog slechts een uiterst bescheiden plaats in.

Deze achteruitgang is te wijten aan verschillende oorzaken, waaronder de sterke concurrentie van de nieuwe Aziatische mogendheden in deze sector. Maar ook heeft de ontwikkeling van de Spaanse scheepsbouw sterk geleden door het ontbreken tijdens de laatste tien jaar van een stimuleringsbeleid.

Meent de Commissie dat zij een resoluut herstelbeleid voor de Spaanse scheepsbouwsector zou moeten bevorderen door de goedkeuring van formules en programma's die deze op het niveau brengen van de landen die in deze sector op wereldniveau leidinggevend zijn en door iets te doen aan het gebrek aan verbeelding en initiatief die de voormalige bloei van de Spaanse industrie negatief beïnvloed hebben?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(2 februari 1996)

De Commissie erkent ten volle de betekenis van een efficiënte en concurrerende scheepsbouw in de Gemeenschap, met inbegrip van Spanje. Dit komt tot uiting in achtereenvolgende richtlijnen van de Raad inzake steunverlening aan de scheepsbouw. De doelstellingen van het in de richtlijnen neergelegde beleid, die zijn vastgesteld tegen een achtergrond van moeilijke marktcondities, waren de versterking van een passend verdedigingsmiddel tegen oneerlijke mededinging door middel van praktijken als prijsbederf, zodat de Gemeenschaps capaciteit werd gehandhaafd in marktsegmenten waarin de werven van de Gemeenschap concurrerder blijven, terwijl terzelfdertijd de werven uit

de Gemeenschap werden aangemoedigd het nodige herstructureringsproes voort te zetten, alsmede de eerlijke en uniforme voorwaarden voor de concurrentie binnen de Gemeenschap te verzekeren.

Dientengevolge ondersteunt de Commissie herstructureringsinspanningen die gericht zijn op het concurrerder maken van Gemeenschapswerven. De nadere vorm van dergelijke herstructureringsmaatregelen is in hoofdzaak een zaak van de betrokken Lid-Staten, mits deze maatregelen in overeenstemming zijn met de regels van de richtlijn inzake steunverlening aan de scheepsbouw en verenigbaar zijn met de overeenkomst van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) inzake normale concurrentievoorwaarden in de commerciële scheepsbouw- en scheepsreparatiesector.

Gedurende de onderhandeling over de OESO-overeenkomst, waarvan de inwerkingtreding thans gepland is voor 15 juli 1996, steunde de Commissie het verzoek van Spanje om een speciale afwijking van de overeenkomst (welke voorziet in de opheffing van alle scheepsbouwsubsidies met bepaalde beperkte uitzonderingen) teneinde dit land in staat te stellen een verdere herstructurering van zijn scheepsbouwindustrie te ondersteunen. Volgens de overeenkomst mag Spanje tot eind 1998 herstructureringssteun ten belope van 180 000 miljoen peseta betalen.

Het herstructureringsplan werd in november 1995 bij de Commissie aangemeld. Op haar vergadering van 20 december 1995 besloot de Commissie een element van het steunpakket (met betrekking tot uitstaande, eerder goedgekeurde doch nog niet uitgekeerde steun in de vorm van verliescompensatie) goed te keuren en de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden teneinde de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van voorgestelde belastingkredieten te onderzoeken. De overblijvende bestanddelen van het plan zijn nog in studie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3602/95

van Philippe Monfils (ELDR)

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/17)

Betreft: Associatieovereenkomsten en audiovisueel beleid

De Europese Unie heeft een aantal associatieovereenkomsten gesloten met de landen van Midden- en Oost-Europa (voormalige Oostbloklanden).

Deze associatieovereenkomsten bevatten een clausule inzake de deelneming van de desbetreffende landen aan het gemeenschappelijk audiovisueel beleid, dat met name voorziet in coördinatie van wetgeving en regelgeving op het gebied van de radio-omroep.

In het Witboek inzake de opnemings van deze landen in de interne markt wordt bepaald dat zij de communautaire wetgeving opnemen in hun eigen wetgeving.

De Midden- en Oosteuropese landen in kwestie voeren tevens onderhandelingen over toetreding tot de OESO.

Volgens sommige bronnen stelt de OESO als voorwaarde voor toetreding van deze landen dat zij eenzijdig en voorgoed afzien van het bepaalde in artikel 4 van de richtlijn „Televisie zonder grenzen” (invoering van quota ter bevordering van het aanbod van Europese tv-programma's) met als motief dat de gedragscode voor onzichtbare transacties geen discriminerende maatregelen toestaat.

Er zij nogmaals op gewezen dat de Europese Unie en haar Lid-Staten zich in de GATS-overeenkomst geenszins hebben verplicht de communautaire wetgeving ter zake ter discussie te stellen.

Men kan zich dan ook afvragen of de OESO zich geen foutieve interpretatie permitteert, of in ieder geval een die buiten haar bevoegdheid valt, met het gevolg dat de toepassing van een algemeen beginsel van de werkzaamheid van de Gemeenschap, te weten het behoud van de communautaire wetgeving, wordt belemmerd en dat aldus een ernstig precedent wordt geschapen.

Kan de Commissie deze berichten bevestigen en welke verklaring geeft zij er eventueel aan?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(18 maart 1996)

De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) beraadt zich momenteel op de toetreding tot de OESO van Hongarije, Polen en Slowakije. De Republiek Tsjechië rondde haar toetreding tot de OESO eind 1995 af.

De afgeronde verklaring, waarbij de Republiek Tsjechië de verplichtingen van het lidmaatschap aanvaardde, omvatte een toezegging om alle liberalisatiemaatregelen in het kader van de codes inzake kapitaalverkeer en onzichtbare transacties die zij krachtens haar Europa-overeenkomst met de Gemeenschap neemt, uit te breiden tot alle lidstaten van de OESO. Speciaal ten aanzien van de audiovisuele sector verklaarde de Republiek Tsjechië dat zij geen voorkeursbehandeling zal verlenen aan niet-Tsjechische Europese televisieproducties.

Deze toezegging houdt niet het afstand nemen in van enig aspect van het „acquis communautaire” dat elk land dat tot de Gemeenschap toetreedt, wordt verondersteld te aanvaarden en in te voeren. Wel is de toezegging van invloed op krachtens de Europa-overeenkomsten getroffen maatregelen die voorzien in de geleidelijke harmonisatie van de wetgeving met het oog op uiteindelijke toetreding tot de Gemeenschap. De Tsjechische toezegging in de OESO kan dit harmonisatieproces bemoeilijken.

De Commissie gaf de Regeringen van zowel Hongarije als Polen te kennen dat een dergelijke toezegging een onnodige

stap in het kader van toetreding tot de OESO is, omdat zij gepaard gaat met het afstand doen van een in het kader van de OESO-codes aanvaard recht (deelnemend aan een integratieregeling). De Commissie maakt erop opmerkzaam dat Mexico bij zijn toetreding een dergelijke toezegging niet heeft gedaan en daartoe ook niet werd aangespoord.

In het kader van hun onderhandelingen met het oog op toetreding tot de OESO legden zowel Polen als Hongarije verklaringen af waarbij zij zich rechten in het kader van de OESO-codes voorbehouden. Deze verklaringen zijn voor de Gemeenschap bevredigend, aangezien zij inhouden dat beide landen over dezelfde voorwaarden als andere OESO-leden een beroep kunnen doen op een uitzonderingsclausule in de codes.

Los hiervan hebben de Republiek Tsjechië en Hongarije binnenlandse omroepwetgeving ingevoerd die niet verenigbaar is met het Gemeenschapsrecht. In het geval van Hongarije discrimineert deze wetgeving niet-binnenlandse productie, inclusief die van andere Europese landen. Dit is in strijd met artikel 6 van de richtlijn inzake „televisie zonder grenzen”, die onder bepaalde voorwaarden het genot van de definitie van hetgeen een „Europees werk” is, uitbreidt tot Europese derde landen. Deze voorwaarden omvatten momenteel geen wederkerigheidsregelingen. De Commissie zal deze toestand onderzoeken met het oog op bescherming van de belangen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten in deze sector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3619/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/18)

Betreft: Cacaoboter

Volgens de communautaire wetgeving over de vervaardiging van chocolade mag maximaal 5 % cacaobotersurrogaten worden gebruikt, maar er liggen voorstellen op tafel om de bestaande wetgeving te wijzigen.

Is de Commissie ook niet van mening dat bij de vervaardiging van chocolade het gebruik van plantaardige vetten andere dan cacaoboter moet worden verboden?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(7 maart 1996)

De Commissie is nog aan het onderzoeken of Richtlijn 73/241/EEG⁽¹⁾ inzake cacao- en chocoladeprodukten al dan niet moet worden gewijzigd. Zij zal niet nalaten het

geachte Parlements lid t.z.t. van haar bevindingen in kennis te stellen.

(¹) PB nr. L 228 van 16. 8. 1973.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3622/95

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/19)

Betreft: Europese wetgeving ten aanzien van de overdracht van de ziekte van Creutzfeldt-Jacob door bloedtransfusie

Sinds 1 oktober 1994 zijn producenten van lang houdbare plasmaproducten in de Europese Unie verplicht als bloeddonors uit te sluiten diegenen die behandeld zijn met medicamenten bereid uit menselijk hypofysemateriaal of in wier familie de ziekte van Creutzfeldt-Jacob voorkomt.

1. Is het juist dat de reden van uitsluiting van bepaalde donoren is, dat in theorie niet uitgesloten kan worden dat overdracht van de ziekte van Creutzfeldt-Jacob door een bloedproduct mogelijk is?
2. Kent de Commissie gevallen waarin is aangetoond dat de ziekte van Creutzfeldt-Jacob door bloed of bloedproducten is overgedragen?
3. Is de Commissie van mening dat regelgeving gebaseerd dient te zijn op vastgestelde feiten of hooguit op waarschijnlijkheden?
4. Deelt de Commissie de mening dat, ondanks daarop gericht onderzoek, op geen enkele wijze aannemelijk is gemaakt dat door transfusie van bloed of bloedproducten deze ziekte kan worden overgedragen?
5. Is het juist dat de mening van deskundigen over de overdraagbaarheid van deze ziekte door bloed of bloedproducten pas gevraagd is nadat de politieke beslissing om maatregelen te nemen tegen de overdraagbaarheid van de ziekte van Creutzfeldt-Jacob al was genomen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(14 maart 1996)

1. In artikel 3 van Richtlijn 89/381/EEG van de Raad (¹) is bepaald dat de maatregelen die de Lid-Statens nemen om de overdracht van besmettelijke ziekten te voorkomen ook de maatregelen omvatten die worden aanbevolen door de Raad

van Europa. In de in 1995 verschenen handleiding van de Raad van Europa inzake de vervaardiging, het gebruik en de kwaliteitsgarantie voor bloedbestanddelen is de aanbeveling opgenomen dat personen die in het verleden zijn behandeld met extracten uit de menselijke hypofyse en personen in wier familie de ziekte van Creutzfeldt-Jacob voorkomt, geen bloeddonor mogen zijn. De overdracht van deze ziekte via het bloed is theoretisch gezien namelijk niet uitgesloten. Het aantal potentiële bloeddonors dat om deze reden wordt geweigerd, is overigens slechts klein.

2. Er is de Commissie niets bekend over een mogelijk verband tussen de ziekte van Creutzfeldt-Jacob en bloed of bloedproducten.

3. De Commissie is van oordeel dat wetgeving zoveel mogelijk gebaseerd moet zijn op reële feiten. Eventuele risico's voor de volksgezondheid kan de Commissie echter niet negeren.

4. Uit de beschikbare epidemiologische gegevens blijkt niet dat de ziekte van Creutzfeldt-Jacob via geneesmiddelen op basis van bloedplasma kan worden overgebracht; experimentele gegevens wijzen evenmin op een dergelijk risico. Wel wordt algemeen erkend dat er nog onvoldoende gegevens zijn om dit risico volledig uit te sluiten.

5. Creutzfeldt-Jacob is een ziekte die, nadat besmetting heeft plaatsgevonden, vele jaren (en soms een leven lang) nodig heeft om zich te ontwikkelen; de ziekte kan niet worden aangetoond zolang zich geen klinische symptomen manifesteren. De overdracht van dergelijke ziektes is altijd een bron van zorg geweest.

(¹) PB nr. L 181 van 28. 6. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3643/95

van Maartje van Putten (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/20)

Betreft: Positie Batwa-volk in Rwanda

In haar resolutie ACS-EU 1429/95/def. (¹) over de resultaten van het bezoek aan Boeroendi, Zaïre en Rwanda en over de situatie in die regio sprak de ACS-EU Paritaire Vergadering haar bezorgdheid uit over de positie van het Batwa-volk in Rwanda en op vluchtelingenlocaties. De vergadering vroeg bovendien om een onderzoek naar de situatie van het Batwa-volk.

1. Is het de Commissie bekend of, en zo ja hoe, het huidige regime in Rwanda zorg draagt voor de bescherming van de mensenrechten van het Batwa-volk?

2. Zijn de Commissie onderzoekgegevens bekend over de mensenrechtensituatie van de Batwa in Rwanda en in de buurlanden (in het bijzonder Zaïre) waar zij in recente jaren hun toevlucht hebben gezocht?
3. Hoe beoordeelt de Commissie de mensenrechtensituatie van de Batwa in Rwanda en van Batwa-vluchtelingen in omliggende landen?
4. Schenkt de Commissie in haar samenwerking met hulporganisaties in Rwanda op enigerlei wijze specifieke aandacht aan dit inheemse volk, en zo ja, hoe?

(¹) Aangenomen door de Paritaire Vergadering ACS-EU op 2 februari 1995 te Dakar (Senegal).

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

1. Voor zover de Commissie bekend bestaat er geen specifiek beleid van de huidige Rwandese Regering met betrekking tot de Batwa.
2. Het aantal Batwa werd vóór april 1994 op 30 000 geraamd. Thans zijn er ongeveer 10 000 Batwa in Rwanda. Ongeveer 10 000 werden gedood na de gebeurtenissen in april 1994 en ongeveer 10 000 Batwa bevinden zich in vluchtelingenkampen.
3. In een context die voor alle betrokken Rwandese bevolkingsgroepen in en buiten het land reeds zeer moeilijk is, kan de situatie van de Batwa nauwelijks beter worden genoemd.

In mei 1995 verenigden de Batwa van Rwanda zich in een (uit verscheidene verenigingen samengestelde) organisatie, de Caurwa (de Gemeenschap van autochtone inwoners van Rwanda), die opkomt voor hun belangen.

4. In het kader van de samenwerking van de Commissie in Rwanda zijn er geen acties die specifiek bedoeld zijn voor het Batwa-volk. Zij komen in Rwanda en in de vluchtelingenkampen in aanmerking voor de voor alle bevolkingsgroepen bestemde acties.

In het kader van de missie inzake de mensenrechten van de Verenigde Naties waaraan de Gemeenschap deelneemt, wordt het Batwa-volk evenwel met veel aandacht gevolgd door de waarnemers die zich bewust zijn van de specifieke positie die de Batwa in de complexe Rwandese samenleving innemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3648/95

van **Roberta Angelilli (NI)**

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/21)

Betreft: Onregelmatigheden bij door de Unie medegefinancierde cursussen voor beroepsopleiding

In 1991 heeft de regio Lazio aan de ENFAP UIL en het Consortio Alto Lazio (twee instellingen voor beroepsopleiding) licentie gegeven voor het organiseren van een aantal cursussen voor bijscholing van arbeiders die van de centrale van Montalto di Castro wachtgeld ontvingen. De cursussen zijn echter dermate slecht verlopen dat het OM van Civitavecchia momenteel een gerechtelijk onderzoek heeft ingesteld.

Is de Commissie op de hoogte van deze feiten en is zij voornemens over te gaan tot opschorting van door haar te verstrekken betalingen en eventueel terugvordering van uitgekeerde bedragen, daar deze twee instellingen een aanbataling van respectievelijk 35 % en 70 % van de rond 2 miljard lire toegekende (en door de Europese Unie medegefinancierde) steun hebben ontvangen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

De Commissie heeft tot op heden geen informatie over deze kwestie ontvangen in het kader van de voorschriften krachtens welke de Lid-Staten onregelmatigheden op het gebied van het structuurbeleid moeten melden.

Derhalve stelt de Commissie bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte Parlementslid van de resultaten van dit onderzoek in kennis stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3650/95

van **Klaus Rehder (PSE)**

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 173/22)

Betreft: Aanmeldingsplicht overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag

Overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag zijn „steunmaatregelen in welke vorm dan ook die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt . . . De Commissie wordt van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen

tijdig op de hoogte gebracht om haar opmerkingen te kunnen maken”.

Kan de Commissie in dit verband meedelen:

1. of er een minimumgrens is voor dergelijke steunmaatregelen;
2. of de aanmeldingsplicht ook betrekking heeft op incidentele steun aan middenstandsbedrijven;
3. of met name het plan van een gemeente om een ambachtelijk bedrijf dat per definitie geen handel met een andere Lid-Staat drijft gunstige financiële voorwaarden te bieden bij de koop van een nieuw bouwterrein voor dit bedrijf van te voren bij de Commissie moet worden aangemeld?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(4 maart 1996)

1. De Commissie heeft met de in 1992 ingevoerde (punt 3.2 van de kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf)⁽¹⁾ en in 1993 nader gepreciseerde Handleiding betreffende de toepassing van de „de minimis”-faciliteit, zoals opgenomen in de kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (brief van 23 maart 1993 gericht aan de Lid-Staten), gepubliceerd in: Commissie (uitg.), Mededingingsrecht in de Europese Gemeenschappen — Volume II A. Controle op steunmaatregelen van de Staten (Brussel-Luxemburg 1995) de minimis-regel een steundrempel ingevoerd. De de minimis-regel gaat uit van het standpunt dat steunmaatregelen tot een bepaalde hoogte geen merkbare nadelige invloed hebben op het handelsverkeer tussen Lid-Staten en daarom in de regel niet onder artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag vallen. Op 24 januari 1996 heeft de Commissie een wijziging van de de minimis-regel goedgekeurd. De minimis-steunmaatregelen zijn steunmaatregelen ten belope van maximaal 100 000 ecu over een periode van drie jaar per onderneming, onafhankelijk van de grootte van de onderneming. Deze steun valt niet onder de aanmeldingsplicht overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag en kan naast steun uit hoofde van goedgekeurde regelingen worden verleend.

2. De aanmeldingsplicht voor steunmaatregelen van de Staten overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag heeft betrekking op steunmaatregelen met de feitelijke kenmerken die in artikel 92, lid 1, worden aangegeven. Om deze reden dient ook eenmalige steun voor middelgrote bedrijven buiten het kader van een goedgekeurde regeling te worden aangemeld.

3. Gunstige financiële voorwaarden bij de verkoop van een bedrijfsterrein door een gemeente aan een ambachtelijk bedrijf dienen als aan te melden steunmaatregelen te worden beschouwd als:

- ten eerste: de begunstigde onderneming goederen of diensten produceert, die deel zouden kunnen uitmaken van grensoverschrijdend handelsverkeer;
- ten tweede: een transactie onder de marktwaarde niet kan worden uitgesloten;

— ten derde: het verschil tussen koopprijs en marktwaarde mogelijkerwijs boven de de minimis-grens ligt of het begunstigde bedrijf het maximumbedrag van de de minimis-faciliteit al heeft overschreden door andere vormen van de minimis-steun.

⁽¹⁾ PB nr. C 213 van 19. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-8/96

van Phillip Whitehead (PSE)

aan de Commissie

(25 januari 1996)

(96/C 173/23)

Betreft: Schending van de rechten van de mens in derde landen

Kan de Commissie mededelen wat haar voornemens zijn ten aanzien van het instellen van onderzoeken over schendingen van de rechten van de mens in derde landen wanneer zij let op de omvang van en de aard van de invoer van deze landen in de Gemeenschap en overweegt welke produktiemethoden werden toegepast en of dwangarbeid is gebruikt?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(11 maart 1996)

De op overeenkomsten berustende betrekkingen van de Gemeenschap met derde landen maken van elke overeenkomst het instrument van een globale aanpak van de politieke, sociale en economische ontwikkeling. De systematische opneming in de overeenkomsten van een clausule waarin de mensenrechten als een essentieel onderdeel worden aangemerkt en van een artikel betreffende de niet-uitvoering maakt het mogelijk om de samenwerking te verdiepen en de acties ter versterking van de rechtsstaat, de consolidatie van het rechtstelsel, de ondersteuning van de vrijheid van meningsuiting en de verdediging van kwetsbare groepen uit te breiden. Hierdoor krijgt men ook de beschikking over een gamma restrictieve maatregelen dat voldoende groot is om de partijen in staat te stellen hun reacties aan de ernst van de situatie aan te passen.

De Commissie volgt aandachtig de situatie van de mensenrechten in de wereld en met name in de landen die sterk worden geconfronteerd met het verschijnsel van de economische uitbuiting van de jongere generaties.

De Raad heeft in december 1994 het nieuwe stelsel van algemene preferenties voor de periode 1995-1998 goedgekeurd. Artikel 9 van de verordening voorziet in de tijdelijke, volledige of gedeeltelijke intrekking van het stelsel van algemene preferenties, met name in geval van slavernijpraktijken in welke vorm dan ook en bij de uitvoer van in gevangennissen vervaardigde producten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-14/96van **Martina Gredler (ELDR)**

aan de Commissie

(25 januari 1996)

(96/C 173/24)

Betreft: Kenmerken van door middel van gentechniek veranderde levensmiddelen

Tijdens een bijeenkomst van de „Consumer Affairs Inter-group” over het onderwerp „Novel Food” op 13 december 1995 in Straatsburg hebben de vertegenwoordigers van de voedingsmiddelenindustrie te kennen gegeven dat in enige sectoren het merken van levensmiddelen die gentechnisch veranderde organismen (GMO's) bevatten vrijwel onmogelijk is. Als voorbeeld werd suiker genoemd omdat bij de verwerking van suikerbieten in een centrale fabriek niet meer kan worden onderscheiden welke suikerbieten uit welke oogst afkomstig zijn. Als leek kan men zich moeilijk voorstellen dat een gescheiden opslag en verwerking van suikerbieten die genetisch gemanipuleerd werden en van suikerbieten die in hun natuurlijke staat zijn gelaten mogelijk is, hetgeen inderdaad dermate moeilijk en duur is dat de consument niet op de hoogte kan zijn of de door hem gekochte suiker genetisch veranderd is of niet.

Is de Commissie op de hoogte van onderzoek dat aantoon met welke extra kosten de suikerbietenverwerkende industrie zal worden geconfronteerd wanneer een strikte scheiding van de productie alsmede een duidelijke etikettering van genetisch veranderde suiker voor een bewust handelende consument zou plaatsvinden?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(13 maart 1996)

Suikerbieten worden heden ten dage genetisch gewijzigd om dit gewas resistent te maken tegen rizomanie, een virale ziekte bij suikerbieten die een misvorming van de wortel veroorzaakt en die zich in geheel Europa steeds verder uitbreidt. In de meest getroffen Lid-Statens Duitsland, Frankrijk, Italië en Oostenrijk is in totaal wel 200 000 ha akkergrond met de ziekte besmet en in een aantal gevallen is er meer dan 50% oogstverlies. Noch een bepaalde methode voor vruchtopvolging noch chemische bestrijdingsmiddelen of de aanwending van traditionele methoden die de teelt van tegen rizomanie resistente suikerbieten mogelijk zouden moeten maken, konden tot hiertoe de uitbreiding van het virus verhinderen. Aangezien de omvang van een rizomaniebesmetting zelfs in een vrij klein gebied sterk kan verschillen naargelang de ligging van de akkers, zal een landbouwer af en toe deels genetisch gewijzigd deels traditioneel zaad gebruiken. Een suikerbietenverwerkende fabriek wordt gewoonlijk door 3 000 à 6 000 landbouwers bevoorrad.

Omdat de houdbaarheid van suikerbieten erg beperkt is, worden ze in het algemeen zeer snel en in een continu productieproces verwerkt. Dan pas kan het tussenprodukt, dat diksop wordt genoemd, tijdelijk worden opgeslagen totdat het definitief verwerkt wordt. Een gescheiden opslag of verwerking van suikerbieten die in hun natuurlijke staat

zijn gelaten en van suikerbieten die genetisch gemanipuleerd werden (en dus resistent zijn tegen rizomanie), zou derhalve bijna onmogelijk zijn en alleen denkbaar mits er extra kosten worden gemaakt die in verhouding tot de produktie- en distributiekosten van de suiker te hoog zouden zijn.

De genetische modificatie van suikerbieten geschiedt om landbouwkundige redenen, om de besmetting met rizomanie en het daarmee samenhangende oogstverlies te voorkomen. Deze genetische wijziging van de suikerbieten heeft echter geen enkele invloed op de daaruit vervaardigde suiker, die niet verschilt van suiker uit natuurlijke bieten.

De etikettering die van rechtswege verplicht is, moet uitvoerig, informatief en betekenisvol zijn en tegelijkertijd beantwoorden aan de vereisten van adequaatheid en bruikbaarheid. Een afzonderlijke etikettering van suiker uit genetisch gewijzigde bieten, alsmede van daarmee vervaardigde zoete desserts en gebak, zou in strijd zijn met deze vereisten en bovendien in de praktijk niet controleerbaar. Aan de ene kant zou een dergelijke regeling bovenmatig hoge kosten met zich meebrengen; aan de andere kant zouden de consumenten in zekere zin misleid worden, omdat zij op basis van de afzonderlijke etikettering ten onrechte zullen denken dat er een verschil is tussen de produkten.

De situatie is uiteraard helemaal anders wanneer de genemanipulatie een wijziging van de eigenschappen van het voedingsmiddel met zich meebrengt (bijvoorbeeld de samenstelling van de vetzuren, een hoger vitaminegehalte, het ontbreken van een allergene proteïne). In deze gevallen moet de fabrikant de consument door middel van een duidelijke etikettering zowel over de gewijzigde producteigenschappen als over de gebruikte procédés informeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-19/96van **Karsten Hoppenstedt (PPE)**

aan de Commissie

(17 januari 1996)

(96/C 173/25)

Betreft: Mediawetgeving

In een aantal Lid-Statens van de Europese Unie hebben de nationale autoriteiten die met het toezicht op de media zijn belast, aanvragen ontvangen voor een vergunning voor gespecialiseerde teleshoppingzenders. De organisatoren hebben voor een deel reeds aanzienlijke investeringen gedaan om innoverende projecten te ontwikkelen. De behandeling van de aanvragen wordt echter vertraagd door de bestaande rechtsonzekerheid over de verenigbaarheid van eventuele vergunningen met het Gemeenschapsrecht.

De huidige versie van de richtlijn „Televisie zonder grenzen” behelst in artikel 18, lid 3, de bepaling dat ten hoogste een uur aan teleshopping mag worden besteed. In het voorstel tot wijziging van de richtlijn staat deze beperking niet meer.

De afgifte van een vergunning aan gespecialiseerde teleshoppingzenders mag niet langer worden vertraagd en investeringen in een nieuwe, veelbelovende markt mogen niet worden belemmerd door de bestaande rechtsonzekerheid.

Kan de Commissie derhalve bevestigen:

dat de maximale beperking krachtens artikel 18, lid 3, in de huidige versie van de televisierichtlijn uitsluitend betrekking heeft op teleshoppingprogramma's in het kader van volledige programma's maar dat er bij een objectieve interpretatie geen sprake is van een algemeen verbod op gespecialiseerde teleshoppingzenders,

of dat zij tenminste met het oog op het voorstel tot wijziging van de televisierichtlijn waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat voor gespecialiseerde teleshoppingzenders geen maximale zendtijden gelden, ook reeds voor de inwerkingtreding van de wijziging tegen Lid-Staten die dergelijke zenders reeds een vergunning hebben verleend geen inbreukprocedure zal aanspannen?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(22 maart 1996)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag P-2067/95 van de heer De Coene⁽¹⁾ betreffende de juridische situatie van teleshopping in Richtlijn 89/552/EEG⁽²⁾ betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten. Zoals het geachte Parlementslid als mederapporteur voor het voorstel van de Commissie voor een richtlijn tot wijziging van de richtlijn van 1989 weet, wordt de situatie ook beschreven in de inleiding tot het voorstel⁽³⁾ van de Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. C 311 van 22. 11. 1995.

⁽²⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 86 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-20/96

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(25 januari 1996)

(96/C 173/26)

Betreft: Controles Finse wegnpolitie EU-transitverkeer

Is het de Commissie bekend dat de Finse wegnpolitie consequent EU-vervoerders in transit door Finland controleert en telkenmale combinaties met afmetingen boven de 18,35 m, maar onder de 18,75 m, als vastgesteld door de Raad op 8 december 1995 beboet en afzonderlijk met trekkers en trailers de doortocht laat maken, terwijl de Finse vervoerders zelf met 20 m rijden en ook de Noorse vervoerders die maatvoering van hun vrachtauto's in transit door Finland wordt toegestaan?

Acht de Commissie deze handelwijze juist en in overeenstemming met de geest van de nieuwe wetgeving alsmede met gelijke concurrentievoorwaarden?

Zo neen, wat denkt de Commissie hieraan te doen?

Zo ja, is de Commissie bereid op grotere soepelheid bij de Finse autoriteiten aan te dringen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(7 maart 1996)

Overeenkomstig Richtlijn 85/3/EEG⁽¹⁾ zijn vrachtwagensamenstellen met een lengte van maximaal 18,35 m in het verkeer toegelaten.

Met samenstel wordt bedoeld, hetzij een motorvoertuig met een normale aanhangwagen, hetzij een motorvoertuig met een middenaanhangwagen.

In de communautaire wetgeving wordt een normale aanhangwagen gedefinieerd als een getrokken voertuig, voorzien van ten minste twee assen en uitgerust met een trekrichting die in het verticale vlak kan bewegen (ten opzichte van de aanhangwagen) en die de richting van de vooras of -assen bepaalt, maar geen statische belasting op het trekkende voertuig overdraagt.

Een middenaanhangwagen is een getrokken voertuig met een trekrichting die niet in het verticale vlak kan bewegen (ten opzichte van de aanhangwagen), en waarvan de as(sen) dichtbij het zwaartepunt van het voertuig (bij gelijkmatig verdeelde belasting) is (zijn) geplaatst zodat slechts een kleine verticale belasting op het trekkende voertuig wordt overgedragen.

In Finland mogen uitsluitend samenstellen die bestaan uit een motorvoertuig en een normale aanhangwagen, langer zijn dan 18,35 m (tot maximaal 22 m). Naar de Commissie heeft vernomen mogen zulke samenstellen met een maximumlengte van 22 m uit welke Lid-Staat dan ook in Finland aan het verkeer deelnemen.

De samenstellen die niet mochten binnenrijden op het Finse grondgebied en waarop het geachte Parlementslid doelt, waren echter samenstellen met middenaanhangwagens, waarvan de toegestane maximumlengte in Finland in overeenstemming met de huidige Europese wetgeving slechts 18,35 m is.

In 1995 heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt bereikt over een verhoging van de toegestane maximumlengte voor samenstellen tot 18,75 m, van toepassing voor alle nationaal en internationaal vervoer. De huidige toegestane maximumlengte van het laadvlak, namelijk 15,65 m, wordt echter niet gewijzigd.

Dit betekent dat zelfs wanneer de nieuwe wetgeving ten uitvoer wordt gelegd, uitsluitend samenstellen die aan deze voorwaarden voldoen, in de Gemeenschap in het verkeer zijn toegelaten.

Bijgevolg mag een Lid-Staat zelfs onder artikel 4, lid 4, van de toekomstige richtlijn (het zogenaamde modulaire concept) verschillende vrachtwagencombinaties, of eventueel zelfs alle samenstellen, met een lengte van meer dan 18,75 m verbieden, uiteraard op voorwaarde dat deze maatregel ook op de nationale vervoersector van toepassing is.

(¹) PB nr. L 2 van 3. 1. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-23/96

van Glenys Kinnock (PSE)

aan de Commissie

(25 januari 1996)

(96/C 173/27)

Betreft: Groenboek over de informatiemaatschappij en de wereld in ontwikkeling

Is de Commissie voornemens om de wereld in ontwikkeling op te nemen in het voorgestelde Groenboek over de informatiemaatschappij?

Kan zij, gezien de noodzaak om het Zuiden bij deze ontwikkelingen te betrekken, meer in bijzonderheden mededelen hoe zulks kan worden bereikt?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 maart 1996)

De plaats van de ontwikkelingslanden in de informatiemaatschappij verdient inderdaad bijzondere aandacht. Zij moeten volledig deel gaan uitmaken van het „informatietijdperk” dat nu aanbreekt en alle daardoor geboden kansen kunnen aangrijpen. Het vraagstuk hoe de ontwikkelingslanden kunnen worden betrokken bij de Europese inspanning op het gebied van de informatiemaatschappij zal worden behandeld in het kader van het Groenboek over de relatie tussen de informatiemaatschappij en de overige beleidsonderdelen van de Gemeenschap. Voor de Commissie gaat het er namelijk om ervoor te zorgen dat bij de acties van de Gemeenschap voor samenwerking met de ontwikkelingslanden rekening wordt gehouden met de nieuwe dimensies van de informatiemaatschappij.

Dit uitgangspunt sluit aan bij de beleidslijnen die zijn aangegeven tijdens de vergadering van de G7 in februari 1995 te Brussel, waarvan de conclusies onder andere het volgende vermeldden:

„Our action must contribute to the integration of all countries into a global effort. Countries in transition and developing countries must be provided with the chance to fully participate in this process as it will open opportunities for them to leapfrog stages of technology development and to stimulate social and economic development.”

De Commissie neemt actief deel aan de voorbereiding van de conferentie over de informatiemaatschappij voor de ontwikkelingslanden, die is gepland voor 13—15 mei in Zuid-Afrika. Aan deze conferentie op ministerieel niveau zal worden deelgenomen door de landen van de G7 en onder andere door 23 ontwikkelingslanden uit alle werelddelen, de betrokken internationale organisaties en een aantal actoren uit de industriële en de dienstverlenende sector. Op de agenda staan algemene kwesties zoals de mate waarin de informatiemaatschappij kan voorzien in de behoeften van de ontwikkelingslanden, de wijze waarop een dialoog kan worden aangegaan, de samenwerkingsacties die moeten worden ondernomen om deze dialoog tot stand te brengen, alsook meer concrete thema's met betrekking tot infrastructuur, het regelgevingskader, financiering en belangrijke toepassingen op het gebied van geneeskunde, onderwijs, industrie en handel en het openbaar bestuur.

Het thema van de informatiemaatschappij is eveneens aan de orde gesteld in het kader van de nieuwe betrekkingen tussen de Gemeenschap en de mediterrane derde landen, die het onderwerp waren van de op 27 en 28 november 1995 in Barcelona gehouden ministersconferentie. Voorts organiseert het Italiaanse Voorzitterschap, met de hulp van de Commissie, op 30 en 31 mei 1996 te Rome een conferentie over de „Euro-mediterrane informatie-, communicatie-, onderwijs-, opleidings- en onderzoekmaatschappij”. Deze conferentie op ministerieel niveau wordt voorbereid door drie workshops over respectievelijk onderzoek, regelgeving en industriële aspecten en onderwijs.

Tenslotte is de Commissie voornemens een werkdocument op te stellen waarin een nadere analyse wordt verricht van de rol van de informatiemaatschappij in het ontwikkelingsbeleid, alsook van de middelen die nodig zijn om de communautaire ontwikkelingsinstrumenten beter daarop af te stemmen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-29/96

van Honório Novo (GUE/NGL)

aan de Commissie

(18 januari 1996)

(96/C 173/28)

Betreft: Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko

De nieuwe Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko kan alleen na ratificatie door de parlementen van alle Lid-Statens en van Marokko en ook pas na goedkeuring van het Europees Parlement in werking treden.

Nu blijkt uit sommige berichten dat men „in communautaire kringen” de mogelijkheid overweegt om maatregelen te treffen die op zekere bepalingen van deze overeenkomst vooruitlopen en hiervoor procedures te gebruiken waarmee de ratificatie door de nationale parlementen kan worden omzeild.

Kan de Commissie mededelen of zij van plan is vooruit te lopen op de toepassing van de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko zonder de afsluiting van de volledige ratificatieprocedure af te wachten, en, zo ja, welke maatregelen zij denkt te treffen en op de uitvoering van welke bepalingen zij vooruit denkt te lopen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(1 februari 1996)

De op 15 november 1995 geparafeerde Associatieovereenkomst tussen de Gemeenschap en Marokko kan inderdaad slechts in werking treden na ratificatie door de parlementen van alle Lid-Staten en van Marokko en na de instemming van het Europese Parlement.

Op voorstel van de Commissie heeft de Raad echter op 22 december 1995 een verordening vastgesteld die voorziet in de vervroegde toepassing van een aantal bepalingen van de overeenkomst⁽¹⁾.

Deze vervroegde toepassing van bepaalde concessies betreft enerzijds de door Marokko uitgevoerde landbouwproducten waarvoor sinds de Uruguay-Ronde het stelsel van invoerprijzen geldt, en anderzijds snijbloemen en conserven van sardines voor welke het onderhandelingsresultaat voorziet in een vervroegde tenuitvoerlegging.

Voor de eerste categorie producten zullen voor Marokko de conventionele invoerprijzen gelden, die lager zijn dan die van het aanbod van de Gemeenschap in het kader van de Uruguay-Ronde; op deze wijze van Marokko van bepaalde producten, zoals tomaten en citrusvruchten, de gangbare hoeveelheden naar de Gemeenschap uitvoeren.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 30. 12. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-33/96
van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/29)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Op welke legale basis tracht het Verenigd Koninkrijk te komen tot een herziening van Richtlijn 90/270/EEG van de Raad⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 156 van 21. 6. 1990, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-34/96
van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/30)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Is de Commissie overeen gekomen om Richtlijn 90/270/EEG te herzien en zo ja, op welke basis?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-35/96
van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/31)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Welk bewijsmateriaal heeft het Verenigd Koninkrijk om aan te tonen dat Richtlijn 90/270/EEG een „onredelijke last” oplegt aan de werkgevers?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-36/96
van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/32)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Welk bewijsmateriaal heeft het Verenigd Koninkrijk ingediend om de voordelen van Richtlijn 90/270/EEG aan te tonen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-40/96
van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/33)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Welke artikelen van Richtlijn 90/270/EEG tracht het Verenigd Koninkrijk te doen herzien?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-53/96

van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/34)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Hoeveel zal de „herziening” van Richtlijn 90/270/EEG iedere Lid-Staat afzonderlijk alsmede de Commissie kosten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-54/96

van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/35)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Welke werkzaamheden die door de Commissie momenteel worden ondernomen zullen vertraging ondervinden wanneer er een „herziening” zal plaatsvinden van Richtlijn 90/270/EEG in 1996?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-58/96

van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(25 januari 1996)
(96/C 173/36)

Betreft: Beeldschermapparatuur

Is de Commissie bereid Richtlijn 90/270/EEG te herzien en daarbij de steun te zoeken van het Verenigd Koninkrijk voor het vierde actieprogramma voor het houden van de Inter-gouvernementele Conferentie in 1996?

**Gecombineerd antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen E-33/96, E-34/96, E-35/96,
E-36/96, E-40/96, E-53/96, E-54/96 en E-58/96
(7 maart 1996)

De Commissie is niet op de hoogte van een officieel verzoek van Groot-Brittannië om een herziening van Richtlijn 90/270/EEG. De Commissie is in geen geval voornemens om tot een dergelijke herziening over te gaan.

De Commissie zal er zich niettemin van vergewissen dat Richtlijn 90/270/EEG aangepast blijft aan de technische vooruitgang en zo nodig correcties voorstellen die vanuit het oogpunt van de laatste wetenschappelijke ontdekkingen en

technologische ontwikkelingen nuttig of noodzakelijk kunnen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-60/96

van Maren Günther (PPE)
aan de Commissie
(26 januari 1996)
(96/C 173/37)

Betreft: Conflict tussen het doel van begrotingssanering door structurele aanpassingsprogramma's in de ontwikkelingslanden en steun aan de onderwijssector door openbare middelen van de ontwikkelingslanden

Een van de voornaamste doelen van de structurele aanpassingsprogramma's, die aan de ontwikkelingslanden door de internationale donors opgelegd zijn, is het saneren van hun nationale begrotingen. Om openbare middelen te sparen, besnoeien talrijke regeringen van ontwikkelingslanden ook de onderwijsbegroting. De Commissie heeft echter verklaard dat steun aan het onderwijs in de ontwikkelingslanden tot de prioriteiten in de ontwikkelingssamenwerking behoort.

Wat doet de Commissie in concreto om ervoor te zorgen dat de programma's voor structurele aanpassing in de ontwikkelingslanden niet tot besnoeiingen op het onderwijs leiden?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(22 februari 1996)**

Aangezien de kwestie die in de vraag aan de orde is onder de gezamenlijke bevoegdheid valt van vice-voorzitter Marín en Commissielid Pinheiro, wordt het volgende antwoord door de twee leden namens de Commissie gegeven.

Er worden specifieke maatregelen door de Gemeenschap genomen om de structurele aanpassing in overeenstemming te brengen met de sociale ontwikkeling.

Meer dan 30% van de door de Gemeenschapssteun gegenereerde tegenwaardefondsen voor de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan die structurele aanpassingsprogramma's ten uitvoer leggen, is bestemd voor de onderwijssector. Eind 1995 bedroeg de totale financiering van de structurele aanpassing door de Gemeenschap ongeveer 1 400 miljoen ecu. Het equivalent in lokale valuta van om en nabij de 500 miljoen ecu werd besteed aan de onderwijssector. Aan dit cijfer moeten de bedragen worden toegevoegd die in deze sector in het kader van de programmeerbare middelen zijn uitgegeven, waaruit duidelijk het door de Gemeenschap gevoerde beleid spreekt om een oplossing te zoeken voor de sociale gevolgen van de aanpassing.

Wat Latijns-Amerika betreft, vormen onderwijs en opleiding een van de prioritaire elementen van onze samenwer-

king. Sinds 1994 heeft de Gemeenschap het ALFA-programma voor universitaire samenwerking opgezet dat een aanzienlijke ondersteuning betekent voor de nationale stelsels voor hoger onderwijs in Latijns-Amerika. Daarnaast realiseert zij talloze acties ten behoeve van het onderwijs in het kader van specifieke projecten, met name op het gebied van de plattelandsontwikkeling en de democratisering. In het besef van het belang van onderwijs en opleiding als factor voor een duurzame economische en sociale ontwikkeling zal de Gemeenschap in Latijns-Amerika initiatieven nemen met betrekking tot het basisonderwijs, de beroepsopleiding, het technisch onderwijs, het onderwijs van de armste lagen van de bevolking en de opleiding van opleiders.

Bovendien heeft de Gemeenschap getracht niet alleen het niveau maar ook de aard te beïnvloeden van de uitgaven in de sociale sectoren, waarbij zij de ontwikkelingslanden helpt met het uitstippelen van hun sectoriële beleidsmaatregelen met het oog op het ondersteunen van de ontwikkeling op lange termijn. Op dit gebied kan de groeiende betrokkenheid van de Gemeenschap bij het proces van herziening van de overheidsuitgaven, die door de landen in Afrika beneden de Sahara wordt ondernomen, als het duidelijkste voorbeeld worden aangehaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-68/96

van Yannis Kranidiotis (PSE)
aan de Commissie
(26 januari 1996)
(96/C 173/38)

Betreft: Tijdschema indiening voorstellen voor de Griekse textielindustrie

Uitgaande van de nieuwe internationale mededingings situatie die is ontstaan na de inwerkingtreding van de GATT-overeenkomst en aan de hand van de overeenkomst van 6 maart 1995 over een douane-unie met Turkije hebben de Raad en de Commissie de verplichting op zich genomen in de loop van het jaar 1995 voorstellen te formuleren betreffende de situatie van de textiel- en kledingindustrie in Griekenland. In antwoord op herhaalde vragen van mijn kant aan de Raad en de Commissie in deze kwestie heeft de ene Instelling de verantwoordelijkheid voor de vertraging bij de indiening van voorstellen op de andere Instelling afgeschoven.

Ondanks de gedane beloften is het jaar 1995 inmiddels verstreken en heeft de Commissie nog geen voorstellen voor genoemde branche ingediend, hetgeen als een blijk van inconsequentie en gebrek aan verantwoordelijkheid moet worden gezien.

Kan de Commissie mededelen of zij zich zal houden aan de verplichting die zij op zich heeft genomen ten aanzien van de textiel- en kledingindustrie in Griekenland, en tevens wanneer zij denkt haar voorstellen in te dienen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(13 maart 1996)

Gevolg gevend aan de toezegging die zij op 6 maart 1995 in een gemeenschappelijke verklaring met de Raad had gedaan, heeft de Commissie contacten gelegd met alle betrokken partijen in Griekenland om haar mededeling over de situatie in de textiel- en kledingsector in dat land uit te werken.

De Commissie was gereed om deze mededeling goed te keuren vóórdat de gestelde termijn van eind 1995 was verstreken. Maar op verzoek van de Griekse Regering, die de bilaterale contacten hierover nog wilde voortzetten en gezien het belang van dit dossier voor deze Lid-Staat, heeft de Commissie ermee ingestemd de goedkeuring van de mededeling tot eind januari 1996 uit te stellen.

De mededeling werd daadwerkelijk goedgekeurd op 31 januari 1996, dus binnen de door de Raad vastgestelde termijn; zij zal de Raad zeer binnenkort worden toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-71/96

van Amedeo Amadeo (NI)
aan de Commissie
(26 januari 1996)
(96/C 173/39)

Betreft: Energie

De Commissie heeft zeer wijselijk drie fundamentele doelstellingen voor het energiebeleid aangemerkt, die moeten worden opgenomen in het hoofdstuk energie dat in het kader van de Intergouvernementele Conferentie van 1996 aan het EU-Verdrag dient te worden toegevoegd, nl.:

- er is een beleid op lange termijn nodig,
- de taak van de Lid-Staten dient nauwkeurig te worden omschreven,
- erkenning van het subsidiariteits-, proportionaliteits- en wederkerigheidsbeginsel.

Kan zij aan deze drie doelstellingen nog bevordering van de werkgelegenheid toevoegen, alsook erkenning van het begrip openbare dienst als onmisbaar instrument voor het bereiken van deze doelstellingen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(8 maart 1996)

De Commissie heeft nog niet besloten of er al dan niet een hoofdstuk energie in het Verdrag moet worden opgenomen. Zij bestudeert deze kwestie momenteel en zal haar stand-

punt in deze kenbaar maken in het verslag dat zij overeenkomstig de aan het Verdrag betreffende de Europese Unie gehechte Verklaring nr. 1 bij de Raad zal indienen.

De belangrijkste doelstellingen van een communautair energiebeleid zijn concurrentiekracht, continuïteit van de voorziening en milieubescherming, zoals uiteengezet in het Witboek van de Commissie inzake een energiebeleid voor de Europese Unie van 13 december 1995 ⁽¹⁾. Het is duidelijk dat een energiebeleid moet bijdragen tot de verwezenlijking van de algemene doelstellingen van het economische beleid van de Gemeenschap, waaronder een verbetering van de werkgelegenheid en een behoorlijke openbare dienstverlening. Deze belangrijke sociale en economische doelstellingen kunnen evenwel niet worden beschouwd als instrumenten voor de tenuitvoerlegging van een communautair energiebeleid.

(1) Doc. COM(95) 682 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-85/96

van Armelle Guinebertière (UPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/40)

Betreft: Verkoop in Frankrijk van Chinese truffels

De zwarte truffel van Périgord, *Tuber melanosporum*, was tot dusver een uitzonderlijk Frans produkt dat internationale faam genoot.

Sinds zes maanden echter brengen import/exportondernemingen zogenaamde truffels van de Périgord op de Franse markt die in werkelijkheid in China geproduceerd zijn. Deze truffels, die tegen afbraakprijzen verkocht worden, dreigen de marktstabiliteit te verstoren en de reputatie van een kwaliteitsprodukt te schaden.

Hoe denkt de Commissie de Europese produkten te beschermen nu wellicht al 300 à 500 kilo Chinese truffels elke week in Europese havens aankomen die ook nog voor truffels uit de Périgord uitgegeven worden?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(16 februari 1996)

De Commissie is momenteel bezig met een grondig onderzoek van het door het geachte Parlementslid genoemde probleem. Zij behoudt zich het recht voor om na afloop van dit onderzoek de maatregelen te nemen die voor de bescherming van de communautaire markt noodzakelijk zouden blijken, waarbij zij de internationale verbintenissen van de Gemeenschap strikt zal nakomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-99/96

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/41)

Betreft: Richtlijn „Televisie zonder grenzen”

Het Verbond van Europese filmondernemingen verzoekt de Unie om de nieuwe multimediadiensten niet op te nemen in de richtlijn „Televisie zonder grenzen”, omdat zij van mening is dat dit hun ontwikkeling in gevaar kan brengen. Zij denkt dat het maximale aantal in de sector te creëren arbeidsplaatsen niet kan worden bereikt als de nieuwe diensten onderworpen worden aan een beperkend juridisch karakter. Het Verbond van Europese filmondernemingen onderstreept dat de nieuwe on-line computer- en video „à la carte”-diensten geen televisie-uitzendingen zijn, aangezien zij functioneren als systemen voor het opslaan en oproepen van gegevens, interactief en gepersonaliseerd zijn, en de gebruikers alleen die gegevens en programma's selecteren en betalen die zij wensen.

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt van het verzoek van het Verbond van Europese filmondernemingen?

Antwoord van de heer Oreja

namens de Commissie

(13 maart 1996)

Het meest gepaste juridische kader voor de nieuwe interactieve diensten wordt momenteel door de Commissie bestudeerd. Het gaat er voornamelijk om de voorwaarden te scheppen voor de onbelemmerde ontwikkeling op de interne markt van deze innoverende activiteiten waarvan het eventueel effect op onze maatschappij alom wordt erkend. Over het juridische kader dat op deze diensten zou moeten worden toegepast om het algemeen belang te beschermen, wordt in het Parlement een zeer levendig politiek debat gevoerd.

Wat Richtlijn 89/552/EEG, de zogenoemde „Televisie zonder grenzen”-richtlijn, betreft die thans wordt herzien ⁽¹⁾, heeft de Commissie besloten de huidige definitie van televisieomroep en derhalve het toepassingsgebied van dit communautair instrument niet te wijzigen. Deze richtlijn blijft derhalve van toepassing op iedere uitzending van televisieomroep die wordt verspreid met een „point to multipoint”-communicatiemiddel (een communicatie die op gang wordt gebracht door de televisieomroep en die toegankelijk is op een groot aantal ontvangstoppunten), met inbegrip van de per uitzondering betaalde (pay-per-view) en Nvod (near video on demand). Zij is echter niet van toepassing op de diensten die werkzaam zijn op basis van een „point to point”-communicatiemiddel (communicatie die op gang wordt gebracht door het individuele verzoek van de ontvanger van de dienst) en is derhalve niet van toepassing op de „on line”-multimediadiensten (en met name de „à la carte”-videodiensten) zoals deze zijn vermeld in de vraag van het geachte Parlementslid en bedoeld zijn in

het verzoek van het Verbond van Europese filmonder-
ningen.

(¹) Doc. COM(95) 86 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-101/96

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/42)

Betreft: Plan ter verbetering van de veiligheid op het
werk

In een verslag van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden dat handelt over de ontwikkeling van een vernieuwend model van economische stimulering voor de verbetering van het arbeidsklimaat, spreekt de Stichting zich uit voor de verplichte verzekering tegen arbeidsongevallen met bonussen voor ondernemingen die zorgen voor betere arbeidsomstandigheden. In wezen wil de Stichting aan elke onderneming een bruto premie toewijzen, met de mogelijkheid van lagere premies of bonussen die onderworpen zijn aan strengere criteria. De bonussen zouden algemeen, specifiek of individueel kunnen zijn. Ondernemingen die de gezondheids- of veiligheidsomstandigheden verbeteren, zouden algemene bonussen krijgen. Specifieke bonussen zouden gegeven worden voor het oplossen van erkende problemen inzake gezondheid en veiligheid. Individuele bonussen zouden gaan naar ondernemingen met bijzondere problemen die daarvoor innoverende oplossingen ontwikkeld hebben. Het verslag stelt ook voor om aanmoedingspremies te geven, in de vorm van investeringsbijdragen, aan de ondernemingen die er belang in stellen financiële steun te verlenen voor betere maatregelen op het gebied van gezondheid en veiligheid en die zich bereid tonen dergelijke initiatieven te consolideren.

Kan de Commissie mededelen of zij op de hoogte is van het voorstel van de Stichting, wat zij daarvan denkt en of zij de tenuitvoerlegging van dit of een ander soortgelijk initiatief dat een bijdrage levert tot het verbeteren van de arbeidsomstandigheden, nuttig acht?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(16 februari 1996)

De Commissie heeft als lid van de Raad van Bestuur van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden kennis genomen van het document waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst.

De Commissie onderzoekt momenteel in welke mate en op welke wijze gevolg kan worden gegeven aan de voorstellen van de Stichting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-102/96

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/43)

Betreft: Hoogbegaafde kinderen in de Europese Unie

De Spaanse Vereniging van hoogbegaafde kinderen wijst erop dat volgens de statistieken die gepubliceerd worden in de literatuur over het thema van de hoogbegaafde kinderen, 2% van de 69 miljoen Europese scholieren tussen vier en zestien jaar beschouwd kunnen worden als leerlingen met een buitengewone intellectuele begaafdheid. Dit wil zeggen dat 1 380 000 scholieren in de Unie kunnen worden gezien als leerlingen met bijzondere educatieve behoeften wegens hun hoge intellectuele begaafdheid. Volgens de beschikbare bibliografische inlichtingen lijkt er in de verschillende educatieve stelsels van de Lid-Staten op regeringsniveau geen overeenstemming te bestaan over de specifieke erkenning van deze leerlingen, de identificatie- en evaluatiecriteria en de educatieve actieprogramma's. Als gevolg daarvan lijkt het dat er ook geen educatief beleid bestaat waardoor prioritaire hulpverlening aan deze groep gestimuleerd wordt. Deze situatie brengt met zich mee dat deze leerlingen vaak te kampen hebben met educatieve en sociale onzekerheid, een hoge graad van mislukking op school, integratiemoeilijkheden in de onderwijsinstellingen, socialisatieproblemen, een wettelijk vacuüm, enz.

Kan de Commissie mededelen of zij, gezien de noodzaak om een einde te maken aan deze duidelijk discriminerende situatie, deze hoogbegaafde scholieren expliciet beschouwt als leerlingen met bijzondere educatieve behoeften, zoals minder begaafde kinderen of kinderen die benadeeld zijn om socio-economische en culturele redenen?

Antwoord van mevrouw Cresson

namens de Commissie

(12 maart 1996)

De Gemeenschap steunt acties op onderwijsgebied in het kader van het communautaire programma Socrates teneinde de Europese onderwijsdimensie te ontwikkelen in samenhang met en ter aanvulling op de communautaire programma's of acties ter bevordering van de integratie van gehandicapten, zoals Helios II en Horizon, in het kader van de Structuurfondsen, die betrekking hebben op de verschillende soorten handicaps volgens de internationale definitie van de Wereldgezondheidsorganisatie.

In het kader van Socrates is evenwel in de mogelijkheid voorzien om bij alle acties van het programma speciaal rekening te houden met projecten ter bevordering van de deelname van kinderen met specifieke educatieve behoeften. Hoewel hoogbegaafde kinderen niet met zoveel woorden worden genoemd, kan dus toch met hen rekening worden gehouden als dit in de ter subsidiëring voorgedragen

projecten die beantwoorden aan de prioritaire doelstellingen van Socrates, wordt vermeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-104/96

van Jorge Hernandez Mollar (PPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/44)

Betreft: Gedragscode inzake de gelijke beloning van mannen en vrouwen

Kan de Europese Commissie mededelen wanneer zij haar goedkeuring zal hechten aan de Gedragscode inzake de gelijke beloning van mannen en vrouwen, zodat zij richtsnoeren kan vaststellen om elke vorm van discriminatie te voorkomen wanneer aan het loonstelsel een stelsel van taakomschrijvingen ten grondslag ligt?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(22 maart 1996)

Overeenkomstig haar aankondiging in het memorandum van de Commissie betreffende gelijke beloning voor arbeid van gelijke waarde⁽¹⁾, in het sociaal actieprogramma voor de middellange termijn (1995—1997)⁽²⁾ en in het voorstel van de Commissie voor een vierde communautair actieprogramma inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen (1996—2000)⁽³⁾, is de Commissie thans bezig een gedragscode op te stellen voor de implementatie van gelijke beloning voor arbeid van gelijke waarde voor vrouwen en mannen.

Deze code dient binnenkort te worden aangenomen. De ervaring heeft echter geleerd dat dergelijke codes beter functioneren als ze voorzien in de behoeften van de gebruikers, doordat ze in nauw overleg met hen zijn opgesteld. Derhalve is een lichte vertraging opgetreden, om ervoor te zorgen dat de sociale partners worden geraadpleegd over de ontwerp-code voordat deze door de Commissie wordt aangenomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 6.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 134.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 381.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-105/96

van Mathias Reichhold (NI)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/45)

Betreft: Onderverdeling landbouwsubsidies op sociale gronden in Oostenrijk

In het kader van politieke discussies dringt de socialistische partij in Oostenrijk aan op het hanteren van een onderver-

deling op grond van sociale overwegingen bij de uitbetaling van landbouwsubsidies. Daarbij zouden bedrijven vanaf een bepaalde omvang niet meer het volledige bedrag aan landbouwsubsidies ontvangen waarop zij recht hebben. Het plan voorziet echter niet in een herverdeling van de aldus vrijkomende middelen ten behoeve van kleine landbouwbedrijven.

1. Strookt een dergelijke onderverdeling op sociale gronden met de EU-richtlijnen, resp. -verordeningen, op dit gebied?
2. Overweegt ook de Europese Unie maatregelen in deze richting te nemen, waarbij de volledige uitbetaling van de steunbedragen voor de landbouw afhankelijk wordt gesteld van de bedrijfsomvang en waarbij tevens een beperking naar boven toe wordt ingevoerd?
3. Wat kan er over het eventueel concurrentievervalsende karakter van een onderverdeling op sociale gronden worden gezegd?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(4 maart 1996)

Sedert de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in 1992 wordt de landbouwsteun meer via rechtstreekse betalingen aan de landbouwers en minder via prijsondersteunende maatregelen verleend. De betalingen zijn gebaseerd op het aantal bebouwde hectaren voor de belangrijkste gewassen en op het aantal dieren in de rundvee- en schapenhouderij. Daardoor valt het meer op dat grotere bedrijven meer overheids subsidies ontvangen dan kleinere. Naargelang van de grootte van de bedrijven heeft de Raad evenwel verschillende, belangrijke bepalingen ten aanzien van de steun vastgesteld, ook al gaan deze bepalingen niet zo ver als de door de Commissie in 1991 voorgestelde maatregelen. Met name

- geldt voor kleine akkerbouwers geen braakleggingsverplichting;
- gelden voor kleine rundveehouders geen bijzondere vereisten inzake de oppervlakte van voedergewassen;
- ontvangen de grote schapenhouders slechts een halve premie per ooi boven een bepaald aantal dieren.

Bovendien moeten op grond van de bij Verordening (EEG) nr. 2328/91⁽¹⁾ vastgestelde maatregelen voor de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur bepaalde maxima in acht worden genomen om voor investeringsubsidies in aanmerking te komen.

Ten aanzien van het toekomstige beleid heeft de Commissie haar standpunten bekendgemaakt in de landbouwstrategiestudie⁽²⁾, die zij op 29 november 1995 heeft goedgekeurd en dan aan de Europese Raad van Madrid heeft voorgelegd. De Commissie is van mening dat de concurrentiekracht van de landbouwsector in de Gemeenschap moet worden versterkt en een intensievere samenhang tussen rechtstreekse inkomenssteun en sociale overwegingen (evenals overwegingen inzake milieu en plattelandsontwikkeling) moet worden overwogen. De Commissie is daarom voornemens een geïntegreerd landbouwbeleid te voeren, waarbij

met deze verschillende aspecten ten volle rekening kan worden gehouden.

⁽¹⁾ PB nr. L 218 van 6. 8. 1991.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 607 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-108/96

van James Provan (PPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/46)

Betreft: Elektromagnetische compatibiliteit

In schriftelijke vraag E-2578/95 ⁽¹⁾ vroeg ik of de Commissie bereid was vrijstelling te verlenen voor kleine produktiehoeveelheden elektronische apparatuur ten behoeve van radioamateurs.

In kringen van radioamateurs worden op kleine schaal onderdelen gemaakt voor radio- en computeramateurs. Enkele van deze onderdelen kunnen worden gebruikt als interface tussen radiotoestel en computer, zodat met de computer data en weerkaarten kunnen worden gelezen die door radiostations over de hele wereld worden uitgezonden. Deze amateurs, die een zendvergunning hebben, kunnen eventueel ook data en plaatjes op de frequenties van de radioamateurs verzenden.

Het punt is dit: de bouwonderdelen, die ik als voorbeeld heb genoemd, kosten zo tussen de 4 en 15 pond sterling en de jaarlijkse productie bedraagt hooguit 10, 20 of 50 stuks. Het is daarom uitgesloten de toelatingskosten in de verkoopprijs door te berekenen.

Kan de Commissie:

1. in het belang van de radioamateurs verduidelijken wat de betekenis is van definitie nr. 53 van artikel 1 van de radioverordening, die deel uitmaakt van de ITC;
2. duidelijk maken of radioamateurs onder Richtlijn 89/336/EEG ⁽²⁾ vallen;
3. mededelen of zij het nodig acht dat ook voor radioamateurs de certificeringsprocedures voor nieuwe apparatuur gelden;
4. verklaren hoe het mogelijk is dat vaktijdschriften op het gebied van radio en elektronica vrijwel elke maand nieuwe ontwerpen publiceren wanneer deze nog niet zijn toegelaten? Deze tijdschriften hebben geen productie- of montagefaciliteiten, maar leveren slechts de ontwerpen voor de doe-het-zelver. Zou dit volgens de richtlijn verboden zijn?

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 21. 2. 1996, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 139 van 23. 5. 1989, blz. 19.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(26 februari 1996)

Het doel van Richtlijn 89/336/EEG inzake elektromagnetische compatibiliteit bestaat erin het vrije verkeer en het gebruik te garanderen van apparaten die elektromagnetische storingen kunnen veroorzaken of die door zulke storingen kunnen worden aangetast.

De richtlijn geeft duidelijk aan dat een apparaat alleen in de handel kan worden gebracht of in gebruik kan worden genomen indien het aan de eisen van de richtlijn beantwoordt, en dit zonder rekening te houden met de prijs of met het aantal geproduceerde of op de markt gebrachte eenheden.

Dit neemt niet weg dat in artikel 2, lid 3, van de richtlijn gepreciseerd wordt dat radioapparatuur die gebruikt wordt door radioamateurs en die niet in de handel verkrijgbaar is, die m.a.w. door de amateurs zelf voor eigen gebruik wordt ontworpen en gefabriceerd, van de werkingssfeer van deze richtlijn is uitgesloten. Indien de apparatuur daarentegen in de handel wordt gebracht, moet zij in overeenstemming zijn met de richtlijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-118/96

van Michael Spindelegger (PPE)

aan de Commissie

(26 januari 1996)

(96/C 173/47)

Betreft: Openstelling van de programma's Socrates, Leonardo en Jeugd voor Europa voor de landen van Midden- en Oost-Europa alsmede de Baltische Staten

In het kader van de gestructureerde dialoog in verband met de Raad van ministers van Onderwijs in oktober 1995 werden door de ministers van Onderwijs van de landen van Midden- en Oost-Europa alsmede die van de Baltische Staten de inhoudelijke, financiële en structurele voorwaarden voor deelname van deze landen aan de programma's Socrates, Leonardo en Jeugd voor Europa geformuleerd. Gezien de daaraan verbonden financieringsbehoefte alsmede de infrastructuurvereisten in de landen van Midden- en Oost-Europa verzoek ik de Commissie om een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze voorziet de planning voor de openstelling van de bovengenoemde programma's in een coherente en gecoördineerde aanpak met de Lid-Staten, opdat ook bestaande bilaterale maatregelen tussen de Lid-Staten afzonderlijk en de landen van Midden- en Oost-Europa zinvol en vruchtbaar bij het planningsproces worden betrokken en opdat daarop eventueel ondersteunende maatregelen kunnen worden gebaseerd?
2. Welke concrete ondersteunende maatregelen moeten er worden genomen om voor de landen van Midden- en

Oost-Europa de deelneming aan de bovengenoemde programma's te vergemakkelijken en op welke wijze is in de financiering daarvan voorzien? In hoeverre wordt daarbij teruggegrepen op de ervaring van de nationale agentschappen in de Lid-Staten (Socrates, Leonardo en Jeugd voor Europa) en wordt van deze ervaring bij het plannings- en voorbereidingsproces gebruik gemaakt?

3. In hoeverre dragen de reeds in het kader van het Tempus-programma met succes opgebouwde structuren in de landen van Midden- en Oost-Europa bij aan de voorbereiding van de openstelling van de programma's en het afwikkelen van de deelname aan de programma's?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(11 maart 1996)

1. De geleidelijke deelname van de landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE) aan de programma's zal in het kader van dezelfde regels en procedures plaatshebben als voor de Lid-Staten van toepassing zijn, als bedoeld in de besluiten tot instelling van deze programma's.

De Commissie is zich ervan bewust dat de momentele bilaterale betrekkingen tussen de LMOE en de Lid-Staten een solide hoeksteen vormen waarop multilaterale verbindingen tot stand kunnen worden gebracht ter vergemakkelijking van de doeltreffende integratie van de LMOE in de programma's. De Commissie stuurt de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een exemplaar van het door haar uitgevoerd onderzoek inzake deze kwestie.

Verder is de Commissie van mening dat deze bilaterale betrekkingen, in het kader van de structurele dialoog over zowel de bilaterale activiteiten van de Lid-Staten als de communautaire activiteiten, een waardevol element kunnen zijn om de integratie van deze landen in de programma's te vergemakkelijken. Dit aspect is benadrukt in de informatienota van de Commissie⁽¹⁾, verspreid tijdens de op 23 oktober 1995 te Luxemburg gehouden gemeenschappelijke vergadering van de ministers van Onderwijs van de Gemeenschap en van de geassocieerde landen van Midden-Europa en de Baltische landen. Een exemplaar van deze informatienota wordt de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement eveneens rechtstreeks toegezonden.

Bovengenoemde overwegingen zijn zowel aan de groepen in de Raad als aan de programmacomités voorgelegd.

2. In het kader van de begroting voor 1995 is een specifieke begrotingslijn (B 7-633) ingesteld voor de financiering van voorbereidende maatregelen ter vergemakkelijking van de integratie van de LMOE in de programma's. Deze voorbereidende maatregelen zijn in 1995 gezamenlijk vastgesteld door de Commissie en alle LMOE. Ze zullen tot het tweede halfjaar van 1996 worden uitgevoerd. Deze

landen zouden bijgevolg vanaf 1 januari 1997 met hun daadwerkelijke deelname aan de programma's moeten kunnen starten, zodra de gedetailleerde voorwaarden voor deelname door de betrokken associatieraden zijn goedgekeurd.

De voorbereidende maatregelen omvatten hulp en bijstand voor de oprichting van de nationale agentschappen in de LMOE, verschillende opleidingsactiviteiten voor hun personeel en voorlichtingscampagnes om de doelstellingen en procedures van de programma's in de relevante kringen in de LMOE bekend te maken. De Commissie rekt op een nauwe samenwerking met de agentschappen in de Lid-Staten om de LMOE in deze fase bij te staan, zodat deze kunnen profiteren van hun ervaring en know-how bij de oprichting van de nationale agentschappen en de opleiding van hun personeel.

Deze maatregelen zijn aan de nationale agentschappen voorgelegd en er is besloten tot een mentor- of partnerschapssysteem (samenwerking tussen een agentschap van de LMOE en drie agentschappen van de Lid-Staten).

3. Voor zover er nog geen andere structuren beschikbaar zijn, is gesproken over de mogelijkheid voor het opzetten van een overkoepelende structuur (bijvoorbeeld een stichting) waarin de verschillende nationale agentschappen worden ondergebracht, ter voorkoming van een onnodige proliferatie van organiserende instanties.

In dat geval is ook duidelijk gemaakt dat de noodzakelijke organisatorische, beleidsmatige en financiële voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen om een perfecte tenuitvoerlegging van de programma's overeenkomstig hun specifieke doelstellingen te waarborgen en om elke mogelijke verwarring te voorkomen. Desalniettemin dient te worden opgemerkt dat de uiteindelijke beslissing in deze kwestie uitsluitend onder de bevoegdheid van de verantwoordelijke autoriteiten in de LMOE valt.

⁽¹⁾ Doc. SEC(95) 1707.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-125/96

van Viviane Reding (PPE)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/48)

Betreft: Omzetting richtlijn „stemrecht gemeenteraadsverkiezingen”

Richtlijn 94/80/EG⁽¹⁾ betreffende het stemrecht van communautaire burgers bij gemeenteraadsverkiezingen verplicht de Lid-Staten tot omzetting hiervan in nationale

wetgeving vóór 31 december 1995. Luxemburg heeft aan deze verplichting voldaan door een wet die op 7 december 1995 in de Kamer van Afgevaardigden werd aangenomen. Hoe zit het met de andere Lid-Staten? Welke maatregelen is de Commissie van plan te treffen tegen de Lid-Staten die deze richtlijn nog niet hebben omgezet in nationale wetgeving?

(¹) PB nr. L 368 van 31. 12. 1994, blz. 38.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(11 maart 1996)

Tot nog toe hebben drie Lid-Staten de Commissie in kennis gesteld van hun wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen ter voldoening aan Richtlijn 94/80/EG inzake het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen voor burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten.

De Commissie blijft toezicht houden op de vooruitgang van de parlementaire werkzaamheden met het oog op de tenuitvoerlegging in alle Lid-Staten en zal niet aarzelen zo nodig procedures ex artikel 169 van het EG-Verdrag in te leiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-132/96

van Frank Vanhecke (NI)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/49)

Betreft: Discriminatie van de Nederlandse taal door de diensten van de Europese Commissie

In het kader van het Opium-project (Operational Project for Integrated Urban Management) ontving de stad Gent vanwege de Europese Commissie een schrijven en een modelcontract voor Europese subsidiëring van een project voor verkeersbeheersing.

Dit modelcontract (UR-95-SC136) en het bijbehorend schrijven werden door de diensten van de Commissie in het Engels aan de stad Gent gestuurd.

Is het correct dat deze documenten niet in het Nederlands beschikbaar zijn? Ook de bijbehorende briefwisseling — van de diensten van de Nederlandstalige commissaris Van Miert — was uitsluitend in het Engels.

Acht de Commissie deze handelwijze in overeenstemming met de verplichte gelijke behandeling van alle erkende

Europese werktalen volgens de bepalingen van de Europese Verdragen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(14 maart 1996)

De stad Gent is (met 9 contractanten en 7 geassocieerde contractanten) een van de 16 deelnemers aan het Opium-project, dat als onderdeel van het specifieke onderzoekprogramma voor vervoer door de Commissie wordt gefinancierd.

Dit project wordt gecoördineerd door een Brits bedrijf en alle deelnemers, waaronder andere Europese steden (bijv. Utrecht, Nantes, Patras, Heidelberg), hebben ermee ingestemd dat Engels als werktaal wordt gebruikt. Alle documenten die de deelnemers bij de Commissie hebben ingediend, met inbegrip van het oorspronkelijke voorstel, waren gesteld in het Engels. De Commissie heeft de verdere correspondentie dan ook in het Engels gevoerd.

Ook het onderzoekcontract, dat eind december 1995 door alle partners is ondertekend, werd in het Engels opgesteld. Het betreft een standaardcontract dat in alle officiële talen bestaat. Voor contractanten die dat wensen zijn andere talenversies verkrijgbaar. Wanneer de stad Gent daarom verzoekt, wordt de Nederlandse versie van het contract beschikbaar gesteld.

Het geachte Parlementslid is niet juist ingelicht over de „bijbehorende briefwisseling”. Het kabinet van de heer Van Miert is niet bij het Opium-project betrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-133/96

van Honório Novo (GUE/NGL)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/50)

Betreft: Bouw van toegangswegen tot de brug van Freixo (Porto) — maatregelen om de gevolgen voor het milieu te beperken

Het stuk tussen de nieuwe brug van Freixo en Vila dos Carvalhos van autoweg IP 1 maakt deel uit van de toegang tot deze oversteekplaats van de Douro-rivier en is sedert midden september 1995 in gebruik.

In het eindverslag van de evaluatiecommissie, die een analyse heeft gemaakt van de voorgestelde maatregelen om de gevolgen voor het milieu van de bouw van de toegangswegen tot de brug van Freixo (waarvan — het moet herhaald worden — dat stuk van de IP 1 deel uitmaakt) te

beperven, wordt als conclusie een aantal maatregelen aanbevolen op het gebied van ruimtelijke ordening, lawaai, kwaliteit van de lucht en integratie in het landschap, die moeten worden uitgevoerd tijdens de bouwwerkzaamheden, om te garanderen dat beide gelijktijdig klaar zijn.

Uit de informatie waarover ik beschik kan ik afleiden dat die maatregelen voor dat stuk van de IP 1 niet zijn uitgevoerd, ondanks het feit dat het tracé reeds een aantal maanden in gebruik is.

Kan de Commissie bevestigen of die informatie volledig correct is? En zo ja, is zij dan bereid om er bij de huidige regering op aan te dringen dat alle in het eindverslag van de evaluatiecommissie voorziene maatregelen op korte termijn worden uitgevoerd?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(7 maart 1996)

De Commissie beschikt momenteel niet over de gegevens om te kunnen beoordelen in hoeverre de in het verslag van de evaluatiecommissie voor de milieu-effectrapportage voor het project „Acessos à Ponte do Freixo” bepleite verzachtende maatregelen daadwerkelijk ten uitvoer zijn gelegd.

De Commissie heeft de Portugese instanties om de nodige informatie gevraagd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-145/96

van Caroline Jackson (PPE)

aan de Commissie

(25 januari 1996)

(96/C 173/51)

Betreft: Verslagen over de uitvoering van de milieurichtlijnen

Richtlijn 91/692/EEG⁽¹⁾ is bedoeld om de rapportagevoorwaarden die in eerdere milieurichtlijnen zijn vastgelegd, te harmoniseren en te verbeteren. Hierbij zijn de onderwerpen van de richtlijnen in drie groepen onderverdeeld:

1. water: eerste verslag over de periode 1993—1995, dat de Commissie voor juni 1997 moet publiceren;
2. lucht: eerste verslag over de periode 1994—1996, dat de Commissie voor juni 1998 moet publiceren;
3. afval: eerste verslag over de periode 1995—1997, dat de Commissie voor juni 1999 moet publiceren.

In de betrokken richtlijn zijn tevens de data vastgesteld waarop de Commissie vragenlijsten naar de Lid-Staten moet sturen waarin zij de Commissie bepaalde informatie moeten

verstrekken. De vragenlijsten over water en afval zijn inmiddels gepubliceerd, zij het met enige vertraging. De vragenlijst over lucht is echter nog niet gepubliceerd, hoewel dit al in juni 1993 had moeten gebeuren.

Waarom heeft de Commissie zich niet aan de termijnen voor de publicatie van de vragenlijsten gehouden die in de richtlijn zijn vastgelegd? Wanneer zal de Commissie de vragenlijst over lucht publiceren?

(1) PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 48.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(8 maart 1996)

Wat de vragenlijsten betreft, die door de Commissie moeten worden uitgewerkt overeenkomstig Richtlijn 91/692/EEG tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied, is de situatie als volgt:

Wat de richtlijnen voor de sector „water” betreft: voor de verslagperiode 1993—1995, werden de vragenlijsten voor de richtlijnen voor de sector water in 1992 (Beschikking 92/446/EEG van de Commissie)⁽¹⁾ met een lichte vertraging om administratieve redenen goedgekeurd. Voor de periode 1996—1998, werden deze vragenlijsten onlangs (Beschikking 95/337/EG van de Commissie)⁽²⁾ gewijzigd en goedgekeurd, dit wil zeggen zes maanden vóór de aanvang van de verslagperiode, zoals in artikel 2 van Richtlijn 91/692/EEG is bepaald. Volgens ditzelfde artikel moeten de Lid-Staten, voor de verslagperiode 1993—1995, de gegevens vóór 30 september 1996 indienen. De Commissie beschikt vervolgens over negen maanden om een syntheseverslag voor te bereiden en vóór 30 juni 1997 te publiceren.

Wat de richtlijnen voor de sector „lucht” betreft: de goedkeuring van de vragenlijsten voor de richtlijnen voor de sector lucht werd om verschillende redenen meermaals uitgesteld. De vragenlijsten konden in 1994 niet worden goedgekeurd omdat er vrij belangrijke wijzigingen in de tekst van sommige vragenlijsten werden aangebracht en deze nog vertaald moesten worden. Door de toetreding van de nieuwe Lid-Staten moest men alle vragenlijsten in de nieuwe talen vertalen. De vragenlijsten zouden vóór het einde van de maand april 1996 moeten worden gepubliceerd.

Wat de richtlijnen voor de sector „afvalstoffen” betreft: in het licht van artikel 5 en bijlage VI van Richtlijn 91/692/EEG had men zes maanden vóór de aanvang van de verslagperiode zeven vragenlijsten met betrekking tot de zeven richtlijnen inzake afvalstoffen moeten vastleggen en aan de Lid-Staten moeten toezenden. Het eerste verslag bestrijkt de periode van 1995 tot 1997. De Commissie heeft drie vragenlijsten goedgekeurd inzake de Richtlijnen 75/439/EEG (inzake de verwijdering van afgewerkte olie), 75/442/EEG (betreffende afvalstoffen) en 86/278/EEG (betreffende de bescherming van het milieu bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw) (Beschikking 94/741/EG van de Commissie)⁽³⁾.

Wat de vier andere richtlijnen betreft, is de situatie als volgt:

- Richtlijn 84/631/EEG werd door Verordening (EEG) nr. 259/93⁽⁴⁾ (betreffende de overbrenging van afvalstoffen) vervangen. Deze verordening bevat specifieke bepalingen inzake het opmaken van verslagen (artikel 41). Een vragenlijst hoeft dus niet meer te worden uitgewerkt.
- momenteel wordt Richtlijn 76/403/EEG⁽⁵⁾ (betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen) gewijzigd. Zij zal in de loop van het jaar 1996 door de Raad worden goedgekeurd. Het huidige gemeenschappelijk standpunt van de Raad legt geen verplichting op om verslag uit te brengen in de betekenis van Richtlijn 91/692/EEG. In dit opzicht is de uitwerking van een vragenlijst niet langer nodig.
- Richtlijn 78/319/EEG werd door Richtlijn 91/689/EEG⁽⁶⁾ (betreffende gevaarlijke afvalstoffen) vervangen. Artikel 8 van deze richtlijn voorziet in de verplichting om verslag uit te brengen, evenals artikel 16 van Richtlijn 75/442/EEG, waarvoor er al een vragenlijst bestaat. Deze vragenlijst moet dus nog worden uitgewerkt.
- Richtlijn 85/339/EEG (betreffende verpakkingen voor vloeibare levensmiddelen) zal door Richtlijn 94/62/EG⁽⁷⁾ (inzake verpakking en verpakkingsafval) vervangen worden op 30 juni 1996, de uiterste datum voor de omzetting van deze laatste richtlijn in nationaal recht. Artikel 17 van Richtlijn 94/62/EG voorziet in de verplichting om verslag uit te brengen in de betekenis van Richtlijn 91/692/EEG. Deze vragenlijst moet nog worden uitgewerkt.

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 27. 8. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 200 van 24. 8. 1995.

⁽³⁾ PB nr. L 296 van 17. 11. 1994.

⁽⁴⁾ PB nr. L 30 van 6. 2. 1993.

⁽⁵⁾ PB nr. L 108 van 26. 4. 1976.

⁽⁶⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991.

⁽⁷⁾ PB nr. L 365 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-149/96

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/52)

Betreft: Cohesiefonds — Spanje

Kan de Commissie gedetailleerde gegevens verstrekken over de in 1995 aan Spanje gedane betalingen uit het Cohesiefonds alsmede over de projecten waaraan deze steun werd verleend?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(4 maart 1996)

In 1995 zijn door het Cohesiefonds betalingsverplichtingen aangegaan voor alle kredieten die voor Spanje beschikbaar waren. Van deze kredieten is 51,5 % bestemd voor vervoerinfrastructuur en 48,5 % voor milieuprojecten.

Het betreft 610 miljoen ecu voor 14 vervoerprojecten en 574 miljoen ecu voor 46 milieuprojecten, waarbij de toewijzing voor het project „Vessel traffic system” over beide sectoren is verdeeld aangezien het een gemengd project betreft.

Nadere gegevens over deze projecten zijn te vinden in de tabel die rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en ook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement wordt toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-152/96

van Eolo Parodi (UPE), Guido Viceconte (UPE) en
Roberto Mezzaroma (UPE)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/53)

Betreft: Oplossing van geschilpunten over zuigelingenvoeding

Al bijna twintig jaar is de internationale gemeenschap getuige van een confrontatie tussen consumentengroeperingen en de babyvoedingindustrie over zaken als zuigelingenvoeding. De communautaire richtlijn uit 1991 inzake volledige zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding (91/321/EEG⁽¹⁾) spreekt over de vaststelling van een Internationale Gedragscode voor de verkoop van vervangingsproducten voor moedermelk en de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Lid-Staten, terwijl de resolutie van de Raad van 18 juni 1992⁽²⁾ een aantal communautaire bepalingen voor deze producten van toepassing verklaart op de uitvoer naar derde landen.

Tot dusver hebben slechts enkele regeringen in derde landen specifieke wetgeving of voorschriften uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van de internationale gedragscode. Het gevolg daarvan is dat interpretatie van en toezicht op de code wordt overgelaten aan de fabrikanten van zuigelingenvoeding aan de ene kant en niet-gouvernementele organisaties aan de andere. Volgens een recent rapport van de WHO vormen meningsverschillen over de wijze waarop de hoofdbepalingen van de code moeten worden geïnterpreteerd — in het bijzonder de reikwijdte ervan — al sinds jaar en dag een twistpunt. In de resolutie van de Raad over de uitvoer naar derde landen wordt de Commissie verzocht dergelijke gevallen te onderzoeken en het Europees Parlement en de Raad om de twee jaar verslag uit te brengen, maar tot dusver is dat nog niet gebeurd.

Heeft de Commissie al maatregelen genomen voor het onderzoeken van dergelijke gevallen? Zo nee, is zij dan bereid de oprichting te bevorderen van een internationaal adviescomité van deskundigen, waarin de belangrijkste partijen zijn vertegenwoordigd, dat tot taak krijgt de regeringen te stimuleren en bij te staan in hun streven hun verantwoordelijkheden in het kader van de internationale code na te komen?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 4. 7. 1991, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. C 172 van 8. 7. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

Richtlijn 91/321/EEG inzake volledige zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding voorziet in een aantal bepalingen die het op de markt brengen van vervangingsmiddelen voor moedermelk regelen en die hun oorsprong vinden in de Internationale Gedragscode voor het op de markt brengen van vervangingsmiddelen voor moedermelk. De Lid-Staten zijn verantwoordelijk voor de toepassing van deze bepalingen in de Gemeenschap. De Commissie ontving hieromtrent nog geen klachten.

De bedoeling van de resolutie van de Raad van 18 juni 1992 was bij te dragen tot de toepassing van verantwoorde verkooppraktijken voor vervangingsmiddelen voor moedermelk in derde landen, door de bevoegde instanties in die landen te steunen bij hun inspanningen om de internationale gedragscode op hun grondgebied toe te passen.

In 1993 werden de bevoegde instanties in derde landen op de hoogte gesteld van de resolutie van de Raad en van het feit dat hun eventuele klachten over verkooppraktijken van een in de Gemeenschap gevestigde fabrikant bij de delegaties van de Commissie konden worden ingediend. Tot op heden heeft de Commissie geen enkele klacht ontvangen. Daarom heeft zij nog geen maatregelen genomen voor het onderzoeken van dergelijke gevallen.

De Commissie blijft bereid de bevoegde instanties in derde landen daadwerkelijk te steunen bij de tenuitvoerlegging van de internationale gedragscode, voor zover zij daarom vragen.

De Commissie blijft toezicht houden op de ontwikkelingen inzake de toepassing van de internationale gedragscode, in samenwerking met internationale instellingen die op dit gebied een belangrijke verantwoordelijkheid dragen, en met name met de Wereldgezondheidsorganisatie.

De Commissie ontving geen enkele aanvraag om de oprichting van een internationaal adviescomité van deskundigen te steunen. Zij zal haar steun alleen toezeggen indien zij ervan overtuigd is dat een dergelijk comité op internationaal vlak de nodige autoriteit heeft en onpartijdigheid kan garanderen, zodat dit met betrekking tot deze delicate materie adviezen kan geven en boetes kan opleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-168/96

van Giovanni Burtone (PPE)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/54)

Betreft: Tijdelijke opening van een contingent met verlaging van de invoerprijs van voor verwerking bestemde sinaasappelen

De Commissie keurde op 11 januari 1996 een tariefcontingent voor ingevoerde sinaasappelen goed en voerde als reden hiervoor aan dat moest worden gezorgd voor een voldoende voorraad sinaasappelen die waren bestemd om door de Britse industrie te worden verwerkt tot vers sinaasappelsap. Dit gebeurde, zoals de Commissie zelf zegt, in afwijking van de GATT-regels.

Overwegende dat momenteel de communautaire sinaasappelproducenten, vooral op Sicilië, zich in een ernstige crisissituatie bevinden, kan de Commissie mededelen:

1. of zij tevoren naging of de communautaire markt inderdaad niet in staat was dezelfde hoeveelheid sinaasappelen te leveren;
2. of zij niet meent dat deze verordening kan leiden tot misbruik en fraude, waarbij het bij uitzondering op de verse in plaats van op de verwerkte fruitmarkt ingevoerde produkt wordt gebruikt, en welke concrete maatregelen zij denkt te treffen om dit te vermijden;
3. of zij bereid is buitengewone steunmaatregelen voor te stellen ten behoeve van de Siciliaanse producenten, opdat zij het hoofd kunnen bieden aan de moeilijkheden ten gevolge van de GATT-overeenkomst en de overeenkomsten met de Middellandse-Zeelanden?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(5 maart 1996)

1. De Commissie heeft op 11 januari 1996 bij wijze van overgangsmaatregel een afwijkende regeling getroffen om de invoer tegen een verlaagde invoerprijs van een beperkte hoeveelheid voor verwerking bestemde sinaasappelen mogelijk te maken.

De geldigheidsduur van deze regeling, die noodzakelijk is om te kunnen voorzien in de onmiddellijke grondstoffenbehoefte van de communautaire fabrikanten van niet-gepasteuriseerd vers sinaasappelsap, verstrijkt op 31 maart 1996.

Tegelijk stelt de Commissie een onderzoek in om na te gaan of de sinaasappelen die in de Gemeenschap worden geproduceerd gedurende de periode waarop de verordening betrekking heeft, namelijk de periode van 1 december tot en met 31 maart, geschikt zijn voor de bereiding van het betrokken sinaasappelsap, met name gelet op hun limoninegehalte.

2. De Commissie heeft alle nodige maatregelen genomen om fraude en misbruik te voorkomen, en met name om te verhinderen dat de sinaasappelen die in het kader van het

betrokken contingent worden ingevoerd, terechtkomen op de markt voor verse sinaasappelen. Op grond van die maatregelen moet een zekerheid worden gesteld die wordt vrijgegeven wanneer het bewijs van de verwerking van de sinaasappelen wordt geleverd, en worden de douaneprocedures toegepast die bedoeld zijn voor produkten met een specifieke bestemming.

3. De Commissie is niet van plan bijzondere maatregelen te nemen om de productie van citrusvruchten op Sicilië te ondersteunen. In het kader van de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening in de sector groenten en fruit heeft zij echter voorgesteld de gewone instrumenten van het structuurbeleid aan te vullen met een aantal op verbetering van de kwaliteit, de afzet en de verkoopbevordering gerichte maatregelen voor groenten en fruit uit de Gemeenschap in het algemeen, en voor citrusvruchten in het bijzonder.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-171/96

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/55)

Betreft: Verpakkingsrichtlijn

Wanneer zal de Commissie haar voorstel voor een uniform recyclagesymbool indienen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(1 maart 1996)

De Commissie legt momenteel de laatste hand aan een voorstel voor een richtlijn inzake het merken van verpakking om te voldoen aan de verplichtingen van artikel 8, lid 1, van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval⁽¹⁾. Het ligt in de bedoeling dat het voorstel dit voorjaar bij het Parlement en de Raad wordt ingediend.

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-172/96

van Kenneth Coates (PSE)

aan de Commissie

(1 februari 1996)

(96/C 173/56)

Betreft: Astma

Wat is de conclusie van de Commissie met betrekking tot eventuele verbanden tussen de luchtvervuiling en het voor-

komen van astma bij kinderen en andere leeftijdsgroepen?

Zou de Commissie in mijn kiesdistrict een onderzoek willen steunen naar vastgestelde verbanden tussen lokale bronnen van vervuiling en concentraties van astmagevallen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(19 maart 1996)

Er bestaan algemeen gesproken geen alomvattende gegevens over de prevalentie van astma en de wijze waarop hierin mogelijk verandering komt. Recente onderzoeken in verscheidene Lid-Statens wijzen er echter op dat de prevalentie van astma gestaag toeneemt. De oorzaak van astma als ziekte is niet bekend. Genetische aanleg en gevoeligheid voor allergenen zijn belangrijke determinanten van de klinische ziekte. Van verscheidene luchtverontreinigingen is aangetoond dat zij de symptomen verergeren. Het epidemiologisch bewijs voor een oorzakelijk verband tussen de prevalentie bij kinderen en de blootstelling aan luchtverontreiniging is nog steeds ontoereikend.

De Gemeenschap steunt op dit moment onderzoek naar chronische ziekten, waaronder astma, als onderdeel van haar programma Biomed II. Voor een project „Europees netwerk voor het leren begrijpen van de mechanismen van ernstige astma” is in januari 1996 het initiatief genomen. Het project staat onder leiding van prof. S. T. Holgate van het General Hospital in Southampton. De bijzonderheden van het project worden rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. De volgende periode voor het indienen van voorstellen voor Biomed II — actiegebied 4 — „chronische ziekten” loopt van 17 september tot 17 december 1996.

Afgezien van Biomed II zijn momenteel geen communautaire middelen beschikbaar voor het soort onderzoek waarop de geachte Afgevaardigde doelt. Misschien is het echter mogelijk acties van dit type te ondersteunen in het raam van het toekomstige actieprogramma inzake met verontreinigingen samenhangende ziekten, waarvoor momenteel door de Commissie een voorstel wordt opgesteld. De bedoeling is dit voorstel voor een besluit van het Parlement en de Raad krachtens artikel 129 van het EG-Verdrag in de tweede helft van 1996 in te dienen. Ten aanzien van de acties in het raam van dit programma — zodra dit is goedgekeurd — zal echter moeten worden aangetoond dat de betrokkenheid van de Gemeenschap toegevoegde waarde oplevert, hetgeen in de praktijk betekent dat het onwaarschijnlijk is dat zuiver lokale projecten steun zullen ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-174/96**van Kenneth Coates (PSE)****aan de Commissie***(1 februari 1996)**(96/C 173/57)**Betreft:* Milieubescherming — de vervuiler betaalt

Kan de Commissie een beknopt overzicht geven van het in de Europese wetgeving bepaalde inzake de verantwoordelijkheid voor milieuverontreiniging? In hoeverre en onder welke omstandigheden is het mogelijk de naleving af te dwingen van het beginsel dat de vervuiler betaalt?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie***(28 maart 1996)*

De Commissie opende in de Gemeenschap de discussie over de aansprakelijkheid voor milieuschade met de publikatie, in maart 1993, van haar Groenboek inzake het herstel van milieuschade⁽¹⁾. Als vervolg daarop werd door het Parlement en de Commissie op 3 en 4 november 1993 een openbare hoorzitting georganiseerd. Van allerlei kanten werden er meer dan 100 schriftelijke opmerkingen over het Groenboek aan de Commissie toegezonden.

In april 1994 nam het Parlement een resolutie aan overeenkomstig artikel 138 B, lid 2, van het EG-Verdrag waarbij de Commissie verzocht werd een voorstel in te dienen voor een richtlijn inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor (toekomstige) milieuschade.

Dienovereenkomstig begon de Commissie informeel overleg met deskundigen uit de Lid-Staten en vertegenwoordigers van de betrokken partijen zoals de verzekeringssector, de financiële sector, de industrie en de milieuorganisaties. De belangrijkste gespreksonderwerpen waren de reikwijdte van een regeling inzake aansprakelijkheid voor milieuschade, de wijze waarop milieuschade dient te worden hersteld, de toegang tot de rechter met betrekking tot milieuschade en het stellen van een financiële zekerheid tot betaling van schadevergoeding.

In de loop van 1994 schreef de Commissie studies uit naar de wijze waarop in de Lid-Staten aansprakelijkheidssystemen met betrekking tot milieuschade functioneren en naar de economische implicaties van de verschillende aansprakelijkheidssystemen. De eindresultaten van deze studies worden binnenkort verwacht en zullen zorgvuldig worden beoordeeld. Met de betrokken partijen zal over de uitkomsten van de studies overleg worden gepleegd.

Op basis van al deze informatie zal de Commissie dan bespreken en beslissen welke stappen verder moeten worden ondernomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 47.**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-179/96****van Kenneth Coates (PSE)****aan de Commissie***(1 februari 1996)**(96/C 173/58)**Betreft:* Milieubescherming — verbetering van van oplosmiddelen afgeleide brandstoffen

Kan de Commissie naar aanleiding van haar antwoord van 25 september 1995 aan mevrouw Bjerregaard meedelen welke vooruitgang zij heeft geboekt bij haar onderzoek naar de verbranding van van oplosmiddelen afgeleide brandstoffen (zogenoeten secundaire brandstoffen) in cement- en kalkovens?

Is de Commissie van mening dat een gewichtscompensatietest moet worden uitgevoerd bij proefverbrandingen van van oplosmiddelen afgeleide brandstof om de omvang en de hoeveelheid vast te stellen van toxische elementen die de schoorsteen als damp en/of rook verlaten?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie***(27 maart 1996)*

De Commissie zet haar onderzoek voort om een coherenter beeld te krijgen van de situatie in de Gemeenschap. De Lid-Staten werden op deze kwestie geattendeerd op een recente vergadering van het Comité voor de aanpassing aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang van communautaire wetgeving inzake afvalstoffen, maar er werden geen conclusies getrokken.

Voor secundaire vloeibare brandstoffen die als gevaarlijk worden beschouwd en mee worden verbrand zal artikel 3 van Richtlijn 94/67/EG⁽¹⁾ inzake de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen gelden na 1 januari 1997. In de door de autoriteiten af te geven vergunning zullen expliciet de types en hoeveelheden gevaarlijke afvalstoffen worden vermeld die in de installatie mee mogen worden verbrand. Bovendien krijgt de exploitant na de start van de operatie zes maanden de tijd om de metingen uit te voeren waaruit moet blijken dat de specifieke emissiegrenswaarden voor een reeks toxische stoffen niet worden overschreden. Er zullen overeenkomstig bijlage II van de richtlijn adequate emissiegrens- en emissierichtwaarden voor de desbetreffende verontreinigende stoffen die met de gasuitstoot van de installatie vrijkomen, worden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-189/96

van Gerhard Schmid (PSE)

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/59)

Betreft: Het onderzoekprogramma FAIR

1. Wie heeft in de periode tot 1994 voor welke projecten en voor welke bedragen steun ontvangen uit het programma FAIR, dat in het kader van het onderzoekprogramma ACTS uitgeschreven is?
2. Welke deskundigen heeft de Commissie bij het nemen van besluiten over steunverlening in het kader van het FAIR-programma geraadpleegd?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(2 april 1996)

1. Het FAIR-project vormt een onderdeel van het ACTS-programma en maakt deel uit van de horizontale acties. In de vraag wordt gesproken van een onderzoekprogramma met de naam FAIR. Er bestaat evenwel geen programma met deze naam in het kader van ACTS waarvoor steun is verleend. Wel is er een FAIR-programma (landbouw en visserij) buiten het bestek van ACTS.

Het onderzoekteam voor het FAIR-project bestaat uit vijf leden (uit Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en Groot-Brittannië) en voor het project is een budget van circa 2,6 miljoen ecu uitgetrokken. Het acroniem FAIR is de afkorting van „Forecast and assessment of socio-economic impact of advanced communications and recommendations” en het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement zullen binnen de kortste keren een beknopte beschrijving van het project ontvangen.

2. De beslissing over het FAIR-project viel tijdens de technische evaluatie van het ACTS-programma in de periode 25 maart—2 april 1995. De besluiten over de 330 ACTS-voorstellen zijn door 100 onafhankelijke externe deskundigen genomen. Het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement zullen onmiddellijk verder over dit besluitvormingsproces worden geïnformeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-195/96

van Jens-Peter Bonde (EDN)

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/60)

Betreft: Afsluiting van het jachtseizoen

Overweegt de Commissie om het jachtseizoen af te sluiten op basis van biologische overwegingen en niet volgens de

kalender, namelijk in januari wanneer het trekvogels betreft? De Deense Jachtvereniging en de Raad voor Wildbeheer bevelen bijvoorbeeld aan, de jacht op eiderganzen te verlengen en deze tot en met februari toe te staan.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard

namens de Commissie

(15 maart 1996)

Volgens artikel 7, lid 4, van Richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand zien de Lid-Staten erop toe dat bij de beoefening van de jacht de principes van een verstandig gebruik en een ecologisch evenwichtige regulering van de betrokken vogelsoorten in acht worden genomen.

Zij zien er in het bijzonder op toe dat de soorten trekvogels waarop de jachtwetgeving van toepassing is, niet worden bejaagd tijdens de broedperiode noch tijdens de trek naar hun nestplaatsen.

Volgens de gegevens van de databank Ornis zou de jacht op de eidergans in Denemarken uiterlijk per 31 januari afgesloten moeten zijn.

De Commissie heeft op 1 maart 1994⁽²⁾ criteria voorgesteld die door de Lid-Staten kunnen worden gehanteerd om vast te stellen wanneer het jachtseizoen voor trekvogels moet eindigen.

(1) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

(2) PB nr. C 100 van 9. 4. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-203/96

van Roy Perry (PPE)

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/61)

Betreft: Gezondheid en veiligheid op het werk

Is het de Commissie bekend of er erkende criteria bestaan voor het diagnostiseren van myalgische encephalomyelitis en of deze gezondheidstoestand kan worden beschouwd als een beroepsziekte in werkomgevingen die een hoge mate van zowel fysieke als mentale stress met zich meebrengen, zoals de gezondheidszorg?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(19 maart 1996)

Myalgische encephalomyelitis (ME) is een aandoening die het centrale, het perifere en het autonome zenuwstelsel, alsmede de spieren aantast. De precieze oorzaak is onbekend.

De beschikbare wetenschappelijke kennis is niet voldoende om de conclusie te trekken dat ME als een beroepsziekte kan worden beschouwd.

Op dit ogenblik bestaan geen erkende criteria voor de diagnose, hoofdzakelijk als gevolg van de gelijkenis tussen de symptomen van ME en die van andere aandoeningen zoals multiple sclerose of de chronische virusinfectie van Epstein-Barr.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-207/96

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/62)

Betreft: FAIR-programma van de Commissie

De Commissie heeft onlangs het FAIR-programma (onderzoek in de sectoren landbouw en visserij) goedgekeurd.

Kan de Commissie mededelen welke projecten werden uitgekozen om uit dit programma te worden gefinancierd en binnen welke termijn zullen zij ten uitvoer worden gelegd? Welke criteria werden bij het uitkiezen gehanteerd?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(18 maart 1996)

Het FAIR-programma op het gebied van de landbouw en de visserij (met inbegrip van agro-industrie, de levensmiddelen-technologie, de bosbouw, de aquacultuur en de plattelandsontwikkeling) (1994—1998) is een van de specifieke onderzoekprogramma's van de Gemeenschap waardoor het vierde kaderprogramma ten uitvoer wordt gelegd. Op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement is het FAIR-programma op 23 november 1994 bij beschikking⁽¹⁾ door de Raad vastgesteld.

De eerste uitnodiging tot het indienen van voorstellen in het kader van het FAIR-programma liep tot 15 maart 1995. In totaal werden 114 onderzoekprojecten voor financiering door de Commissie geselecteerd; met deze projecten werd tussen december 1995 en maart 1996 een begin gemaakt. Een lijst van alle geselecteerde projecten, met de titels en de duur, wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

Bij de selectie van de voorstellen wordt in de eerste plaats nagegaan of ze, gelet op de reikwijdte en de doelstellingen van het FAIR-programma en vanuit het oogpunt van transnationale samenwerking, in aanmerking komen voor financiering. Verder wordt er bij de selectie gelet op de wetenschappelijke en de technische waarde en het innovatieve karakter, de pre concurrentiële aspecten, de technische

en economische voordelen, het belang voor het communautaire beleid, de kwaliteit van het beheer en de mogelijkheden voor exploitatie van de resultaten.

⁽¹⁾ PB nr. L 334 van 22. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-209/96

van Philippe Monfils (ELDR)

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/63)

Betreft: Financiering van modelprojecten

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de financieringsmogelijkheden die zij biedt voor modelprojecten ter bevordering van de uitwisseling van informatie op beroepsgebied via de nieuwe informatiewerken?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(14 maart 1996)

Het programma inzake telematicatoepassingen, dat een onderdeel vormt van het vierde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (1994—1998), voorziet in mogelijkheden voor de financiering van proefprojecten ter bevordering van de verspreiding van informatie op beroepsgebied via nieuwe informatienetwerken.

Er hebben reeds verscheidene aanbestedingen plaatsgevonden en in sectoren zoals de gezondheidszorg, opleiding, vervoer, stedelijke en plattelandsgebieden, overheidsinstellingen en ouderen en gehandicapten zijn reeds projecten opgezet. De komende jaren zullen nog andere aanbestedingen plaatsvinden. Het budget voor het gehele programma wordt geraamd op 898 miljoen ecu, op basis van het herziene specifieke programma, waarin rekening wordt gehouden met de uitbreiding van de Gemeenschap.

De financiering van projecten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (OTO & D) is erop gebaseerd dat de kosten gezamenlijk worden gedragen. Dit betekent dat de Commissie een project tot maximaal 50% kan financieren. Voor de demonstratiefase van een project bedraagt de communautaire bijdrage gewoonlijk maximaal 33%.

Alle informatie over het programma inzake telematicatoepassingen en voor toekomstige aanbestedingen kan worden verkregen op world-wide-web: <http://www.terena.nl> of per fax op het nummer +32/2-295 23 54.

De Commissie heeft een oproep tot indiening van voorstellen⁽¹⁾ gepubliceerd, overeenkomstig artikel 10 van de verordening betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en artikel 6 van de verordening inzake het Europees Sociaal Fonds (indieningstermijn loopt af op 28 februari 1996) teneinde multiregionale proeftoepassin-

gen te ontwikkelen en te realiseren voor een betere benutting van de informatiemaatschappij op regionaal niveau. Deze proefprojecten kunnen interregionale telematicanetwerken voor de verspreiding van informatie omvatten, die kunnen bijdragen aan de regionale ontwikkeling.

Alle informatie over de selectiecriteria alsmede het inschrijvingsformulier kunnen worden aangevraagd op de server Europa: <http://WWW.CEC.LU/EN/COMM/DG16HOME.HTML> of per fax op nummer 32-2-295 01 38 (of 39 of 40) onder vermelding van „DG XVI, artikel 10, EFRO”.

(¹) PB nr. C 253 van 29. 9. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-210/96

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/64)

Betreft: Aankoop van telecommunicatiemiddelen door het Olivetti-concern

Het Olivetti-concern begon in 1994 met de aankoop van eigendomsrechten en exclusieve of duopolie-licenties in Italië van talrijke telecommunicatiemiddelen en -diensten, o.a. de mobiele telefonie GSM (tweede concessiehouder in Italië), digitale telecommunicatie via satelliet (plannen voor een overeenkomst tussen Olivetti en Eutelsat) en diensten voor de levering van aansluitingen op Internet (Italia on-line).

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij deze aankopen en licentie-verleningen heeft beoordeeld met het oog op concentraties (Verordeningen (EEG) nr. 4064/89⁽¹⁾ en (EG) nr. 3384/94⁽²⁾),
2. of is nagegaan of de vaststelling van de prijzen voor de mobiele dienst GSM juist is en of er geen overeenkomsten als bedoeld in de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag en Verordening nr. 17/62⁽³⁾ zijn tussen Omnitel en Telecom Italia Mobile,
3. of de door de firma Olivetti gevoerde transacties in overeenstemming zijn met Richtlijn 90/388/EEG⁽⁴⁾ betreffende de liberalisatie van de telecommunicatiemarkt voor 1998 en het concern van ir. De Benedetti en Telecom Italia geen machtspositie verlenen?

(¹) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1.

(²) PB nr. L 377 van 31. 12. 1994, blz. 1.

(³) PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

(⁴) PB nr. L 192 van 24. 7. 1990, blz. 10.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(20 maart 1996)

De Commissie heeft de openstelling van de GSM-markt (global system for mobile communications) in Italië met aandacht gevolgd.

Van het Omnitel-Pronto Italia (OPI)-consortium rond het Olivetti-concern vond de Commissie niet dat het om een concentratie ging in de zin van de concentratieverordening gezien het samenwerkingskarakter ervan. De Commissie heeft daarom de vorming van dit consortium aan Verordening nr. 17/62 getoetst.

De Commissie heeft besloten het consortium overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag toe te laten nadat zij in kennis was gesteld van een wijziging van de oorspronkelijke overeenkomst alsmede van individuele toezeggingen van bepaalde aandeelhouders die voldoende waren om

- te voorkomen dat de aandeelhouders van OPI die reeds GSM-exploitant zijn in andere Lid-Statens enige invloed zouden kunnen uitoefenen op de beslissingen van OPI betreffende de verkoop van abonnementen aan klanten buiten Italië, op het sluiten van „roaming”-akkoorden en het creëren van dochterondernemingen of gemeenschappelijke dochterondernemingen die buiten Italië GSM-diensten verlenen;
- te voorkomen dat aandeelhouders die reeds GSM exploiteren in Europa, over die onderwerpen informatie verkrijgen of uitwisselen;
- in Italië de concurrentie mogelijk te maken tussen de aandeelhouders en de gemeenschappelijke dochteronderneming wat de verkoop van abonnementen betreft.

De overeenkomsten van Olivetti met Eutelsat en met Italia on-line werden bij de Commissie niet aangemeld en worden evenmin aangevochten. Bij de Commissie werden ook geen klachten ingediend betreffende de prijsstelling van de GSM-dienst of over eventuele onderling afgestemde feitelijke gedragingen van OPI en Telecom Italia Mobile in dit verband.

Wat de toepassing betreft van Richtlijn 90/388/EEG, waarvan de werkingssfeer recentelijk naar de mobiele en persoonlijke communicatie werd uitgebreid, heeft de Italiaanse Regering de Commissie op de hoogte gebracht van haar voornemen binnenkort een einde te maken aan het huidige duopolie door frequentieband DCS-1800 aan een derde mobiele exploitant toe te wijzen en heeft zij zich ertoe verbonden de twee huidige exploitanten niet op deze frequentieband te laten opereren voordat de derde exploitant effectief vaste voet heeft gekregen op de Italiaanse markt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-219/96

van Klaus Rehder (PSE)

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/65)

Betreft: Vermindering van de nationale bijdragen aan de begroting van de Europese Unie ten belope van bedragen die uit het EOGFL in de Lid-Staten terugvloeien

In verband met de discussie over de vereenvoudiging en versterking van de subsidiariteit op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid wordt van verschillende zijde verlangd dat de nationale financiële bijdragen aan de begroting van de Europese Unie van meet af aan worden verminderd met het bedrag dat zonder voorbehoud in de Lid-Staat bij de verdeling van de kredieten uit het EOGFL zal terugvloeien.

1. Is deze eis in overeenstemming met het vigerende recht van de Europese Unie?
2. Is een herziening van het recht van de Europese Unie in het kader van de geplande agrarische hervorming, met dit doel voor ogen, denkbaar en zinvol?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

1. Sinds de invoering van het stelsel van eigen middelen wordt de Gemeenschapsbegroting volledig met die middelen gefinancierd en niet langer met bijdragen van de Lid-Staten. Momenteel gebeurt dit op basis van Besluit 94/728/EG, Euratom van de Raad⁽¹⁾. Aangezien het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) een integrerend deel van de Gemeenschapsbegroting uitmaakt, wordt ook het gemeenschappelijk landbouwbeleid met eigen middelen gefinancierd en berust dit beleid bijgevolg op het beginsel van financiële solidariteit tussen de Lid-Staten. Daarom is het verzoek van het geachte Parlementslid niet in overeenstemming met het geldende Gemeenschapsrecht.

2. Tot 1999 moeten de richtsnoeren voor de begroting worden bepaald overeenkomstig het genoemde besluit, dat is voortgevloeid uit het akkoord dat de Europese Raad in zijn vergadering van 11 en 12 december 1992 te Edinburgh heeft bereikt. Ook hier ziet de Commissie niet in hoe zou kunnen worden afgeweken van een beginsel dat in de Verdragen is verankerd. Met het oog op de uitbreiding van de Gemeenschap met de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa heeft de Commissie aan de Europese Raad van Madrid een strategisch document voorgelegd waarin zij verklaart voorstander te zijn van voortzetting van de benadering waarmee bij de hervorming van 1992 een succesvol begin is gemaakt. Deze benadering is gebaseerd op handhaving van het beginsel van financiële solidariteit tussen de Lid-Staten op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Zonder vooruit te willen lopen op de herziening van de financiering met eigen middelen voor de

periode na 1999, ziet de Commissie geen enkele reden om de voor de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid geldende beginselen in de door het geachte Parlementslid wenselijk geachte zin te hervormen.

⁽¹⁾ PB nr. L 293 van 12. 11. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-224/96van Laura González Álvarez (GUE/NGL) en
María Sornosa Martínez (GUE/NGL)

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/66)

Betreft: Milieuprobleem in de gemeenten Leioa en Erandio (provincie Biskaja, Spanje)

Reeds geruime tijd voert een omvangrijke groep buurtbewoners uit de wijken Travesia Iparaguirre in Leioa en Mezo de Astrabudua in Erandio bij de respectieve gemeentebesturen actie tegen de stankoverlast van vervuild water in het beekje Udondo-Erreka, dat beide gemeenten (Leioa en Erandio) van elkaar scheidt.

In het stroomgebied van dit riviertje lozen chemische bedrijven, conservenbedrijven en dienstverlenende instanties hun hoofdzakelijk vloeibare afvalstoffen, hetgeen tot gevolg heeft dat in het water en aan de oevers ratten- en muggenpopulaties hand over hand toenemen.

Dit stroompje heeft een grote, zij het door de vervuiling steeds verder aangetaste, waarde voor het milieu. Een onderzoek door de bioloog en milieukundige Iñigo Zuberoigoitia heeft namelijk de aanwezigheid aangetoond van 104 verschillende soorten vogels die zich permanent of tijdelijk in het stroomgebied van dit riviertje vestigen.

Welke stappen kan de Commissie bij de bevoegde autoriteiten nemen om een oplossing te vinden voor het vervuilingprobleem van genoemde wijken?

Heeft de Commissie weet van plannen van de zijde van de Baskische Regering of andere instanties met betrekking tot dit gebied?

Zo ja, is er een corresponderende milieu-effectbeoordeling verricht?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(18 maart 1996)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte Parlementsliden met betrekking tot de door hen gerapporteerde feiten waarvan zij gewag maken.

De Commissie verzekert de geachte Parlementsleden dat er een onderzoek zal worden ingesteld om na te gaan of er een inbreuk is gepleegd op het Gemeenschapsrecht in het geval van de mogelijke verontreiniging van de wateren van de Udondo-Erreka op grond van Richtlijn 76/464/EEG⁽¹⁾ betreffende de door industriële lozingen veroorzaakte verontreiniging.

De Commissie wist echter niet dat aan genoemd gebied ecologische betekenis wordt toegekend. De betrokken zone is door de Spaanse instanties niet aangewezen als bijzondere beschermingszone voor vogels op grond van artikel 4, lid 4, van Richtlijn 79/409/EEG⁽²⁾ inzake het behoud van de vogelstand.

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

⁽²⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-232/96

van **Bernie Malone (PSE)**

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/67)

Betreft: Bescherming van veenmoerassen in de districten Offaly en Westmeath, Ierland

Er wordt op grote schaal turf gewonnen uit de natuurlijke veenmoerassen in de Ierse districten Offaly en Westmeath.

Kan de Commissie een overzicht geven van de programma's of initiatieven die zij heeft opgezet om de natuurlijke veenmoerassen van vernietiging door te intensieve turfwinning te vrijwaren? Kan de Commissie een beschrijving geven van haar eventuele plannen om de gevolgen van intensieve turfwinning in veenmoerassen, vooral in de hierboven vermelde Ierse districten, te bestuderen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(15 maart 1996)

Zoals bepaald in Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽¹⁾ worden gebieden met bedekkingsveen (alleen actief veen), actief hoogveen en aangetast hoogveen (natuurlijke regeneratie nog mogelijk), die binnen de Gemeenschap hoofdzakelijk in Ierland voorkomen, erkend als natuurlijke habitats van communautair belang die tot speciale beschermingszones zouden moeten worden uitgeroepen. Er wordt aan Ierland gevraagd een lijst in te dienen van de gebieden met deze habitats, zodat deze kunnen worden opgenomen in het Natura 2000-netwerk van speciale beschermingszones dat in het kader van de richtlijn werd opgericht.

Om Ierland hierin bij te staan, steunt de Gemeenschap met fondsen uit hoofde van het LIFE-programma en met andere financieringsmiddelen een aantal programma's en initiatieven van de Ierse overheid die gericht zijn op de instandhouding van deze belangrijke habitats. In het kader van deze maatregelen worden alle gebieden van wetenschappelijk belang in Ierland (ook tal van veengronden in het midden van Ierland en elders) opnieuw onderzocht, worden zeer belangrijke gebieden met prioritair bedekkings- en hoogveen aangekocht, wordt de waterhuishouding van twee belangrijke actieve hoogveenmoerassen hersteld en worden beleidsplannen voorbereid voor belangrijke veengebieden met actief hoogveen en actief bedekkingsveen. Deze activiteiten hebben betrekking op veengebieden in Offaly en Westmeath, waartoe ook de veenmoerassen Raheenmore en Clara behoren.

Overeenkomstig artikel 11 van de richtlijn wordt Ierland sinds 5 juni 1994 verzocht toe te zien op de staat van instandhouding van de habitats in veengebieden die in de richtlijn zijn opgenomen, met bijzondere aandacht voor de prioritaire typen natuurlijke habitats. In 1995 vroeg de Commissie de Ierse overheid om informatie over de resultaten van dit toezicht op de Ierse hoogveengebieden (met inbegrip van die in de districten Offaly en Westmeath). Zij wacht nog steeds op een antwoord.

Wat de turfwinning uit veenmoerassen betreft, voorziet Richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten in een voorafgaande milieu-effectbeoordeling van projecten voor turfwinning die belangrijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. De Commissie blijft in contact met de Ierse overheid om een beeld te krijgen van de manier waarop dergelijke projecten door de Ierse invoeringswetgeving ter zake worden beoordeeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-234/96

van **Concepció Ferrer (PPE)**

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/68)

Betreft: Vrij verkeer van Spaanse chemische farmaceutische producten

De definitieve communautarisering van het octrooirecht is van groot belang en een fundamentele voorwaarde voor de totstandkoming van een interne markt waarin volledig vrij verkeer van goederen mogelijk is.

Op grond van de bepalingen van de artikelen 30 en 36 van het EG-Verdrag en de jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie hierover is het absoluut noodzakelijk te voorkomen dat er arbitraire discriminatie of beperkingen ontstaan voor de handel tussen de Lid-Staten van de Unie als gevolg van een oneigenlijk beroep op octrooirechten.

Spanje heeft zijn octrooirecht geharmoniseerd met dat van de overige Lid-Statens en is de aangegane verplichtingen in het kader van Protocol nr. 8 van het Toetredingsverdrag nagekomen.

De formulering van artikel 47 van dit Verdrag, volgens welk het vrije verkeer van chemische en farmaceutische producten van Spaanse makelij pas tot stand zal komen aan het eind van het derde jaar volgend op de invoering door Spanje van de octrooibaarheid van deze producten, is ambigu. Genoemde octrooibaarheid werd door Spanje op 7 oktober 1992 ingevoerd.

Frankrijk, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, België en Denemarken hebben verzocht om beschermingsmaatregelen te mogen toepassen ter blokkering van de invoer van Spaanse geneesmiddelen.

Is de Commissie, met het oog op het bovenstaande, niet van oordeel dat dit verzoek niet te rijmen valt met bovenstaande bepalingen?

Hoe denkt de Commissie hierover?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(5 maart 1996)

Bij beschikking van 20 december heeft de Commissie het verzoek dat België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk op basis van artikel 379 van de Toetredingsakte van Spanje en Portugal⁽¹⁾ hadden ingediend, afgewezen.

De betrokken Lid-Statens hadden verzocht om vrijwaringsmaatregelen te mogen nemen tegen de parallelle invoer van farmaceutische producten afkomstig uit Spanje, die in bepaalde Lid-Statens nog worden beschermd door een octrooirecht doch niet in Spanje. Het gaat hierbij om farmaceutische producten die in Spanje worden geproduceerd door de octrooihouders of met hun toestemming.

In haar beschikking heeft de Commissie vastgesteld dat aangezien artikel 379 een uitzondering vormt op een grondbeginsel, te weten het vrij verkeer van goederen, dit artikel in enge zin moet worden uitgelegd. De Commissie heeft eveneens vastgesteld dat niet voldaan was aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 379, aangezien uit onderzoek van de door de betrokken Lid-Statens verschaft economische gegevens niet is gebleken van zware, en wellicht duurzame, economische moeilijkheden van de farmaceutische sector in die landen.

Overigens kan de Commissie aan het geachte Parlementslid mededelen dat op 4 augustus 1995 aan het Hof van Justitie een prejudiciële vraag is gesteld⁽²⁾ over de datum waarop de overgangperiode, bedoeld in de artikelen 47 (Spanje) en 209 (Portugal) van de Toetredingsakte, eindigt alsmede over de toepasselijkheid van de jurisprudentie van het Hof zoals

die voortvloeit uit het arrest Marck/Stephar⁽³⁾, na het verstrijken van voornoemde overgangperiodes.

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 15. 11. 1985.

⁽²⁾ Gevoegde zaken C-267/95 en C-268/95.

⁽³⁾ Zaak C-187/80.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-243/96

van Peter Skinner (PSE)

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/69)

Betreft: Pesterijen en geweld op het werk

Kan de Commissie het Parlement mededelen wanneer zij voorstellen zal doen voor een wetgeving inzake „geweld en pesterijen op het werk en daaruitvloegende stressgebonden ziektes”? In Zweden bestaat reeds een dergelijke wetgeving, de zogenaamde „Wet op onredelijk gedrag op het werk”. Wil de Commissie ervoor zorgen dat zij daarvan de vertalingen in al haar officiële talen krijgt, zodat haar diensten de mogelijkheid wetsvoorstellen op dat vlak te doen kunnen bestuderen? Kan de Commissie mij daarnaast een Engelstalige versie van deze wet bezorgen, zodat ik de inhoud eventueel kan opnemen in mijn verslag over het vierde actieprogramma voor gezondheid en veiligheid?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

In haar werkprogramma voor 1996 heeft de Commissie verklaard dat de door haar voorgestelde acties een risicoevaluatie van specifieke gezondheids- en veiligheidsvraagstukken, waaronder geweld en stress op het werk, zullen omvatten. Na grondige beoordeling hiervan zal de Commissie beslissen of wetgeving het meest in aanmerking komende instrument is.

De Commissie zal alle voor de uitvoering van haar programma vereiste informatie krijgen en is al in het bezit van de tekst van de betreffende Zweedse wetgeving, AFS-verordening 1993:2 „geweld en bedreigingen op het werk”. Deze wet is in het Engels verkrijgbaar bij het Zweeds Nationaal Instituut voor arbeidsveiligheid en arbeidsgeneeskunde. De Commissie zal dit document rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-249/96

van Danilo Poggiolini (PPE)

aan de Commissie

(5 februari 1996)

(96/C 173/70)

Betreft: Verkrijging van financiële steun in verband met de ziekte van Alzheimer

Welke concrete maatregelen heeft de Commissie genomen of denkt zij te nemen om de talloze vrijwilligersverenigingen in heel Europa die hulp verlenen aan de miljoenen gezinnen die door de tragische ziekte van Alzheimer zijn getroffen, in staat te stellen gebruik te maken van de 5 miljoen ecu die dankzij het Europees Parlement op de begroting voor 1996 ter beschikking zijn gesteld?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(20 maart 1996)

Het Parlement heeft aan post B 3-4300 van de begroting 1996 een bedrag van 5 miljoen ecu toegevoegd ten behoeve van de ziekte van Alzheimer. Volgens het commentaar bij de begroting hebben deze acties ten doel „het ondersteunen van transnationale activiteiten gericht op het verbeteren van de levenskwaliteit van personen die lijden aan de ziekte van Alzheimer en hun (informele) verzorgers (hiervoor is 5 miljoen ecu gereserveerd)“.

De Commissie is zich volledig bewust van het belang van deze ziekte en het leed dat deze berokkent, niet alleen aan de betrokkenen, maar ook de personen die hen moeten verzorgen. De Commissie staat al in contact met de nationale Alzheimer-verenigingen, maar ook met „Alzheimer Europe” en „Alzheimer disease international”.

De Commissie is voornemens binnenkort een uitnodiging tot het indienen van voorstellen te publiceren. Deze uitnodiging zal de basisgegevens bevatten die nodig zijn om een communautaire subsidie aan te vragen. In die context legt de Commissie bijzondere nadruk op de noodzaak ervoor te zorgen dat sprake is van een communautaire toegevoegde waarde en dat de projecten transnationaal zijn.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-252/96
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/71)

Betreft: Transuranen-Instituut in Karlsruhe — plutonium

De Europese Unie steunt een onderzoeksbureau in Karlsruhe: het Transuranen-Instituut. Daar wordt ook onderzoek gedaan naar de herkomst van radioactieve stoffen.

1. Welke afspraken en/of overeenkomsten bestaan er tussen het Transuranen-Instituut en de Bondsrepubliek Duitsland?
2. Welke afspraken en/of overeenkomsten bestaan er tussen het Transuranen-Instituut en de Duitse BND (Buitenlandse Geheime Dienst) of, met name, met de voor het instituut werkzame professor Lothar Koch?
3. Hoeveel reizen heeft professor Lothar Koch tot dusverre gezamenlijk met de BND gemaakt?
4. Wat was het doel van deze reizen?
5. Hoeveel plutonium wordt precies in het Transuranen-Instituut bewaard?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(21 maart 1996)

1 en 2. Er bestaan geen rechtstreekse overeenkomsten tussen het Instituut voor Transuranen en Duitsland over onderzoek naar de herkomst van radioactieve stoffen. De samenwerking tussen de Commissie en Duitsland in het kader van de specifieke bescherming van de bevolking tegen nucleaire risico's berust op een briefwisseling tussen de Commissie en Duitsland van juli 1992.

3. Op verzoek van de verantwoordelijke Duitse diensten en met instemming van de Commissie heeft dr. Koch deelgenomen aan een buitenlandse reis in de hoedanigheid van technisch deskundige in een Duitse delegatie die onder leiding stond van de minister van Staat bij de Bondskanselier.

4. Over een vermeend ander doel van die reizen tast de Commissie in het duister.

5. De Commissie maakt het geachte Parlements lid erop attent dat zij om redenen van materiële beveiliging de gegevens over de inventaris van de zich in het instituut bevindende kernmaterialen als vertrouwelijk moet behandelen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-253/96
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/72)

Betreft: EU-onderzoekkredieten voor de definitieve opslag van atoombafval

De Europese Gemeenschap steunt het onderzoek op het gebied van opslag van kernafval, waaronder ook proeven met de temperatuurgevoeligheid bij het samenpersen van afval in de opslagplaatsen.

1. In welk kader wordt dit onderzoek gedaan? Waar gebeurt dit en door wie wordt het uitgevoerd?

2. In welke vorm is de Gemeenschap daar bij betrokken?
3. Zijn er al resultaten beschikbaar en zo ja, welke?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**
(20 maart 1996)

1. Wat de definitieve opslag van bestraalde splijtstofelementen uit kerncentrales betreft, is in Duitsland, in de zoutmijn van Asse op 800 meter diepte, een thermische simulatieproef (TSS) aan de gang. De TSS-demonstratieproef heeft als bedoeling de effecten op het aanvulmateriaal (zoutgruis) en op het zoutgesteente te bestuderen in twee proefgalerijen waarin telkens drie elektrisch verwarmde vaten zijn geplaatst. Met de voorbereiding van het experiment is in 1985 gestart. Vervolgens zijn de experimenteergebieden uitgegraven en met instrumenten uitgerust. In september 1990 zijn de verwarmingselementen in de zes proefvaten ingeschakeld (geleverd vermogen: ongeveer 6,4 kilowatt).

Het TSS-experiment wordt uitgevoerd door het GSF (Onderzoekcentrum milieu en gezondheid, BV), het BGR (Federaal Bureau voor wetenschappen en grondstoffen), de DBE (Duitse Maatschappij voor de bouw en exploitatie van centra voor de definitieve opslag van afval, BV) en het FZK (Onderzoekcentrum van Karlsruhe) en wordt gesubsidieerd door het BMBF (Ministerie van Onderwijs, Wetenschappen, Onderzoek en Technologie) en de Commissie.

2. In het kader van het programma voor onderzoek en ontwikkeling Beheer en opslag van radioactieve afvalstoffen (1990—1994) heeft de Commissie het TSS-experiment van augustus 1994 tot april 1995 gesubsidieerd via een contract voor onderzoek voor gezamenlijke rekening met het GSF. Aanvullend onderzoek in verband met het geothermisch gedrag van het aanvulmateriaal (zoutgruis) en het zoutgesteente, alsook metingen van de gaspermeabiliteit worden door de Commissie gesubsidieerd van januari 1996 tot december 1998 via een contract, „Backfill behaviour in emplacement drifts and boreholes in a salt repository”, dat in het kader van het specifiek programma Veiligheid van kernsplijting (1994—1998) met het FZK en Duitse (BGR, GRS), Nederlandse (ECN), Franse (G3S) en Spaanse (Enresa, Universidad politecnica de Cataluña) partners is gesloten.

3. De resultaten van de door de Commissie van augustus 1994 tot april 1995 gesubsidieerde werkzaamheden zijn uiteengezet in het rapport van 1996 „The TSS project: Research on compactation of and gas release in saliferous backfill used in drift emplacement of spent fuel”⁽¹⁾. Een exemplaar van de publikaties wordt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

⁽¹⁾ EUR 16730 EN.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-254/96
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
aan de Commissie
(9 februari 1996)
(96/C 173/73)

Betreft: Verdrag inzake controle op stortplaatsen voor kernafval

De IAEA en Euratom hebben geruime tijd geleden een Verdrag over gemeenschappelijke controle van atoominstallaties gesloten. Voorwerp van het Verdrag zijn ondermeer de criteria waaraan een stortplaats voor atoomafval moet voldoen.

1. Wanneer is dit Verdrag ondertekend?
2. Welke criteria betreffende de opslag van atoomafval worden in het Verdrag vermeld?
3. Kan de Commissie meedelen waar het Verdrag kan worden ingezien?

Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie
(18 maart 1996)

In tegenstelling tot wat in de vraag van het geachte Parlementslid wordt verondersteld, bestaat er geen overeenkomst tussen de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) en Euratom waarin specifieke bepalingen zijn opgenomen voor gemeenschappelijke controles van ondergrondse opslagplaatsen, of criteria waaraan dergelijke opslagplaatsen moeten voldoen.

In het kader van het Verdrag inzake de non-proliferatie van kernwapens zijn overeenkomsten gesloten tussen de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, haar Lid-Staten en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie. Het betreft de volgende overeenkomsten.

1. De overeenkomst tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie ter uitvoering van artikel III, leden 1 en 4, van het Verdrag inzake de non-proliferatie van kernwapens.

Deze overeenkomst, doorgaans Infcirc/193 genoemd, trad op 21 februari 1977 in werking. De niet-kernmogendheden die na de inwerkingtreding van de overeenkomst tot de Gemeenschap zijn toegetreden, zijn inmiddels partij bij de overeenkomst of zijn doende dat te worden.

2. De overeenkomst tussen het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, inzake de toepassing van de veiligheidscontroles in het Verenigd Koninkrijk

van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, in samenhang met het Verdrag inzake de non-proliferatie van kernwapens (met protocol).

Deze overeenkomst, meestal aangeduid als Infirc/263, trad in werking op 14 augustus 1978.

3. De overeenkomst tussen Frankrijk, de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en de Internationale Organisatie voor Atoomenergie inzake de toepassing van veiligheidscontroles in Frankrijk.

Deze overeenkomst, gewoonlijk aangeduid als Infirc/290, trad in werking op 12 september 1981.

Specifieke regelingen zijn voor iedere installatie neergelegd in zogenaamde typeformulieren. Indien de door het geachte Parlementslid genoemde installaties nog niet bestaan, zijn deze documenten nog niet beschikbaar. Ook internationaal wordt momenteel overleg gevoerd over veiligheidsmaatregelen met betrekking tot toekomstige ondergrondse opslagplaatsen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-259/96

van Luigi Moretti (ELDR)

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/74)

Betreft: Programma van de Commissie ten behoeve van de sport

Op 23 november 1995 antwoordde de Commissie op mijn schriftelijke vraag E-2718/95⁽¹⁾ betreffende de publikatie van geselecteerde projecten in het kader van het Eurathlon-programma. Commissielid Oreja bevestigde met name dat de lijsten van geselecteerde projecten vanaf 27 juni 1995 beschikbaar waren.

Kan de Commissie mededelen

waarom tot op heden het bevoegde directoraat-generaal, ondanks herhaaldelijk verzoek, nog niet in staat was mij de lijst van geselecteerde projecten te doen toekomen,

wat een parlementslid moet doen om binnen redelijke tijd over deze documentatie te kunnen beschikken,

waarom in Italië, in tegenstelling tot wat is verklaard in het antwoord op mijn vorige vraag, sportverenigingen en -groeperingen die niet zijn gekozen, niet op de hoogte zijn van de genomen besluiten, en

waarom niet is gezorgd voor enige vorm van voldoende publiciteit?

⁽¹⁾ PB nr. C 66 van 4. 3. 1996, blz. 25.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(19 maart 1996)

De Commissie betreurt ten eerste iedere vertraging die zich kan hebben voorgedaan bij de verstrekking aan het geachte Parlementslid van de door hem gevraagde gegevens. De Commissie trof maatregelen om de lijst van geselecteerde projecten aan het geachte Parlementslid toe te zenden, onmiddellijk na ontvangst van zijn schriftelijke vraag E-2718/95. Het is betreurenswaardig dat het geachte Parlementslid de lijst niet heeft ontvangen. Een afschrift van de lijst is thans aan het geachte Parlementslid toegezonden.

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-2718/95 stelde de Commissie het geachte Parlementslid ervan in kennis dat de eindselectie voor Eurathlon 1995 in mei 1995 was goedgekeurd en in persbericht IP(95) 661 was bekendgemaakt. De lijsten van deze geselecteerde projecten waren vanaf 27 juni 1995 beschikbaar en het is daarom zeer te betreuren dat het geachte Parlementslid de door hem gevraagde gegevens niet had ontvangen.

Wat de vraag van het geachte Parlementslid betreft met betrekking tot de niet-geselecteerde projecten, zou de Commissie erop willen wijzen dat haar diensten zogenaamde „negatieve” brieven waarin was vermeld dat projecten niet waren geselecteerd, hebben toegezonden aan alle organisaties in de Gemeenschap en zelfs aan de derde landen waarvan sommige ontwerp-projecten afkomstig waren.

Op het vijfde Europees Sportforum, dat in november 1995 door de Commissie is georganiseerd, kondigde de Commissie aan dat eind maart 1996 een eerste algemeen verslag over het proefproject Eurathlon 1995 beschikbaar zou zijn.

Opnieuw betreurt de Commissie ten eerste ieder uitstel dat zich kan hebben voorgedaan bij de mededeling van gegevens aan het geachte Parlementslid en zij staat te zijner beschikking voor verdere informatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-260/96

van Doeke Eisma (ELDR)

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/75)

Betreft: Milieukeurinstanties van Lid-Staten

De Commissie heeft bij herhaling gewezen op de noodzaak om milieukeurinstanties aan te wijzen en operationeel te maken. Vooralsnog heeft een aantal Lid-Staten nog niet een dergelijke instantie aangewezen.

Kan de Commissie aangeven welke Lid-Staten nog geen instantie hebben aangewezen welke verantwoordelijk is voor het uitvoeren van bepaalde taken zoals voorzien in Verordening (EEG) nr. 880/92 van de Raad⁽¹⁾ (milieukeur)?

⁽¹⁾ PB nr. L 99 van 11. 4. 1992, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(4 maart 1996)

België is de enige Lid-Staat die nog geen bevoegde instantie heeft aangewezen zoals voorgeschreven bij artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 880/92.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-262/96
van Doeke Eisma (ELDR)
aan de Commissie
(9 februari 1996)
(96/C 173/76)

Betreft: CO₂-emissie van auto's

Reeds in 1991 heeft de Europese Commissie de opdracht gekregen van de Raad om met voorstellen te komen om de CO₂-emissie van auto's aan te pakken.

Is het zo dat de Commissie tot nog toe nog geen voorstellen heeft gedaan om de CO₂-emissie van auto's aan te pakken? Wat is hiervan de reden en op welke termijn zijn er wel voorstellen te verwachten?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(18 maart 1996)

Op 20 december 1995 keurde de Commissie een mededeling goed aan de Raad en het Parlement over een communautaire strategie ter beperking van de CO₂-uitstoot door personen-auto's en ter verbetering van het brandstofrendement⁽¹⁾. Deze mededeling bevat een strategie die gebaseerd is op vier elementen: een overeenkomst met de auto-industrie over de vermindering van de CO₂-uitstoot van nieuwe auto's; de verbetering van het brandstofrendement door belastingmaatregelen; een systeem waarmee wordt aangegeven hoe groot het brandstofrendement is; en tenslotte onderzoek en technologische ontwikkeling. De Commissie heeft de Raad en het Parlement uitgenodigd om de voorgestelde algemene strategie in overweging te nemen en te bevestigen, en om samen te werken met de Commissie om deze ten uitvoer te leggen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 689 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-264/96
van Ritva Laurila (PPE)
aan de Commissie
(5 februari 1996)
(96/C 173/77)

Betreft: De zuivering van afvalwater in de grote Europese steden

De methodes voor het zuiveren van afvalwater die in de grote steden in de Lid-Staten van de Europese Unie worden toegepast, zijn ontoereikend. In sommige steden wordt het water zelfs helemaal niet gezuiverd. Het afvalwater dat afkomstig is van de huishoudens en kantoren in die steden vormt een buitensporige belasting van het oppervlakte- en grondwater. Wanneer deze situatie blijft voortduren, ontstaat hierdoor in heel Europa een ernstig milieuprobleem.

Welke maatregelen is de Commissie van plan te nemen om ervoor te zorgen dat de Lid-Staten van de Europese Unie stappen ondernemen ter verbetering van de heersende situatie en dat er binnen de Europese Unie bindende minimumeisen worden gesteld aan het zuiveren van afvalwater?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(26 februari 1996)

Het opvangen en behandelen van afvalwater in alle steden van de Gemeenschap wordt geregeld door Richtlijn 91/271/EEG⁽¹⁾ inzake de behandeling van stedelijk afvalwater.

Deze richtlijn van 1991 stipuleert dat stadsgebieden met meer dan 2 000 inwonerequivalenten (i.e. — een algemeen gebruikte eenheid om de vervuiling van het stedelijk afvalwater te meten, die gelijk is aan de vervuilingbelasting van één inwoner per dag) in opvangsystemen en zuiveringsinstallaties voor afvalwater moeten voorzien.

De richtlijn bevat de volgende verduidelijkingen inzake de verplichte behandeling van afvalwater:

- als algemene regel geldt de secundaire behandeling (biologische behandeling);
- in de zogenaamd kwetsbare gebieden (voornamelijk watermassa's die gevaar lopen eutroof te worden of qua nitraatconcentratie toe te nemen) een ingrijpende behandeling (met vermindering van de stikstof- of fosforconcentratie);
- in uitzonderlijke gevallen, in de zogenaamd minder kwetsbare gebieden (sommige maritieme wateren) geldt enkel de primaire behandeling.

Verder wordt in de richtlijn bepaald wanneer uiterlijk aan deze doelstellingen moet worden beantwoord. Deze uiterste data lopen van 31 december 1998 tot 31 december 2005, afhankelijk van de grootte van het stadsgebied en de hoeveelheid water. Het meest dringend (31 december 1998) moeten er systemen en installaties worden aangelegd in stadsgebieden met meer dan 10 000 i.e. die in kwetsbare gebieden lozen. De meeste stadsgebieden (15 000 i.e. of meer die in gewone gebieden, dus niet in kwetsbare of minder kwetsbare gebieden lozen) zullen tegen het eind van het jaar 2000 aan de doelstellingen van de richtlijn moeten beantwoorden.

(¹) PB nr. L 135 van 30. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-268/96

van **Wolfgang Nußbaumer (NI)**

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/78)

Betreft: Distributiebeleid

Een in Oostenrijk gevestigd textielbedrijf heeft voor de afname van reinigingsmiddelen zijn keuze laten vallen op een Duits concern. Dit in Duitsland gevestigde concern heeft echter aan de uitvoering van de desbetreffende order de voorwaarde verbonden dat het Oostenrijkse textielbedrijf de produkten (reinigingsmiddelen) dient te betrekken van het in Wenen gevestigde filiaal van de Duitse onderneming. Het zou onmogelijk zijn de reinigingsmiddelen van het filiaal van het Duitse concern in Düsseldorf te betrekken, hetgeen vanwege de lagere prijzen in Duitsland voor het Oostenrijkse bedrijf veel voordeliger zou zijn.

1. In hoeverre is volgens de Commissie het in het hierboven omschreven geval gevoerde distributiebeleid van de Duitse onderneming in overeenstemming met de mededingingsregels van de Europese Unie?
2. Welke mogelijkheden bestaan er volgens de Commissie voor het Oostenrijkse bedrijf om in het hierboven beschreven geval gebruik te maken van de goedkopere leveringsmogelijkheid?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(28 maart 1996)

Artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag bepaalt, dat alle overeenkomsten tussen ondernemingen, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen, die de handel tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben, dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst, verboden zijn.

Niet onder deze bepaling vallen echter concerninterne aanwijzingen, daar in dit geval geen sprake is van een overeenkomst tussen economisch onafhankelijke ondernemingen (¹). Als de dochteronderneming, hoewel zij rechts-persoonlijkheid heeft, haar marktgedrag niet zelfstandig bepaalt, doch de aanwijzingen opvolgt, die haar rechtstreeks of indirect door de moederonderneming worden gegeven, zijn de verboden van artikel 85, lid 1, van het Verdrag niet van toepassing op de betrekkingen tussen de dochteronderneming en de moedermaatschappij, waarmee zij een economische eenheid vormt. Het door een dergelijke economische eenheid eenzijdig gekozen marktgedrag kan, ook wanneer het bestaat uit het verbod aan dochterondernemingen produkten te leveren aan afnemers in andere Lid-Staten als die van de dochteronderneming, niet met behulp van artikel 85 van het EG-Verdrag worden aangepakt.

Het in het onderhavige geval door het door de geachte Afgevaardigde genoemde bedrijf gevoerde afzetbeleid, waarbij het aan haar dochterondernemingen is verboden reinigingsmiddelen aan afnemers in andere Lid-Staten dan die van de dochteronderneming te leveren, valt derhalve niet onder artikel 85 van het EG-Verdrag.

(¹) Zaak T-102/92, Jurispr. 1995, II-19.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-295/96

van **Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**

aan de Commissie

(7 februari 1996)

(96/C 173/79)

Betreft: Filters voor radioactief strontium en caesium in vloeistoffen

Er is een nieuwe methode ontwikkeld om radioactief caesium en ook strontium door filtratie uit vloeistoffen te verwijderen. Een proefproject daarmee in een melkfabriek in Ovroetsj bij Kiev wordt door het IAEA gefinancierd. De filtratie-installatie is gefabriceerd door het Amerikaanse bedrijf Selentec.

1. Is de Commissie op de hoogte van de door Selentec ontwikkelde filtratiemethode?
2. Is de Commissie op de hoogte van onderzoek naar de effectiviteit van deze methode? Zo ja, kan zij mededelen om wat voor onderzoek het gaat en wat de resultaten ervan zijn?
3. Bestaat de mogelijkheid dat de Gemeenschap dergelijke filtratie-installaties voor de sterk radioactief besmette gebieden in de Oekraïne financiert? Zo ja, hoe en via welke programma's kan dat volgens de Commissie het beste gerealiseerd worden?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 maart 1996)

1. De „filtermethode” is gebaseerd op magnetische afscheiding.
2. De doeltreffendheid van de methode voor het afscheiden van caesium en strontium is met proeven aangetoond bij het Amerikaanse Argonne National Laboratory. In de melkfabriek te Ovroetsj wordt een installatie op ware grootte aangelegd. Uit de demonstratie moet blijken of het produkt door de behandeling teveel verandert. Doordat de Internationale Organisatie voor Atoomenergie bij de metingen en proeven betrokken is, wordt mede gegarandeerd dat er wetenschappelijk verantwoord tewerk wordt gegaan. Er worden eind 1996 resultaten tegemoet gezien.
3. De Commissie blijft strategieën evalueren voor de beheersing van de gevolgen van de besmetting van landbouwgronden. Zodra de resultaten van de demonstratie beschikbaar zijn, zal de methode van magnetische afscheiding in die evaluaties worden opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-298/96

van Joan Colom i Naval (PSE)

aan de Commissie

(7 februari 1996)

(96/C 173/80)

Betreft: Omscholing bankemployés in verband met invoering euro

Een van de voordelen van de invoering van de euro als gemeenschappelijke munt is dat geldwisseloperaties niet langer nodig zullen zijn. Dit betekent echter tevens dat vele, vermoedelijk duizenden arbeidsplaatsen in financiële instellingen (banken, spaarbanken en wisselkantoren) overbodig zullen worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de economische wederopleving als gevolg van de monetaire unie de hierdoor overbodig geworden werknemers voldoende alternatieve werkgelegenheid zal bieden. In het verleden heeft de Commissie, geconfronteerd met een soortgelijk probleem — namelijk de eind 1992 door de totstandkoming van de interne markt overtollig geworden douane- en inklaringsambtenaren — bepaald geen blijk gegeven van anticiperend en doortastend optreden.

Heeft de Commissie plannen opgesteld voor de omscholing van bovengenoemde werknemers?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(25 maart 1996)

De geachte Afgevaardigde stelt het probleem van de invloed van de invoering van de euro op de werkgelegenheid in de

banksector aan de orde. Deze invloed moet globaal worden beoordeeld. De monetaire unie zal vanzelfsprekend bepaalde aanpassingsprocessen versnellen, maar zij zal de bankwereld in haar geheel talrijke nieuwe mogelijkheden bieden.

Dat geldt met name voor alle activiteiten op het gebied van de internationale financiering die zeker een aanzienlijke vlucht zullen nemen als gevolg van de omvang en de aantrekkingskracht van het euro-gebied, zowel voor kredietnemers als voor investeerders. Steeds meer banken komen trouwens geleidelijk tot de conclusie dat de invoering van de euro per saldo een gunstige invloed zal hebben op hun activiteiten.

De inkrimping van het personeelsbestand waartoe momenteel talrijke bankinstellingen overgaan, houdt geen enkel verband met de invoering van de enige munt. Deze betreft trouwens de Lid-Staten in hun totaliteit, nog voor de invoering van de euro. De oorzaken van dit verschijnsel zijn bekend: ontwikkeling van nieuwe methoden van beheer, uitsluitend op basis van informatica, nieuwe concurrentie van banken zonder loketten en, in sommige gevallen, het feit dat de laatste jaren de bedrijfskosten te sterk gestegen zijn. Een analoog verschijnsel valt in talrijke onderdelen van de dienstensector waar te nemen.

Tenslotte zullen door de besparingen van de ondernemingen en de huishoudens op de kosten van transacties nieuwe financiële capaciteiten vrijkomen, waardoor zij kunnen investeren respectievelijk consumeren en dus direct of indirect nieuwe banen scheppen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-302/96

van Umberto Bossi (ELDR)

aan de Commissie

(7 februari 1996)

(96/C 173/81)

Betreft: Niet-naleving door de Franse luchtvaartautoriteiten van de bepaling die gebruik van het Engels toestaat bij examens in verband met de geldigverklaring van bewijzen van bevoegdheid voor de luchtvaart

Hoewel de bijlage bij Richtlijn 91/670/EEG⁽¹⁾ bepaalt dat de geschiktheidstest voor de erkenning van bewijzen van bevoegdheid van burgerluchtvaartpersoneel behalve in de taal van de Staat waarvan de erkenning wordt gevraagd ook in het Engels kunnen worden afgelegd, naar keuze van de kandidaat, wensen de Franse luchtvaartautoriteiten deze tests uitsluitend in het Frans af te nemen.

Welke maatregelen zullen worden genomen om de naleving van deze bepaling af te dwingen?

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1991, blz. 21.

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(1 maart 1996)

Het geachte Parlementslid heeft volkomen gelijk, daar in Richtlijn 91/670/EEG inzake de onderlinge erkenning van bewijzen van bevoegdheid voor burgerluchtvaartpersoneel bepaald wordt dat de geschiktheidstesten die vereist zijn om aan de eisen van artikel 4, lid 5 (speciale eisen inzake geldigverklaring) te voldoen en die gespecificeerd worden in de bijlage bij de richtlijn, „naar keuze van de kandidaat in een officiële taal van de Staat waarvan de geldigheidsverklaring wordt gevraagd, of in het Engels” kunnen worden afgelegd.

Tot op heden ontving de Commissie geen klachten over deze bepaling. Dit neemt niet weg dat zij elke gemelde inbreuk zal uitzoeken indien het geachte Parlementslid daarover meer bijzonderheden verstrekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-304/96

van Hans-Gert Poettering (PPE)
aan de Commissie
(15 februari 1996)
(96/C 173/82)

Betreft: Grensoverschrijdende inzet van ambulancevoertuigen

Op praktisch geen ander gebied staat de harmonisatie van de interne markt voor zo strikte nationale wettelijke voorschriften als bij de gezondheidszorg. Dit geldt vooral bij de grensoverschrijdende inzet van ambulancevoertuigen.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. of zij voorstellen heeft om de harmonisatie van de nationale gezondheidsvoorschriften te bespoedigen,
2. of reeds thans de mogelijkheid bestaat — zonder een desbetreffende wetwijziging — ambulancediensten in grensregio's op aanvraag grensoverschrijdend in te zetten en de hieruit voortvloeiende kosten ten laste te brengen van de verzekeringsinstantie van de aanvrager,
3. wat zij eventueel denkt te doen tegen deze nationale beperkingen bij het grensoverschrijdende ambulanceverkeer?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(19 maart 1996)

1. Er bestaan geen voorstellen van de Commissie voor het harmoniseren van de nationale gezondheidsvoorschriften voor grensoverschrijdende ambulancediensten.

2. Het communautaire recht staat geen grensoverschrijdende operaties van ambulancediensten of de dekking van kosten door ziektekostenverzekeringen in de weg. Alle individuele problemen van praktische aard die zich in dat verband kunnen voordoen, dienen in overleg tussen de nationale en de regionale overheden te worden opgelost, zoals in bepaalde grensgebieden, bijvoorbeeld tussen Duitsland en Nederland, reeds het geval is.

3. De Commissie heeft niet het voornemen het initiatief te nemen tot activiteiten op dit gebied. Zij is echter wel bereid een onderzoek in te stellen naar eventuele bewijzen die lijken aan te tonen dat het communautaire recht is overtreden en zo nodig passende actie te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-310/96

van Wilmya Zimmermann (PSE)
aan de Commissie
(15 februari 1996)
(96/C 173/83)

Betreft: Begroting van het Phare/Tacis-programma voor de democratie — totstandbrenging van een fundamentele democratische structuur en deelneming aan de democratische besluitvorming op plaatselijk niveau

Kan de Commissie mededelen:

hoe de begroting van het bovengenoemde Phare-programma in totaal en na jaren van kredietverhoging eruit ziet,

welke organisaties in de Europese Unie en vooral in Duitsland in de laatste jaren met kredieten uit het programma werden bedacht,

hoe hoog de bedragen waren die in de afgelopen jaren naar Duitse organisaties gingen,

wie over de verlening van kredieten uit dit programma beslist en, als dit een comité of iets dergelijks is, wie hiervan lid is?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**
(28 maart 1996)

In het kader van het Phare/Tacis programma voor de democratie, werd 5 miljoen ecu uit de begrotingsmiddelen voor Phare beschikbaar gesteld voor het programma van 1992. Van de begrotingsmiddelen voor 1993 werd 10 miljoen ecu bestemd voor Phare en 4 miljoen ecu voor Tacis. In 1994 en 1995 werd 10 miljoen ecu voor zowel Phare als Tacis beschikbaar gesteld en voor 1996 werd voor elk van de programma's 11 miljoen ecu beschikbaar gesteld.

Ongeveer 250 leidende organisaties hebben contracten ontvangen voor in het kader van het programma gefinancierde projecten. Nog veel meer organisaties in West- en

Oost-Europa hebben, als partners bij dit project, eveneens middelen ontvangen. Van die leidende organisaties zijn er 35 uit Duitsland, waarbij geen rekening is gehouden met de meest recente lijst van projecten die nog niet werd aangekondigd. Een complete lijst van alle lopende projecten waarin nadere gegevens zijn opgenomen omtrent het bedrag aan middelen dat voor ieder project ter beschikking wordt gesteld, wordt het geachte Parlements lid alsmede het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegestuurd. Besluiten in verband met de toewijzing van middelen in het kader van dit programma worden door de Commissie genomen. De Commissie krijgt advies van een groep die bestaat uit ambtenaren van de Commissie, vertegenwoordigers van de Raad van Europa en van het Parlement (twee ambtenaren van het Parlement en één Parlements lid).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-313/96

van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

aan de Commissie

(15 februari 1996)

(96/C 173/84)

Betreft: Gevolgen van de fraude bij transitovervoer voor ondernemers in het douanevervoer

Kan de Commissie mededelen

1. over welke gegevens zij beschikt in verband met het aantal vorderingen dat de douane heeft ingesteld voor ongezuiverde T-documenten onder de regels van het communautaire transitovervoer; hoeveel van die vorderingen reeds betaald zijn en hoeveel er nog open staan; hoeveel vorderingen voor T-documenten uit de periode 1992—1995 die tot op heden nog niet zijn aangezuiverd, de douanediensten naar verwachting nog zullen instellen;
2. of ze het niet aangewezen vindt, gezien het belang van het in stand houden van het communautair transitovervoer voor de Europese handel en gezien de mogelijkheid van technisch bankroet waarin bedrijven zich kunnen bevinden die in goeder trouw diensten verlenen op gebied van douane, een opschorting van douaneverorderingen te verlenen tot een regeling is uitgewerkt om het transitovervoer minder fraudegevoelig te maken en de financiële middelen van de Europese Unie veilig te stellen;
3. hoe ze aankijkt tegen de mogelijkheid dat de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap elk afzonderlijk een nationale oplossing uitwerken voor het grote aantal T-documenten die sinds 1992 niet meer aangezuiverd zijn?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(3 april 1996)

De door de geachte Afgevaardigde gevraagde gegevens over vorderingen met betrekking tot het communautair douane-

vervoer maken op dit ogenblik het voorwerp uit van overleg tussen de Lid-Staten, die bevoegd zijn voor de inning en die over de bedoelde gegevens beschikken. In dit verband wordt de aandacht van de geachte Afgevaardigde gevestigd op het feit dat de tijdelijke onderzoekcommissie van het Parlement voor het communautair douanevervoer deze gegevens heeft opgevraagd. Zodra zij die gegevens van de Lid-Staten heeft ontvangen, zal de Commissie die aan de geachte Afgevaardigde en ook aan de tijdelijke onderzoekcommissie toezenden.

Indien met de vraag over de opschorting van de verzoeken om invordering wordt bedoeld dat daarvoor een algemeen moratorium moet worden ingesteld, dan moet worden gesteld dat het Gemeenschapsrecht niet in een dergelijke maatregel voorziet. De enige mogelijkheden waarin de douanewetgeving voorziet om de betaling van de rechten uit te stellen zijn, onder voorbehoud van het stellen van een zekerheid, uitstel van betaling met 30 dagen, wat van rechtswege wordt toegestaan, of de toekenning van betalingsfaciliteiten, die worden toegestaan door de douaneautoriteiten en die aanleiding geven tot het betalen van interesten. De betrokkene heeft ook het recht beroep in te stellen tegen het besluit tot invordering, doch opschorting van de tenuitvoerlegging van dit besluit wordt slechts onder bepaalde voorwaarden toegestaan.

Deze mogelijkheden gelden slechts voor de douaneschuld en hebben geen invloed op de wijze van betaling van de belastingschulden die op nationaal niveau zouden zijn vastgesteld.

Wat betreft de door de Lid-Staten geplande nationale oplossingen voor de problemen in verband met het grote aantal T-documenten die sinds 1992 niet meer gezuiverd zijn, zij erop gewezen dat de controle op de zuivering van de documenten voor douanevervoer en de inning van de rechten en andere bij niet-zuivering eventueel verschuldigde belastingen, moeten gebeuren met inachtneming van de desbetreffende communautaire voorschriften, onverminderd de reeds genoemde gevallen waarin de betaling kan worden uitgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-315/96

van Eryl McNally (PSE)

aan de Commissie

(15 februari 1996)

(96/C 173/85)

Betreft: Beroepsastma — classificatie van glutaraldehyd

De Commissie wordt verzocht om bij de indiening van haar voorstellen voor de tweëntwintigste aanpassing aan de technische vooruitgang (onder de richtlijn gevaarlijke stoffen) het voorstel te aanvaarden dat glutaraldehyd zou worden geclassificeerd als een inhalatie-allergeen en dat het als een irriterende beroepsastma veroorzakende chemische stof zou worden opgenomen in de lijst van de stoffen die zijn gekenmerkt met een waarschuwingzin (R 42).

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(14 maart 1996)

De Commissie is op de hoogte van de bezorgdheid over de stof glutaraldehyd, waarvan het geachte Parlementslid melding maakt.

Een voorstel voor een richtlijn van de Commissie waarin onder meer deze chemische stof als inhalatie-allergeen wordt aangemerkt, zal voor advies aan het relevante reglementeringscomité worden voorgelegd.

gevolg van de slechte reputatie van Turkije op het gebied van de mensenrechten, het Parlement meedelen welke stappen zij onderneemt om ervoor te zorgen dat er op dit gebied vooruitgang wordt geboekt?

Kan de Commissie, gezien de bevestiging van de regering Clinton dat er in Turkije Amerikaanse wapens — waaronder ballistische raketten met een verwachte DUD-waarde van 5 % die de grond bestrooien met kleine landmijnen — worden gebruikt om mensenrechten te schenden, het Parlement de verzekering geven dat zij druk zal uitoefenen op de regering Clinton om een koppeling aan te brengen tussen de levering van wapens en verbetering van de mensenrechtensituatie in Turkije?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-327/96

van Elmar Brok (PPE)

aan de Commissie

(15 februari 1996)

(96/C 173/86)

Betreft: Bescherming van vogels

Kan de Commissie mededelen of zij over informatie beschikt volgens welke in de komende tijd in Noord-Frankrijk minstens 400 000 kieviten zullen worden gevangen en zo ja, welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om deze jacht in overeenstemming te brengen met Richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ over het behoud van de vogelstand?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(27 maart 1996)

Zodra in Turkije een nieuwe regering is gevormd, zal de Commissie de kwesties in verband met de democratisering en de mensenrechtensituatie in dat land opnieuw bij de Turkse autoriteiten kunnen aankaarten.

De Commissie zal alle aspecten van de mensenrechtensituatie, met inbegrip van de specifieke kwestie die de geachte Afgevaardigde in zijn vraag heeft gesignaleerd, met de grootste aandacht blijven volgen en indien nodig in de passende organen aan de orde stellen.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(22 maart 1996)

De Commissie doet het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een exemplaar toekomen van het verslag over de door Frankrijk voor 1994 geregistreerde afwijkingen uit hoofde van artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand. Zij heeft nog geen gegevens ontvangen over de vangst van kieviten in 1995 en 1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-339/96

van Willi Rothley (PSE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/88)

Betreft: Omzetting van het kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen van Unieburgers

Volgens artikel 14, eerste alinea, van Richtlijn 94/80/EG⁽¹⁾ tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten, doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1996 aan deze richtlijn te voldoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-328/96

van Richard Howitt (PSE)

aan de Commissie

(15 februari 1996)

(96/C 173/87)

Betreft: Schendingen van mensenrechten in Turkije

Kan de Commissie, gezien de ernstige bezwaren van het Europees Parlement tegen een douane-unie met Turkije als

1. In welke Lid-Staten is, behalve in de stadgemeente Bremen van de vrije hanzestad Bremen in Duitsland, deze richtlijn nog meer niet binnen de vastgestelde termijn omgezet?

2. Zou een regeling volgens welke in Bremen Unieburgers wel aan de verkiezing van wijkraden zouden kunnen deelnemen, maar niet aan die van de gemeenteraad (over een dergelijke regeling wordt thans in Bremen ernstig gediscussieerd), in overeenstemming zijn met het Europees recht?
3. Houdt de Commissie de buitensporige uitzonderingen in het Groothertogdom Luxemburg voor verenigbaar met letter en geest van artikel 8 B, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie?

(¹) PB nr. L 368 van 31. 12. 1994, blz. 38.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(25 maart 1996)

Momenteel hebben drie Lid-Staten, Denemarken, Ierland en Finland, de Commissie in kennis gesteld van de wetten en voorschriften die zij hebben aangenomen om te voldoen aan Richtlijn 94/80/EG tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten.

In de bijlage bij de richtlijn staat de Stadsgemeinde Bremen vermeld als het primair lokaal lichaam in de zin van artikel 2 van de richtlijn waar niet-onderdanen aan de gemeenteraadsverkiezingen dienen deel te nemen in de vrije hanzestad Bremen.

De Commissie heeft op het ogenblik nog geen formele kennisgeving van Luxemburg ontvangen omtrent de tenuitvoerlegging van de richtlijn op zijn grondgebied en kan bijgevolg geen commentaar leveren op de door het geachte Parlements lid genoemde specifieke tekst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-345/96
van Thomas Megahy (PSE)
aan de Commissie
(22 februari 1996)
(96/C 173/89)

Betref: Uitgaven voor ontvangst en representatie

Hoeveel heeft de Europese Commissie in de jaren 1993, 1994 en 1995 uitgegeven voor ontvangst en representatie?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**
(26 maart 1996)

De Commissie heeft voor ontvangst en representatie de volgende uitgaven ten laste van de in hoofdstuk A 170 van de begroting opgenomen kredieten gedaan:

(in ecu)

	Reële uitgaven	Begrotingskredieten
1993	721 547	950 000
1994	795 995	807 000
1995	789 584	1 064 000
1996		1 064 000

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-348/96
van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(22 februari 1996)
(96/C 173/90)

Betref: Oneerlijke verkoop van brandstof

Acht de Commissie het niet oneerlijk dat bepaalde oliemaatschappijen hun brandstof bij hun eigen garages goedkoper kunnen aanbieden dan bij onafhankelijke garages?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(13 maart 1996)

Ingevolge de Gemeenschapsregels kan een onderneming die geen machtspositie inneemt vrij haar prijzen vaststellen op het door haar passend geachte niveau. Zij kan daarbij onderscheid maken naar bijvoorbeeld de gebruikte afzetkanalen.

Een onderneming kan wellicht haar produkten goedkoper aanbieden op eigen afzetpunten dan bij onafhankelijken.

Ook kan een zelfstandige kleinhandelaar zijn kosten en kleinhandelsmarge berekenen, hetgeen tot andere kleinhandelsprijzen kan leiden dan die welke door een verticaal geïntegreerde wederverkoper worden gebezigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-352/96**van Ernesto Caccavale (UPE) en Riccardo Garosci (UPE)****aan de Commissie***(22 februari 1996)**(96/C 173/91)**Betreft: Crisis op de hazelnotenmarkt*

Enige tijd geleden verzochten sommige delegaties van EU-Lid-Statens, waaronder Italië, om de toepassing van de vrijwaringsclausule om het hoofd te bieden aan de ernstige crisis waarin de hazelnotensector zich bevindt ten gevolge van de massale invoer uit Turkije. De prijs van Turkse hazelnoten op de communautaire markt bedraagt namelijk 2,45 US-dollar/kg tegen 2,81 tot 4,90 US-dollar/kg voor de verschillende kwaliteiten van het Italiaanse produkt. Bovendien geniet Turkije een preferentieregeling, waarbij een contingent hazelnoten van ongeveer 36 000 ton tegen het nultarief kan worden ingevoerd. Tevens zij erop gewezen dat de Turkse Regering zich verplicht had tegenover de Europese Unie om ongeveer 35 000 ton hazelnoten uit de handel te nemen, terwijl tot nu toe slechts 7 000 ton van het produkt voor interventie was bestemd.

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om deze zeer ernstige crisis te verhelpen en overweegt zij bovendien rechtstreekse steun te verlenen, ca. 1 000 ecu/ha, voor kwaliteitsprodukten, teneinde de hogere Europese produktiekosten te compenseren en de producenten een passend inkomen te waarborgen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(14 maart 1996)

Voor de leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) kunnen vrijwaringsmaatregelen worden genomen onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad⁽¹⁾ betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94. Overeenkomstig artikel 16, leden 1 en 2, van deze verordening kunnen vrijwaringsmaatregelen pas in werking treden wanneer tegelijkertijd aan twee voorwaarden voldaan is, namelijk wanneer de invoer gestegen is en de prijzen gedaald zijn.

Toen Italië in december 1995 de toepassing van vrijwaringsmaatregelen aanvraag, werd alleen een prijsdaling geconstateerd. De ingevoerde hoeveelheden waren kleiner dan in dezelfde periode van 1994. De Commissie kon het verzoek om vrijwaringsmaatregelen dan ook niet inwilligen.

Op de markt voor hazelnoten zijn de voorwaarden voor vrijwaringsmaatregelen weliswaar niet vervuld, hoewel voor de Commissie de situatie ook niet bevredigend is. De

sector kan alleen overleven wanneer de markt de nodige stabiliteit vertoont zonder al te grote prijsdalingen. Om deze stabiliteit te bereiken moet echter systematisch nauw worden samengewerkt met Turkije, de belangrijkste en vrijwel enige leverancier van de Gemeenschap. Om de grondslagen te leggen voor een dergelijke samenwerking, is begin januari 1996 een missie naar dat land gestuurd.

Bij die gelegenheid is een ontwerp-overeenkomst voor samenwerking in de hazelnotensector ondertekend. Deze is onmiddellijk van toepassing en zal te zijner tijd worden opgenomen in het landbouwhoofdstuk van de associatie-overeenkomst met Turkije, waarover momenteel wordt onderhandeld. Volgens deze overeenkomst moet vóór het begin van het verkoopseizoen overleg worden gepleegd — de beroepsorganisaties van de sector worden daarbij betrokken — met de bedoeling de marktvooruitzichten te analyseren en de mogelijkheden te onderzoeken het aanbod aan te passen aan de vraag. Met het oog op stabilisering van de markt zal er opnieuw overleg worden gepleegd als de markt dreigt te worden verstoord.

Tenslotte is de Commissie van oordeel dat het perfect mogelijk is de communautaire hazelnotensector te ondersteunen en zijn concurrentievermogen te verbeteren door de bijzondere regeling voor dopvruchten (specifieke maatregelen voor dopvruchten en sint-jansbrood in Verordening (EEG) nr. 1035/72⁽²⁾) houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit) toe te passen.

⁽¹⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-363/96**van James Provan (PPE)****aan de Commissie***(22 februari 1996)**(96/C 173/92)**Betreft: Rasvee en stamboeken*

Kan de Commissie informatie verschaffen over de juridische gevolgen van de overgang van een stamboekdier van een Lid-Staat naar een andere en de inschrijving ervan in het stamboek van deze Lid-Staat?

Welke stamboekvereniging wordt erkend als hoofd- of moedervereniging?

Welke stamboekvereniging heeft het recht regels vast te stellen met betrekking tot soort en opnemings van rassen?

Kan de moedervereniging grensoverschrijdend toezicht houden op de naleving van de regels?

Kunnen afzonderlijke Lid-Staten vasthouden aan de regels van hun eigen vereniging of zijn de regels van de moedervereniging van toepassing?

Is het noodzakelijk dat dieren volledig zijn ingeschreven door de moedervereniging om in aanmerking te komen voor keuring ten behoeve van opneming in het stamboek van een andere Lid-Staat?

Is het noodzakelijk dat een stier, hengst of ram is ingeschreven in het stamboek van een Lid-Staat voordat het dier in deze Lid-Staat kan worden gebruikt?

Is het noodzakelijk dat een stier, hengst of ram nader wordt gekeurd na een overgang (als gevolg van verkoop of verhuur) naar een andere Lid-Staat?

Wat is de juridische positie van een stier, hengst of ram die aan iemand in een andere Lid-Staat is geleend?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(15 maart 1996)

In principe wordt in de zoötechnische communautaire wetgeving de Engelse term „studbook” alleen gebruikt wanneer het gaat om paardachtigen. In sommige delen van de vraag blijkt het geachte Parlementslid echter ook te verwijzen naar stieren en rammen.

Wat paardachtigen betreft, zijn de principes voor het intracommunautaire handelsverkeer vastgesteld bij Richtlijn 90/427/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van zoötechnische en genealogische voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen⁽¹⁾. De stamboeken worden erkend op grond van Beschikking 92/353/EEG van de Commissie van 11 juni 1992 tot vaststelling van de criteria voor de erkenning van organisaties en verenigingen die stamboeken voor geregistreerde paardachtigen bijhouden of aanleggen⁽²⁾. De nationale autoriteiten zijn belast met de erkenning van de verschillende stamboeken. De Commissie wordt op de hoogte gehouden van de verleende erkenningen.

Voor de erkenning van een organisatie of vereniging die het oorspronkelijke stamboek van een ras van paardachtigen bijhoudt, zijn aanvullende voorwaarden vastgesteld (punt 3, onder b), van de bijlage bij Beschikking 92/353/EEG). De relatie tussen de organisatie of vereniging die het oorspronkelijke stamboek van het ras bijhoudt en de andere organisaties die een stamboek of een sectie van een stamboek voor dat ras bijhouden, wordt geregeld bij Beschikking 92/354/EEG van de Commissie van 11 juni 1992 tot vaststelling van bepaalde voorschriften voor de coördinatie tussen organisaties en verenigingen die stamboeken van geregistreerde paardachtigen bijhouden of aanleggen⁽²⁾. Mocht een geschil ontstaan tussen een „moedervereniging”, die het oorspronkelijke stamboek bijhoudt, en een andere vereniging, dan worden de procedures van de genoemde beschikking toegepast. Tot op heden heeft de

Commissie niet moeten optreden in het kader van deze procedure.

Volgens de Commissie moet een in het oorspronkelijke stamboek ingeschreven paardachtige in principe onmiddellijk in het stamboek van dat ras in een andere Lid-Staat kunnen worden ingeschreven. De criteria voor de inschrijving en de registratie van paardachtigen in de stamboeken voor de fokkerij zijn vastgesteld bij Beschikking 96/78/EG van de Commissie⁽³⁾. Een paardachtige moet met name afstammen van ouders die in een hoofdsectie of stamboek van hetzelfde ras zijn ingeschreven en de afstamming moet bepaald zijn overeenkomstig de voorschriften van dat stamboek. Er zijn geen andere voorwaarden dan die welke bij deze beschikking zijn vastgesteld.

Wat het intracommunautaire handelsverkeer voor andere diersoorten betreft, zijn de genealogische en zoötechnische voorschriften voor fokrunderen vastgesteld bij Richtlijn 77/504/EEG van de Raad⁽⁴⁾, die voor varkens bij Richtlijn 88/661/EEG van de Raad⁽⁵⁾, die voor schapen en geiten bij Richtlijn 89/361/EEG⁽⁶⁾ en die voor de overige soorten bij Richtlijn 91/174/EEG⁽⁷⁾. Op grond van deze richtlijnen heeft de Commissie uitvoeringsbepalingen vastgesteld. In deze wetgeving wordt, in tegenstelling tot die voor paardachtigen, geen onderscheid gemaakt tussen het oorspronkelijke stamboek en de andere stamboeken.

(1) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990.

(2) PB nr. L 192 van 11. 7. 1992.

(3) PB nr. L 19 van 25. 1. 1996.

(4) PB nr. L 206 van 12. 8. 1977.

(5) PB nr. L 382 van 31. 12. 1988.

(6) PB nr. L 153 van 6. 6. 1989.

(7) PB nr. L 85 van 5. 4. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-367/96

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/93)

Betreft: Alternatieve visgronden voor de Andalusische vloot die in Marokkaanse wateren vist

De waarschuwing van de Europese commissaris voor visserij dat de visserijovereenkomst die onlangs met Marokko gesloten werd wel eens de laatste zou kunnen zijn, heeft de Andalusische autoriteiten in die sector verplicht uit te kijken naar alternatieve visgronden voor de Andalusische vloot die nu in Marokkaanse wateren vist.

Met het oog op die gewenste diversifiëring van de visgronden voor de Andalusische vloot zijn de visserij-autoriteiten gesprekken begonnen met de Regeringen van Angola en andere landen langs de Afrikaanse kust. Iedereen weet

echter dat die mogelijkheden maar voor een beperkt aantal vaartuigen van de Andalusische vloot een oplossing zouden bieden, aangezien de meeste schepen niet beschikken over voldoende autonomie of tonnenmaat voor een dergelijke lange reis naar die Afrikaanse landen.

Kan de Commissie meedelen of er samen met de nieuwe types van overeenkomsten een communautair initiatief kan komen voor herstructurering van de vissersvloot van die landen en regio's die daaraan behoefte zouden kunnen hebben om toegang te krijgen tot verder afgelegen en meer rendabele visgronden?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(21 maart 1996)

De Commissie is van mening dat de visserijmogelijkheden moeten worden gehandhaafd, en zelfs moeten worden verruimd, ook buiten de wateren die onder de communautaire wetgeving vallen, maar de vermindering van de vangstmogelijkheden op grond van sommige visserijovereenkomsten moet, hoe dan ook, worden beschouwd als een realiteit waaraan voor de Gemeenschap niet te ontkomen valt. Voor de vissersvloot die in de Marokkaanse wateren opereert, zal deze vermindering worden gespreid over de duur van de geldende visserijovereenkomst tussen de Gemeenschap en Marokko, zodat de betrokken vloot zich geleidelijk aan de nieuwe situatie kan aanpassen. Voor de herstructurering van deze vloot zal, in het kader van het programma voor de visserijsector, bijstand worden verleend uit de Structuurfondsen, waaronder het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV).

In dit verband is een werkgroep opgericht die zo snel mogelijk een programma moet opstellen voor de aanpassing van de Spaanse en de Portugese vissersvloot aan de nieuwe visserijsituatie in de Marokkaanse wateren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-371/96

van Milan Linzer (PPE)

aan de Commissie

(9 februari 1996)

(96/C 173/94)

Betreft: Gevolg dat de Commissie aan het Bosman-arrest denkt te geven

Sedert de afkondiging van het arrest in de zaak Bosman worden transferbetalingen tussen sportverenigingen bij de verkoop van spelers binnen de Gemeenschap beschouwd als strijdig met het Gemeenschapsrecht. Deze transferbetalingen betekenen echter voor kleine amateursportverenigingen die de opleiding van jonge spelers als een primaire taak beschouwen, een verlies van een deel van hun inkomsten, wat een bedreiging voor hun bestaan betekent.

Wat denkt de Commissie te doen om een vervangende bron te vinden voor de verliezen aan inkomsten van de kleine amateursportverenigingen?

Vanuit welk uitgangspunt zou de toelaatbaarheid van de betaling van een soort „opleidingsvergoeding” voor een transfer in een andere Lid-Staat in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht gemaakt kunnen worden, temeer waar de betaling van „aflossen” bij transfers binnen een Lid-Staat verder is toegestaan?

Heeft de Commissie daarbij reeds gedacht aan de mogelijkheid van een analoge toepassing van de voor het goederenverkeer geldende uitzonderingsregeling van artikel 85, lid 3, in titel V van het EG-Verdrag voor het vrij verkeer van personen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(8 maart 1996)

De Commissie is zich bewust van het feit dat het stelsel van internationale spelerstransfers, dat volgens het Hof van Justitie onverenigbaar is met artikel 48 van het EG-Verdrag, voor kleine clubs enige financiële voordelen kan inhouden. Tot nog toe is echter door de voetbalbonden geen enkel cijfer aangegeven, op grond waarvan de omvang van deze eventuele voordelen in de gehele Gemeenschap kan worden beoordeeld. Hoe dan ook was het Hof van Justitie van mening dat deze voordelen met minder beperkende middelen kunnen worden verkregen.

De Commissie heeft vanaf het begin gesteld, dat zij bereid is de reële behoeften van kleine clubs in aanmerking te nemen bij de beoordeling van eventuele solidariteitsregelingen tussen verenigingen, die de voetbalbonden bij haar zouden aanmelden in toepassing van artikel 85 van het EG-Verdrag. In deze context is een vrijstelling krachtens artikel 85, lid 3 — dat hoe dan ook de mededingingsbeperkingen en niet de belemmeringen voor het vrije verkeer van personen, goederen, diensten of kapitaal betreft — denkbaar mits aan de in deze bepaling gestelde voorwaarden wordt voldaan. In deze wordt de aandacht van het geachte Parlementslid erop gevestigd, dat een dergelijke solidariteitsregeling, om aan deze voorwaarden te voldoen, in eerste instantie verenigbaar moet zijn met artikel 48 — hetgeen hoe dan ook de mogelijkheid uitsluit, de financiering daarvan te koppelen aan internationale spelerstransfers — en in de tweede plaats in verhouding moet staan tot het nagestreefde doel, namelijk o.a. de naar behoren gerechtvaardigde en vastgestelde behoeften van kleine clubs.

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid er tenslotte aan, dat zij van mening is dat transfers tussen clubs uit een zelfde Lid-Staat van de Europese Economische Ruimte als zodanig ook mededingingsbeperkingen kunnen vormen in de zin van artikel 85 van het EG-Verdrag, wanneer zij het handelsverkeer tussen Lid-Statens ongunstig kunnen beïnvloeden. Uit dien hoofde behoudt de Commissie zich het recht voor, zo nodig stappen te nemen bij de nationale sportbonden om de naleving van het communautaire mededingingsrecht te verzekeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-376/96

van Jörn Svensson (GUE/NGL)

aan de Commissie

(13 februari 1996)

(96/C 173/95)

Betreft: Situatie van homoseksuelen

In februari 1994 nam het Europees Parlement een resolutie aan tegen negatieve discriminatie van homoseksuelen in het maatschappelijke leven (A 3-28/94)⁽¹⁾.

De resolutie resulteerde in de opstelling van minimum-maatregelen en de Commissie werd verzocht de Lid-Staten zo ver te krijgen dat zij deze toepassen.

Wat heeft de Commissie sedertdien gedaan ter bestrijding van de maatschappelijke discriminatie van homoseksuelen?

⁽¹⁾ PB nr. C 61 van 28. 2. 1994, blz. 40.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(2 april 1996)

Ten tijde van de resolutie van het Parlement betreffende gelijke rechten voor homoseksuelen had de Commissie al opdracht gegeven tot een studie onder de titel „Homoseksualiteit — een onderwerp voor de Europese Gemeenschap: essays over de rechten van homoseksuelen, in de Europese wetgeving en in het beleid”, die in 1993 is gepubliceerd.

In december 1995 gaf de Commissie in haar mededeling over racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme aan dat zij waar dat zinvol was — per geval te beoordelen — non-discriminatieclausules zou opnemen in haar voorstellen voor communautaire rechtsinstrumenten⁽¹⁾.

Overeenkomstig deze toezegging bepaalt het op 31 januari goedgekeurde voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof⁽²⁾:

„Wanneer de Lid-Staten de bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn vaststellen, verbieden deze bepalingen iedere discriminatie op grond van ras, geslacht, seksuele geaardheid, huidskleur, godsdienst en nationaliteit.”

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 653 def.

⁽²⁾ Doc. COM(96) 26 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-379/96

van Winifred Ewing (ARE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/96)

Betreft: Franse kernproeven

Geeft de Commissie naar aanleiding van de erkenning van president Chirac dat er lekkage was bij de kernproeven in het Stille-Oceaangebied, met als gevolg radioactiviteit in de zee, thans toe dat zij zich heeft vergist, toen zij verklaarde dat er geen bewijs voor was dat dergelijke proeven beslist gevaarlijk voor het milieu zijn?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(27 maart 1996)

In januari 1996 werd in de media grote publiciteit gegeven aan lekkage die was opgetreden bij de Franse kernproeven in de Stille Zuidzee, een voorval dat steeds geheim zou zijn gehouden.

Dat deze lekkage zich voordeed werd zowel in officiële documenten als in onafhankelijke rapporten wel degelijk reeds toegegeven. Wij verwijzen het geachte Parlementslid naar de serie rapporten „Les atolls de Mururoa et de Fangataufa” (deel 2, blz. 120—121) en naar het rapport Cousteau van 1988 (blz. 43), die in november 1995 aan het Parlement werden bezorgd.

Zoals recentelijk door de Franse autoriteiten werd bevestigd, had er tijdens de reeks kernproeven in 1995/1996 een dergelijke lekkage niet plaats. Wel kwam eerder bij vlak na een proef uitgevoerde boringen om de resultaten te evalueren een kleine hoeveelheid radioactief materiaal in het milieu terecht. Dit materiaal was radiologisch niet significant en het boorgat werd gesloten nadat de nodige monsters waren genomen.

De bovengenoemde informatie werd door de Commissie reeds meegenomen in haar conclusies van 23 oktober 1995, en blijft na de recente „onthullingen” overeind.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-383/96

van Nikitas Kaklamanis (UPE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/97)

Betreft: Personeelsbezetting van het Europees Milieuagentschap (EEA)

Omdat ik op een eerdere schriftelijke vraag (E-2898/95)⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp geen bevredigend antwoord heb

ontvangen, voel ik mij genoodzaakt nogmaals op deze kwestie terug te komen, waarbij ik erop wil wijzen dat mijn fractie voorstander is van benoeming op grond van merites en openheid. Ik spreek daarom de hoop uit dat ik niet zal worden genoopt tot het stellen van een mondelinge vraag op de plenaire vergadering van het Parlement te Straatsburg.

Ik verzoek u daarom een duidelijk antwoord te geven op de volgende vragen:

1. Wie werd er benoemd op post EEA/A/2G, wanneer vond de benoeming plaats en op grond van welke kwaliteiten werd de betrokken persoon benoemd?
2. Is er onder de 45 personeelsleden van het Europees Milieuagentschap een Griekse wetenschapper?

(¹) PB nr. C 91 van 27. 3. 1996, blz. 18.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 maart 1996)

De Commissie kan slechts herhalen wat zij gezegd heeft in haar antwoord op de eerdere vraag van het Parlementslid, namelijk dat het Europees Milieuagentschap juridische onafhankelijkheid werd toegekend bij Verordening (EEG) nr. 1210/90 van de Raad, waarbij het werd opgericht. Dit betekent dat de Commissie geen verantwoordelijkheid draagt voor de aanwervingsprocedures van het Agentschap.

Zoals zij in haar eerdere antwoord had toegezegd, heeft de Commissie de vraag van het Parlementslid aan het Agentschap toegezonden. De Commissie meent te weten dat de directeur van het Agentschap op 13 december 1995 een brief aan het geachte Parlementslid heeft gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-384/96

van **Antonio Tajani (UPE)**
aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/98)

Betreft: Plannen voor de herstructurering van de multinational Alcatel

De Franse multinational Alcatel, die in 1991 het Italiaanse bedrijf Telettra overnam dat zich bezighoudt met telecommunicatie en energiecontrolesystemen, heeft in het kader van een ingrijpende herstructurering besloten vóór eind januari 400 werknemers van de vestiging te Cittaducale (Rieti) op wachtgeld te stellen en 680 mensen te ontslaan.

In punt 1 van het werkprogramma van de Commissie dat voorzitter Santer aan het Europees Parlement presenteerde, wordt verklaard dat de Commissie vastberaden alle initiatieven wil doorzetten om de werkgelegenheidssituatie te

verbeteren en de communautaire solidariteitsmechanismen aanzien van alle Lid-Statens te doen functioneren.

De Commissie verklaarde in dit verband dat zij haar inspanningen met name wil richten op de telecommunicatiesector, omdat deze, zoals in het programma wordt gesteld, de bedrijfstak is die Europa belangrijke waarborgen zal bieden voor een nieuwe dynamiek en voor meer geloofwaardigheid en economisch elan.

Acht de Commissie het niet nodig stappen te ondernemen om Alcatel te bewegen tot een evenwichtiger herstructurering van haar vestigingen in Europa zonder dat het bedrijf te Cittaducale, dat als dit zo door gaat vroeg of laat definitief zal moeten sluiten, onevenredig zwaar wordt getroffen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(19 maart 1996)

Collectieve ontslagen zijn steeds een persoonlijk drama voor de betrokken werknemers, vooral wanneer zij een bepaalde leeftijd hebben bereikt en de nieuwe technieken niet beheersen. Voor het treffen van maatregelen ten behoeve van de werkgelegenheid zijn echter nog steeds in de eerste plaats de Lid-Statens bevoegd. Niettemin kunnen communautaire Instellingen zoals het Europees Sociaal Fonds en bepaalde specifieke opleidingsprojecten een bijdrage leveren tot de heropneming van werknemers wier traditionele beroepswerkzaamheden ten gevolge van de technische vooruitgang onder druk zijn komen te staan, in het beroepsproces.

De Commissie verwacht veel van de ontwikkeling van de mobiele communicatie en de liberalisering van de spraaktelefonie en de netwerken die daarvoor nodig zullen zijn — waardoor nieuwe telecommunicatiestructuren zullen kunnen worden opgebouwd — met het oog op de herleving van de vraag en de werkgelegenheid met name in de sector van de telecommunicatieapparatuur. De Commissie heeft op 13 maart 1996 de richtlijn vastgesteld waarbij het algemene kader voor deze liberalisering wordt aangegeven. Het is nu aan de Lid-Statens om snel de nodige tenuitvoerleggingsmaatregelen te nemen teneinde deze investeringen mogelijk te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-388/96

van **Carmen Fraga Estévez (PPE)**
aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/99)

Betreft: Restitutie bij de uitvoer van groenten en fruit

In antwoord op schriftelijke vraag 2892/95 (¹) over restituties bij de uitvoer van groenten en fruit heeft de Commissie, na enige van de gevraagde gegevens te hebben verstrekt, opgemerkt dat „een verdeling van het aantal certificaten volgens Lid-Staat van afgifte geen zin heeft”. Gezien de huidige situatie op de markt is het daarentegen zeer

belangwekkend om deze verdeling te kennen omdat hoewel de aanvragen door om het even welke Lid-Staat kunnen worden gedaan, zoals de Commissie ook opmerkt, het niettemin logisch is dat iedere belanghebbende zich richt tot de instantie die het dichtstbij gelegen is. Daarom is een inzicht in de verdelingen per Lid-Staat van de verleende certificaten een aanwijzing, welke betrokkenen per land optimaal gebruikmaken van het stelsel. Kan de Commissie daarom mededelen:

Hoe is de verdeling per Lid-Staat en per produkt van het aantal exportcertificaten in de sector groenten en fruit vanaf de inwerkingtreding van het stelsel?

(¹) PB nr. C 56 van 26. 2. 1996, blz. 50.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-389/96

van Carmen Fraga Estévez (PPE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/100)

Betreft: Uitvoercertificaten voor groenten en fruit

Sedert de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel voor de restituties bij de uitvoer van groenten en fruit zijn enkele

moelijkheden ontstaan waarbij de snelheid waarmee de eerste certificaten waren uitgegeven het gehele stelsel dreigde te blokkeren. De Commissie heeft medegedeeld welke certificaten werden uitgegeven per produkt in de periode juli en augustus 1995, maar het is in principe nodig om de volgende serie gegevens te weten voor een juiste beoordeling van de werking van het stelsel. Kan de Commissie mededelen:

Hoe groot was het aantal uitgegeven certificaten in de periode september-oktober en november-december 1995, uitgedrukt in tonnen per produkt en onderverdeeld naar Lid-Staat?

Gecombineerd antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-388/96 en E-389/96
(20 maart 1996)

In de onderstaande tabel wordt ten behoeve van het geachte Parlementslid per produkt en per type certificaat aangegeven voor welke hoeveelheden groenten en fruit uitvoercertificaten zijn afgegeven tijdens de periodes van september tot en met oktober en van november tot en met december 1995.

Hoeveelheden waarvoor van september tot en met december 1995 certificaten zijn afgegeven

(in ton)

Produkt	September tot en met oktober 1995			November tot en met december 1995		
	zonder vaststelling vooraf van de restitutie	met vaststelling vooraf van de restitutie	Totaal	zonder vaststelling vooraf van de restitutie	met vaststelling vooraf van de restitutie	Totaal
Tomaten	3 757	0	3 757	3 876	0	3 876
Gedopte amandelen	304	122	426	336	245	581
Hazelnoten in de dop	205	250	455	87	96	183
Gedopte hazelnoten	908	182	1 090	892	204	1 096
Walnoten in de dop	84	69	153	241	235	476
Sinaasappelen	633	1 730	2 362	76 313	163 628	239 941
Citroenen	2 076	5 969	8 045	10 183	27 990	38 173
Tafeldruiven	42 362	13 460	55 822	1 097	0	1 097
Appelen	7 259	28 813	36 072	14 614	0	14 614
Perziken, nectarines	2 609	0	2 609	0	0	0
Totalen	60 197	50 594	110 791	107 639	192 399	300 038

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat, aangezien de gegadigden zelf kunnen kiezen waar zij hun certificaat aanvragen en waar zij het gebruiken, een verdeling van het aantal certificaten naar Lid-Staat van afgifte geen zin heeft. Deze verdeling kan een vertekend beeld geven met betrekking tot de produktiegebieden en zelfs tot de landen van uitvoer van de betrokken groenten en fruitsoorten, enerzijds omdat op een eenheidsmarkt een produkt niet noodzakelijkerwijs uit de Lid-Staat van de exporteur wordt uitgevoerd, en anderzijds omdat de uitvoercertificaten kunnen worden overgedragen.

Op grond van de huidige GATT-regels gelden beperkingen voor de hoeveelheden landbouwprodukten die voor uitvoerrestituties in aanmerking komen. De Commissie kan, krachtens de uitvoeringsbepalingen inzake de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit, zoals vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1488/95⁽¹⁾, om haar internationale verbintenissen na te komen, de afgifte van uitvoercertificaten onderbreken. Dit hoeft niet te betekenen dat de uitvoer geblokkeerd is. De certificaten zijn immers twee maanden geldig.

(¹) PB nr. L 145 van 29. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-390/96

van **Jorge Hernandez Mollar (PPE)**

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/101)

Betreft: Projecten van het Europees Sociaal Fonds (ESF) in Andalusië

Kan de Commissie mededelen welk bedrag uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) werd bestemd voor de regio Andalusië met vermelding van de projecten die door de Commissie in 1995 zijn goedgekeurd en onderverdeeld per provincie?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(19 maart 1996)

In het kader van het communautair bestek voor de Spaanse regio's die onder doelstelling 1 vallen, dat in juni 1994 voor de periode 1994-1999 is goedgekeurd, bedraagt de totale indicatieve bijdrage ten behoeve van Andalusië (Europees Sociaal Fonds) 1 328,9 miljoen ecu (tegen prijzen van 1994) waarvan 325,47 miljoen rechtstreeks wordt beheerd door de regionale overheid (de Junta de Andalucía). Sinds de hervorming van de Structuurfondsen in 1988 wordt de operationele interventie van het Europees Sociaal Fonds uitgevoerd via een meerjarenprogrammering. In het kader van deze programmering wordt de beslissing over de concrete mede te financieren projecten aan de nationale of regionale overheden overgelaten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-392/96

van **Miguel Arias Cañete (PPE)**

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/102)

Betreft: Suikerquota voor Spanje

Gedurende de laatste jaren heeft de Europese Unie maatregelen genomen in de sector suiker, die aanzienlijke voordelen hebben opgeleverd wat betreft de quota voor bepaalde landen, zoals de produktiequota voor suiker voor Oost-Duitsland, stroop voor Nederland, Frankrijk en België, voldoende grote produktiequota aan de drie nieuwe Lid-Staten, de vaststelling van quota voor geraffineerde suiker ten behoeve van het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Portugal en Finland en de komende verhoging van de produktiequota voor suiker voor Portugal.

Daarentegen heeft Spanje, waarschijnlijk het land met de meeste objectieve redenen voor een verhoging van zijn produktiequota, op geen enkele wijze geprofiteerd van deze maatregelen waardoor dit land de grootste netto-importeur is geworden van de Europese suiker in de landen van de Europese Unie.

Denkt de Commissie deze discriminatoire situatie te corrigeren door het verlenen van een autonoom quotum aan Spanje, mede in de context van de voorzieningsregelingen van de Canarische eilanden, die de komende maanden zullen moeten worden gewijzigd?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(6 maart 1996)

De produktiequota voor suiker en isoglucose in Spanje zijn bepaald tijdens de onderhandelingen die tot de ondertekening in 1985 van de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal hebben geleid.

Sindsdien zijn de produktiequota voor Spanje geïntegreerd in de quotaregeling als vastgesteld in titel III van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾ en zijn zij regelmatig opnieuw bezien tegelijk met de produktiequota voor de overige produktie-regio's van de Gemeenschap.

De evaluaties werden gekenmerkt door een voorzichtige aanpak met betrekking tot alle aspecten van de produktiequota in de sector suiker in de Gemeenschap. Dit heeft ertoe geleid dat de produktiequota voor suiker en isoglucose van de tien Lid-Staten die de huidige basisverordening van de Raad oorspronkelijk hebben vastgesteld, ongewijzigd zijn gehandhaafd op het niveau van 1981. Ook de produktiequota die na 1981 zijn toegewezen, zijn sindsdien gelijk gebleven. Het betreft de quota voor Spanje en Portugal

vanaf 1986, de quota voor de nieuwe Duitse deelstaten vanaf 1990, de quota voor het nieuwe basisproduct inulinestroop vanaf 1994 en de quota voor Oostenrijk, Finland en Zweden vanaf 1995.

De meest recente evaluatie vormde daarop geen uitzondering en heeft tot een aantal besluiten geleid die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1101/95 van de Raad⁽²⁾. Een van die besluiten is dat de op 30 juni 1995 geldende produktiequota ongewijzigd worden gehandhaafd voor nog eens zes verkoopseizoenen, dit is de periode van 1 juli 1995 tot en met 30 juni 2001. De produktiequotaregeling die daarna zal gelden, moet volgens de verordening vóór 1 januari 2001 worden vastgesteld.

De bovenbedoelde besluiten zijn genomen met instemming van alle Lid-Statens behalve Portugal, dat kampt met een specifiek probleem inzake de produktiequota waarover — zo is erkend — verder moet worden nagedacht. Momenteel is bij de Raad en het Parlement een voorstel van de Commissie⁽³⁾ in behandeling dat tot doel heeft een oplossing te vinden voor dit nog hangende probleem.

Wat het suikertekort in Spanje betreft, mag niet worden vergeten dat voor alle tekortregio's van de Gemeenschap (momenteel Spanje, Ierland, Italië, Portugal en het Verenigd Koninkrijk) een bijzondere maatregel geldt op grond waarvan in die regio's hogere afgeleide interventieprijzen worden toegepast om hun voorziening met suiker uit de overschotregio's te vergemakkelijken. Voor de Canarische eilanden, waar geen suiker wordt geproduceerd, geldt bovendien het Poseican-programma, dat specifieke maatregelen bevat om ervoor te zorgen dat in de behoeften aan alle landbouwproducten, waaronder suiker, wordt voorzien.

Het lijkt de Commissie dan ook beter met de volgende evaluatie van de produktiequotaregeling in de sector suiker te wachten totdat de datum waarop de beslissing moet zijn gevallen, namelijk 1 januari 2001, veel dichterbij is gekomen.

(1) PB nr. L 177 van 1. 7. 1981.

(2) PB nr. L 110 van 17. 5. 1995.

(3) Doc. COM(95) 561 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-393/96

van Miguel Arias Cañete (PPE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/103)

Betreft: Studie over de ontwikkeling van de markt voor verse tomaten

In het kader van de goedgekeurde besluiten over de landbouwproducten voor 1995/1996 heeft de Raad de Commissie verzocht om een studie te maken over de ontwikke-

ling van de markten voor verse tomaten; deze studie had uiterlijk 31 december en vergezeld van concrete voorstellen moeten worden ingediend.

Kan de Commissie, aangezien de vastgestelde termijn duidelijk is overschreden, mededelen wanneer zij dit verslag bij de Raad denkt in te dienen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(15 maart 1996)

De Commissie werkt momenteel aan een verslag over de analyse van de situatie op de communautaire markt voor tomaten.

Zodra dit verslag klaar is, zal het aan de Raad worden voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-395/96

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/104)

Betreft: Melkquota

Is de Commissie, na bestudering van de ontwikkeling van de melkproductie, de -consumptie en de commercialisatie in de Europese Unie, voornemens wijzigingen aan te brengen in de melkquota van de afzonderlijke Lid-Statens of om deze aan te passen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(11 maart 1996)

De regeling inzake de extra heffing op de melkproductie is in 1992 gecodificeerd en vereenvoudigd. Daarbij zijn de totale hoeveelheden, die op basis van de produktie in het verleden worden vastgesteld, voor bepaalde Lid-Statens aangepast om rekening te houden met hetzij vergissingen bij de berekening van de uitgangshoeveelheid, hetzij de marktsituatie.

De thans van kracht zijnde voorschriften gelden tot en met 31 maart 2000. Het is aan de Raad de na deze datum toe te passen voorschriften vast te stellen.

De Commissie analyseert de marktsituatie voortdurend. Eventueel zullen passende voorstellen worden geformuleerd, maar op basis van de tot nu toe beschikbare gegevens kan er geen sprake van zijn de totale hoeveelheden van de Lid-Statens te wijzigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-399/96van **Werner Langen (PPE)**

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/105)

Betreft: Personencontrole aan de Belgische grens

Ook na afsluiting van het Akkoord van Schengen vinden aan de Duits-Belgische grens bij het verlaten van België grenscontroles plaats waarbij de chauffeurs van Duitse bussen gecontroleerd worden of zij een rijtijdenboekje bij zich hebben.

Wanneer de chauffeur het origineel van het rijtijdenboekje niet kan tonen, moet hij als betaalde waarschuwing 10 000 Bfr. betalen.

Kan de Commissie mededelen:

1. of deze praktijken haar bekend zijn?
2. Zo ja, hoe zij een dermate hoge boete verklaren kan?
3. In hoeverre volgens haar dergelijke grenscontroles verenigbaar zijn met het Akkoord van Schengen en met de gedachte van een verenigd Europa?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(26 maart 1996)

Artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van 16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen⁽¹⁾ bepaalt dat het controleformulier voor geliberaliseerde ongeregelde diensten zich in het voertuig moet bevinden en op verzoek aan de controleurs moet worden getoond. De Belgische autoriteiten mogen dan ook nagaan of Duitse touringcarbestuurders het reisblad bij zich hebben.

Wel mag volgens Verordening (EEG) nr. 4060/89⁽²⁾ dat soort controles niet langer aan de binnengrenzen van de Gemeenschap worden uitgevoerd.

De geldboetes dienen doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend te zijn. De Lid-Staten stellen daartoe de nodige maatregelen vast.

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 20. 3. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 390 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-402/96van **Philippe Monfils (ELDR)**

aan de Commissie

(22 februari 1996)

(96/C 173/106)

Betreft: Overheidssteun voor voetbalclubs

Artikel 92 van het Verdrag verklaart „steunmaatregelen van de Staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen . . . vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt . . .”.

Voetbalclubs worden duidelijk beschouwd als ondernemingen (zie het Bosman-arrest, alsook de conclusies van advocaat Carl Otto Lenz in deze zaak).

Toch verstrekken sommige Lid-Staten, zoals Frankrijk bijvoorbeeld, overheidssteun aan voetbalclubs.

1. Is de Commissie dan niet van oordeel dat dergelijke steunmaatregelen van de overheid de mededinging tussen voetbalclubs „vervalsen” of „dreigen te vervalsen”?
2. Is zij voornemens die maatregelen te nemen welke nodig zijn om het Verdrag te doen eerbiedigen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(27 maart 1996)

Voor de Commissie moeten beroepsvoetbalclubs worden beschouwd als ondernemingen in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag. Het Hof heeft immers vanaf 1974 bevestigd, dat beroepsvoetbal een economische activiteit is⁽¹⁾. De daaraan door de overheden verleende steun kan de mededinging vervalsen en valt derhalve onder de bepalingen van het Verdrag op het gebied van steunmaatregelen van de Staten, omdat zij het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloedt.

Wat het Franse geval betreft dat door het geachte Parlementslid aan de orde wordt gesteld, is het ontwerp-wetsbesluit waarin plaatselijke publiekrechtelijke lichamen wordt toegestaan financiële steun te verlenen aan beroeps-sportclubs, in 1995 bij de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag aangemeld door de Franse Regering. De Franse autoriteiten zijn derhalve krachtens het Verdrag op hen rustende verplichtingen nagekomen. Het ingevoerde stelsel beperkt de steun die kan worden toegekend, maakt deze degressief en verhoogt de doorzichtigheid ervan. Het zal op 31 december 1999 aflopen.

⁽¹⁾ Zie in deze het arrest van 12. 12. 1974, zaak 36/74, Walrave, Jurispr. blz. 1405.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-413/96**van Gerhard Schmid (PSE)****aan de Commissie***(29 februari 1996)**(96/C 173/107)*

Betreft: Klacht P/94/4521 van de Commissie tegen de Bondsrepubliek Duitsland

Het Bondsministerie van Economische Zaken heeft op grond van bovengenoemde klacht aan alle Länder een schrijven gericht met het verzoek de aanbestedingen van gemeenten en organisaties in de toekomst te voorzien van een openingsclausule, ook wanneer de aanbestedingen wat betreft het aanbestedingsbedrag niet vallen onder de richtlijnen van de Gemeenschap voor een mededinging op het niveau van de Europese Unie.

1. Betekent deze openingsclausule dat de gemeenten in de toekomst alle overheidsopdrachten ook toegankelijk moeten maken voor producenten uit andere Lid-Statens van de Unie of mogen in de toekomst alleen produkten van een bepaalde Duitse producent niet meer worden verlangd?
2. Mag in de toekomst bij openbare aanbestedingen niet meer worden geëist dat een bepaalde DIN-norm wordt gehanteerd?

Antwoord van de heer Monti**namens de Commissie***(20 maart 1996)*

De openstellingsclausule, die de Commissie in aanbestedingen van gemeenten en publiekrechtelijke verenigingen verplicht heeft gesteld, beoogt een einde te maken aan de inbreuken op het vrij verkeer van goederen (artikelen 30 tot 36 van het EG-Verdrag) die zich in de administratieve praktijk blijken voor te doen.

Door de invoering van de openstellingsclausule in aanbestedingen zou moeten worden voorkomen dat, wanneer — zoals nog steeds toegestaan is — naar nationale normen wordt verwezen (bijvoorbeeld de DIN-normen), de produkten van andere Lid-Statens vanwege technische specificaties worden uitgesloten. Hiermee waarborgt de openstellingsclausule het vrije verkeer van goederen binnen de interne markt in de sector van de overheidsopdrachten en voldoet ze aan de verplichtingen die door het Hof van Justitie werden opgelegd in zijn beschikking van de president van 13 maart 1987⁽¹⁾.

Deze beschikking stelt wat het concrete aan het Hof voorliggende feit betreft:

„Ofschoon het niet abnormaal lijkt, dat in een overheidsopdracht als de onderhavige wordt verlangd dat de te gebruiken materialen aan een bepaalde — ook nationale — norm voldoen, als garantie voor de controle op de geschiktheid en de veiligheid ervan, kan een dergelijke technische norm niet, zonder op het eerste gezicht een met artikel 30 van het EEG-Verdrag strijdige

handelsbelemmering te vormen, tot gevolg hebben dat alle offertes die zijn gebaseerd op een andere technische norm, die naar het oordeel van een andere Lid-Staat gelijkwaardig garanties biedt qua veiligheid, betrouwbaarheid en rendement, zonder enig onderzoek terzijde worden geschoven” (overweging 21).

⁽¹⁾ Zaak 45/87 R — Commissie tegen Ierland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-425/96**van Anita Pollack (PSE)****aan de Commissie***(29 februari 1996)**(96/C 173/108)*

Betreft: Parkeerkaart voor gehandicapten

Wanneer is de Commissie van plan een voorstel in te dienen op grond waarvan houders van parkeerkaarten voor gehandicapten deze kaart in elke Lid-Staat van de Europese Unie kunnen gebruiken?

Antwoord van de heer Flynn**namens de Commissie***(19 maart 1996)*

Op 15 december 1995 heeft de Commissie bij het Parlement en de Raad een voorstel ingediend voor een aanbeveling⁽¹⁾ van de Raad betreffende de wederzijdse erkenning van parkeerkaarten voor gehandicapten.

Het doel van dit voorstel is het formaat van parkeerkaarten voor gehandicapten te standaardiseren en ze op wederkerigheidsbasis te doen erkennen om daardoor het vrije verkeer van gehandicapten per auto overal in de Gemeenschap te vereenvoudigen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 696 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-429/96**van Bernie Malone (PSE)****aan de Commissie***(29 februari 1996)**(96/C 173/109)*

Betreft: Actieprogramma van ECHO ter voorbereiding op rampen

Kan de Commissie, in het kader van de bijdrage van commissaris Bonino op de IFAD-conferentie over honger en

armoede, aangeven hoe groot de financiële middelen zijn voor het actieprogramma van ECHO ter voorbereiding op rampen? Kan de Commissie verder mededelen in hoeverre bij de andere door ECHO gefinancierde acties rekening wordt gehouden met de noodzaak dat daarbij de mogelijkheden tot een dergelijke voorbereiding, capaciteitsoverwegingen en de voorbereiding op revalidatie centraal staan?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(9 april 1996)

De financiële omvang van de twee eerste actieprogramma's van ECHO inzake de voorbereiding op rampen bedroeg 3,2 miljoen ecu in 1994 voor 15 projecten (die alle werden afgerond) en 4,2 miljoen ecu in 1995 voor 28 projecten (afgerond of nog lopende). Dit is een behoorlijk aantal acties voor minder dan twee jaar functionering. De Commissie is voornemens haar betrokkenheid bij de voorbereiding op rampen voor 1996 te verhogen via een financiering ten bedrage van wel 6 miljoen ecu.

De projecten zijn op drie terreinen geconcentreerd, de opleiding van op het gebied van rampenpreventie geschoold personeel, versterking van de preventiestructuren (anders gezegd de opbouw van capaciteit) en steun voor plaatselijke projecten van een laag technologisch niveau waarbij de lokale gemeenschap wordt betrokken.

In verband met risico's voor de bredere omgeving verbonden aan kerncentrales in 14 landen in Midden- en Oost-Europa moet een onlangs verrichte studie over de terreinen waarop bijstand moet worden geboden om de voorbereiding van de bredere omgeving op kernongevallen op een passend niveau te brengen, helpen bij het opstellen van een samenhangend actieprogramma.

De Commissie poogt te bewerkstelligen dat haar diensten en externe organisaties bij hun ontwikkelingsbeleid rekening houden met de voorbereiding op rampen. Een groep van de gezamenlijke diensten, die zich bezighoudt met de voorbereiding op rampen en wordt voorgezeten door ECHO, komt elke twee à drie maanden bijeen en vergemakkelijkt de bevordering van een dergelijk beleid.

De Commissie bezint zich eveneens op de voorbereiding op rampen in het kader van de beraadslagingen over het voortdurend proces van steunverlening, herstel en ontwikkeling die de Commissie met de Lid-Staten en andere deskundigen houdt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-430/96

van **Bernie Malone (PSE)**

aan de Commissie

(29 februari 1996)

(96/C 173/110)

Betreft: Overheidssubsidies voor Iberia

Kan de Commissie mededelen hoe het beginsel van „handelsbeperkingen” is toegepast bij het recente besluit om toestemming te geven tot het verlenen van overheidssteun aan Iberia?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(18 maart 1996)

In haar beschikking van 31 januari 1996 heeft de Commissie bepaald dat de Spaanse staatsholding Teneo een kapitaalinjectie van 87 miljard peseta mag geven aan Iberia. De Commissie kwam na een diepgaand deskundigenonderzoek en uitgaande van het beginsel van de investeerder in een markteconomie tot de conclusie dat er geen sprake was van elementen van staatssteun.

De beschikking verschilt derhalve fundamenteel van de beschikkingen die werden gegeven ten aanzien van Aer Lingus, TAP, Olympic Airways en Air France. In die gevallen beoordeelde de Commissie allereerst of er sprake was van staatssteun; vervolgens werd toestemming gegeven voor de verschillende steunregelingen, onder bepaalde voorwaarden die met het Verdrag strijdige concurrentievervalsingen moeten voorkomen.

Daar de kapitaalinjectie in het geval van Iberia een normale commerciële transactie is van een investeerder met een strategisch belang en er geen sprake is van staatssteun, kan de Commissie geen commerciële beperkingen of voorwaarden opleggen ter beperking van de commerciële vrijheid van de luchtvaartmaatschappij.

Bij de toetsing van de transactie aan het beginsel van de investeerder in een markteconomie en in haar oordeel dat er geen elementen van staatssteun aanwezig waren, heeft de Commissie nota genomen van de toezegging van de Spaanse Regering dat de door Iberia ontvangen middelen alleen worden gebruikt voor de financiering van afvloeiingen, waarmee ongeveer 37 miljard peseta is gemoeid, en voor het verminderen van de schuldenlast. Het geld kan dus in geen geval worden gebruikt om het kostenverminderingprogramma van Iberia te beperken of om significante wijzigingen aan te brengen in de globale strategie met betrekking tot de tarieven en de vlootcapaciteit. De volledige tekst van de beschikking van de Commissie wordt binnenkort gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-436/96

van **Amedeo Amadeo (NI)**
aan de Commissie
(29 februari 1996)
(96/C 173/111)

Betreft: KMO's en ambacht

Het communautaire beleid ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemingen vindt in veel bedrijven weinig begrip. Deze verzoeken de Commissie en de Lid-Staten om concrete maatregelen te nemen ter versterking van het concurrentievermogen van de KMO's en het ambacht in de Europese Unie.

Acht de Commissie het niet noodzakelijk om maatregelen te nemen als:

1. verlaging van de loonkosten,
2. afschaffing van administratieve en bureaucratische belemmeringen,
3. verbetering van de beroepsopleiding, het onderzoek en de toegang van KMO's daartoe, de financieringsinstrumenten,
4. assistentieverlening op markten buiten de Unie enz,

en deze maatregelen op te nemen in een meerjarig actieprogramma (1997—2000) in plaats van in een eenvoudig geïntegreerd programma, zoals nu het geval is.

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(15 april 1996)

De Commissie besteedt de grootste aandacht aan de verbetering van het concurrentievermogen van het midden- en kleinbedrijf (MKB) en het ambacht. Zij herinnert er evenwel aan dat bepaalde elementen van het concurrentievermogen zoals de loonkosten onder de bevoegdheid van de sociale partners van de Lid-Staten vallen.

De andere onderwerpen die in deze vraag worden aangesneden — de afschaffing van administratieve belemmeringen, de verbetering van de beroepsopleiding, de toegang tot onderzoek, financiële instrumenten en advies over de markten van derde landen — werden daarentegen behandeld in het kader van de jongste werkzaamheden van de Commissie betreffende het concurrentievermogen van het MKB en het ambacht, met name in het verslag aan de Europese Raad van Madrid over de rol van het MKB als dynamische bron van werkgelegenheid, groei en concurrentievermogen⁽¹⁾, in het Groenboek over innovatie⁽²⁾ en de mededeling over het ambacht en de kleine ondernemingen, sleutels tot groei en werkgelegenheid in Europa⁽³⁾.

Bovendien is de Commissie voornemens de door het geachte Parlements lid aangehaalde doelstellingen na te streven, met name bij de tenuitvoerlegging van het meerjarenprogramma voor de ondernemingen voor de periode 1997—2000⁽⁴⁾. In het nieuwe programma zullen de belangrijkste aanbevelingen uit de recentste verslagen van de Commissie worden overgenomen. Na advies van het Parlement zal de Raad over dit programma een besluit nemen.

⁽¹⁾ Doc. CES(95) 2087.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 688.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 502.

⁽⁴⁾ Doc. COM(96) 98.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-444/96

van **Martina Gredler (ELDR)**
aan de Commissie
(29 februari 1996)
(96/C 173/112)

Betreft: Correctie van de examenopgaven van de Oostenrijkse kandidaten voor het eerste vergelijkend onderzoek 1995 voor de loopbaan A 7/A 8

Hoe is de keuze van de correctoren voor de Commissie tot stand gekomen? Aan welke criteria dient een corrector te voldoen? Heeft de Commissie de beroepskwalificaties van de correctoren gecontroleerd? Welk percentage van de correctoren was ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken?

Werden alleen ambtenaren met ervaring toegelaten of kwamen ook jonge ambtenaren met een beroepservaring van minder dan vijf jaar in aanmerking? Is het voorgekomen dat ambtenaren hun eigen examenopgaven ter correctie kregen voorgelegd? Zo ja, hoe dikwijls is dit voorgekomen? Kan de Commissie met zekerheid zeggen dat dit steeds vroegtijdig werd gemeld?

Hebben ambtenaren van de Commissie van begin tot eind toegezien op de examens zoals dit was gepland, of waren deze ambtenaren niet bij de examens of bij het corrigeren aanwezig? Wanneer dit het geval is geweest, wie waren deze ambtenaren?

Welk percentage van de geslaagde kandidaten van dit vergelijkend onderzoek is direct afkomstig uit het personeel van het Ministerie van Buitenlandse Zaken? Hoe dikwijls is het voorgekomen dat hogere ambtenaren de examenopgaven van directe ondergeschikten uit hun afdeling hebben gecorrigeerd waardoor de anonimiteit vanwege het handschrift niet kon worden gegarandeerd? Is dit in overeenstemming met de algemene ervaringen van een vergelijkend onderzoek uit andere landen? Aan welke eisen moet worden voldaan om een examen te annuleren en vervolgens te herhalen? Zijn de gegevens over de onregelmatigheden in Oostenrijk voldoende om het examen te annuleren of te doen herhalen?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**
(25 maart 1996)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het antwoord op de schriftelijke vragen E-1189/95 van de heer Tindemans⁽¹⁾, E-1257/95 van de heer Bertinotti⁽¹⁾, P-3466/95 van mevrouw Riess-Passer⁽²⁾ en niet in het laatst naar het antwoord op haar eigen schriftelijke vraag E-3550/95⁽³⁾.

De Commissie bevestigt dat er in verband met de selectieprocedure naar aanleiding van de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden geen enkele onregelmatigheid heeft plaatsgevonden. Tevens wijst zij erop dat de aanwerving van Oostenrijkse administrateurs en adjunct-administrateurs in volle gang is.

⁽¹⁾ PB nr. C 222 van 28. 8. 1995.

⁽²⁾ PB nr. C 109 van 14. 4. 1996.

⁽³⁾ PB nr. C 137 van 8. 5. 1996, blz. 22.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-446/96
van Elly Plooijs-van Gorsel (ELDR)
aan de Commissie
(29 februari 1996)
(96/C 173/113)

Betreft: Keuringskosten van parallel geïmporteerde voertuigen door particulieren

Op 1 januari is het communautaire conformiteitscertificaat verplicht geworden voor nieuwe auto's. De registratie van een door een particulier in een andere Lid-Staat gekochte auto is daardoor vereenvoudigd.

In Nederland echter geldt voor in het buitenland gekochte voertuigen sinds 1 januari 1996 een voertuigreglement voor parallelimport. Er gelden voortaan zwaardere eisen bij de afgifte van een kentekenbewijs. Een nieuw, niet-geregistreerd voertuig van een type waarvoor op 1 januari 1995 in Nederland geen geldige typegoedkeuring (nieuw model) is afgegeven en dat door een particulier wordt ingevoerd, moet voldoen aan strenge eisen. De kosten van de keuring kunnen oplopen tot enkele tienduizenden gulden.

Ook ingevoerde bromfietsen moeten voldoen aan de Nederlandse keuringseisen. Kosten van het testen kunnen oplopen van 1 100 tot 2 700 gulden.

1. Mogen overheden van de Lid-Staten een technische keuring voor nieuwe, vanuit een andere Lid-Staat ingevoerde auto's eisen?

2. Is het stellen van zware keuringseisen voor nieuw ingevoerde auto's door particulieren vanuit een andere Lid-Staat in strijd met het Gemeenschapsrecht?
3. Zo ja, wat is de Commissie van plan hieraan te doen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(26 maart 1996)

Uit de gegevens die bij de vraag van het geachte Parlementslid zijn verstrekt, blijkt dat de Nederlandse overheid voor nieuwe voertuigen die door particulieren in een andere Lid-Staat zijn gekocht, voordat een kentekenbewijs wordt afgegeven, een technische keuring eist, die overigens aanzienlijke kosten kan meebrengen.

Met betrekking tot het Gemeenschapsrecht, wil de Commissie er in de eerste plaats op wijzen dat de communautaire goedkeuring van particuliere auto's, die sedert 1 januari 1995 optioneel was, op 1 januari 1996 verplicht is geworden voor nieuwe types en vanaf 1 januari 1998 verplicht zal worden voor alle types. Er moet dan ook een onderscheid worden gemaakt tussen voertuigen die nationaal zijn goedgekeurd en voertuigen waarvoor al een communautaire typegoedkeuring is afgeleverd.

Wat de communautaire typegoedkeuring betreft, bepaalt Richtlijn 70/156/EEG⁽¹⁾ met name dat de Lid-Staten verplicht zijn om nieuwe voertuigen waarvoor een geldig communautair conformiteitscertificaat is afgeleverd, zonder verdere formaliteiten met betrekking tot de constructie van de voertuigen te registreren en de verkoop en de ingebruikneming ervan toe te staan.

Wat nieuwe voertuigen met een nationale goedkeuring betreft, moeten de nationale autoriteiten eveneens de door een andere Lid-Staat verleende goedkeuringen zonder meer erkennen, behalve wanneer zij kunnen aantonen dat er een ernstig probleem bestaat ten aanzien van de verkeersveiligheid, overeenkomstig de artikelen 30 en 36 van het EG-Verdrag en de interpretatieve mededeling van de Commissie van 4 november 1988 betreffende de goedkeurings- en registratieprocedures voor voertuigen die eerder in een andere Lid-Staat waren ingeschreven, als door de Commissie op 20 december 1995 gewijzigd.

In het licht van het bovenstaande is de Commissie voornemens nadere inlichtingen in te winnen en in voorkomend geval tegen Nederland een inbreukprocedure in te leiden.

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-450/96

van José Escudero (PPE)

aan de Commissie

(16 februari 1996)

(96/C 173/114)

Betreft: Communautaire steun voor bibliotheken

Kent de Europese Commissie in het kader van de ondersteuning van het boek en het lezen een steunregeling ten behoeve van meertalige of internationaal geïntereerde bibliotheken?

Zijn er financiële instrumenten ter ondersteuning van het opzetten van onderling verbonden bibliotheek-informatienetwerken?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(11 maart 1996)

Onder de rubriek bibliotheken van het programma voor telematicatoepassingen (1994—1998) zijn er financiële middelen beschikbaar voor onderzoek- en ontwikkelingsprojecten in samenwerkingsverband ten behoeve van toegang tot bibliotheken en aanverwante diensten op netwerk-basis.

Het huidige werkprogramma vormt een aanvulling op de initiatieven op het gebied van bibliotheken die op de rails werden gezet in het kader van het programma telematicasystemen van het derde kaderprogramma. Zo zijn er met name twee projecten die werden opgezet naar aanleiding van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen van 1993, die speciaal betrekking hebben op de ontwikkeling van meertalige instrumenten en technieken ter ondersteuning van de meertalige toegang tot bibliotheekcatalogi en documenten. Het betreft hier Canal/Ls en Translib.

In een meer algemene context hebben veel van de 72 projecten en gecoördineerde acties van het derde en vierde kaderprogramma de grensoverschrijdende toegang tot bibliotheekcollecties en onderling verbonden hulpbronnen als centraal thema, met een bundeling van projectpartnerships waarbij bibliotheken, onderzoekinstellingen en het midden- en kleinbedrijf uit verschillende Lid-Statens zijn betrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-462/96

van Nikitas Kaklamanis (UPE)

aan de Commissie

(29 februari 1996)

(96/C 173/115)

Betreft: Geblokkeerde erfenissen

Met een civielrechtelijke uitspraak ontzegt de Turkse Hoge Raad voortaan de Griekse onderdanen het recht om hoe dan ook vermogen in Turkije te erven.

In feite is hiermee het wettelijke decreet van 1964 weer in werking gesteld, over de opheffing waarvan Griekenland en Turkije in 1988 in Davos overeenstemming hadden bereikt. Hoewel Griekenland vanaf 1990 alle discriminatie jegens de Griekse moslims in Thracië heeft opgeheven, toont Turkije zich nogmaals inconsequent en krijgszuchtig.

1. Kan de Commissie medelen of zij van deze ontwikkeling op de hoogte is?
2. Wat is zij voornemens ter zake te ondernemen, aangezien wij hier bovendien te maken hebben met een geval van flagrante schending van de mensenrechten?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(28 maart 1996)

De Commissie heeft de Turkse autoriteiten om inlichtingen gevraagd in verband met het probleem dat door het geachte Parlementslid te berde is gebracht.

Zodra de Commissie deze informatie zal zijn medegedeeld kan zij, zo nodig, passende maatregelen uitwerken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-477/96

van Elly Plooi-j-van Gorsel (ELDR) en

Jessica Larive (ELDR)

aan de Commissie

(1 maart 1996)

(96/C 173/116)

Betreft: Selectie van door het NOW-programma gefinancierde projecten

1. Kan de Commissie uitleggen hoe de selectie van projecten die in aanmerking komen voor financiering uit het NOW-programma, heeft plaatsgevonden?
2. Is het juist dat de lijst met Italiaanse projecten waaraan geld was toegekend, na goedkeuring nog veranderd is zonder dat de verantwoordelijke Commissie-ambtenaar die deelgenomen heeft aan de selectieprocedure, daarbij aanwezig was?
3. Is het juist dat bepaalde goedgekeurde projecten niet aan de selectiecriteria voldoen?
4. Zo ja, is de Commissie van plan deze zaken te verifiëren?
5. Welke maatregelen gaat de Commissie ondernemen om onregelmatigheden in de procedure recht te zetten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(17 april 1996)

In Italië gebeurt de selectie van projecten op twee niveaus: door de regio's die hun prioriteiten voor regionale projecten aangeven en door een deskundigencomité dat de multiregionale projecten selecteert. Van de aldus gekozen projecten wordt vervolgens bij het Ministerie van Arbeid nagegaan of zij voldoen aan het vereiste van transnationaliteit, de criteria voor subsidiabiliteit en de prioriteiten. Tenslotte wordt een verslag over de selectieprocedure ter goedkeuring aan het toezichtcomité voorgelegd. Het Ministerie van Arbeid stelt de definitieve lijst van geselecteerde projecten vast.

De Commissie heeft dus geen enkele inbreng in deze selectieprocedure. Het kan voorkomen dat de lijst met projecten nog gewijzigd wordt naar aanleiding van de definitieve verificatie van de criteria door het Ministerie van Arbeid. Aangezien transnationaliteit een criterium voor het verkrijgen van subsidie is, kan het gebeuren dat projecten die aanvankelijk door Italië goedgekeurd waren, daarna transnationale partners kwijtgeraakt zijn en aldus niet meer voor subsidie in aanmerking komen.

De Commissie heeft in het kader van het comité van het Europees Sociaal Fonds voor de communautaire initiatieven een werkgroep opgericht, waaraan de Lid-Staten deelnemen, die de bij deze eerste oproep voor projecten gevolgde procedure onderzoekt teneinde de procedures in de tweede fase te vereenvoudigen en te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-491/96

van **Karla Peijs (PPE)**
aan de **Commissie**
(22 februari 1996)
(96/C 173/117)

Betreft: Tekortkomingen van het stelsel van zekerheid bij extern communautair douanevervoer

1. Is de commissaris bekend met Beschikking 95/521/EG van de Commissie⁽¹⁾ waardoor het gebruik van de doorlopende zekerheid bij extern communautair douanevervoer tijdelijk wordt verboden voor het vervoer van sigaretten?
2. Is de commissaris bekend met Beschikking 96/37/EG van de Commissie⁽²⁾ waardoor het gebruik van de doorlopende zekerheid vrij extern communautair douanevervoer tijdelijk wordt verboden voor het vervoer van onder meer alcoholische dranken, bepaalde vleesproducten, melkproducten, tarwe, suiker en bananen?
3. Is met deze regeling ter bestrijding van de fraude wel een redelijk compromis gevonden ten opzichte van het bonafide bedrijfsleven?

4. Realiseert de commissaris zich dat deze maatregelen de extra communautaire export van deze goederen voor Europese bedrijven nagenoeg onmogelijk maakt?

5. Realiseert de commissaris zich dat bij voortdurende van deze maatregelen de Europese exporteurs zeer grote verliezen zullen leiden hetgeen gevolgen zal hebben voor de Europese werkgelegenheid en betalingsbalans?

6. Realiseert de commissaris zich dat het voortbestaan van bepaalde bedrijfstakken ernstig in het geding komt door het invoeren van deze zekerheidsstelling?

7. Realiseert de commissaris zich dat er sprake is van discriminatie tussen de Lid-Staten vanwege de verschillen in accijns en BTW?

8. Realiseert de commissaris zich dat niet-EU-landen van deze maatregelen zullen profiteren en de vrijgekomen ruimte zullen opvullen ten koste van de Europese export?

⁽¹⁾ PB nr. L 299 van 12. 12. 1995, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. L 10 van 13. 1. 1996, blz. 44.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(15 maart 1996)

De beschikkingen die het geachte Parlementslid heeft genoemd en waarbij een verbod werd ingesteld op het gebruik van de doorlopende zekerheid voor bepaalde onder de regeling extern communautair douanevervoer geplaatste goederen, werden door de Commissie, overeenkomstig de daartoe vastgestelde procedures, vastgesteld op verzoek van twee Lid-Staten. De desbetreffende goederen worden als bijzonder gevoelig beschouwd wat het schorsen van douanerechten en heffingen in het kader van de regeling extern communautair douanevervoer betreft.

Deze beschikkingen werden eerst na een grondig onderzoek goedgekeurd. Tijdens dit onderzoek hebben de Lid-Staten die het verzoek hadden ingediend uitgebreide informatie verstrekt over het bestaan van fraude ten aanzien van de betreffende onder de douanevervoerregering geplaatste goederen. Het frauderisico werd groot genoeg geacht om te eisen dat tijdelijk, bij elke verzending van deze goederen, een bijzondere zekerheid wordt gesteld voor het volledige bedrag.

Wat de gevolgen van het verbod op het gebruik van een doorlopende zekerheid voor bonafide bedrijven betreft, wordt erop gewezen dat deze op langere termijn ook baat hebben bij deze fraudebestrijdingsmaatregel, omdat ze ook het slachtoffer zijn van fraude en het gevaar bestaat dat de faciliteiten die de douanevervoerregering op douane- en belastinggebied biedt door misbruiken afgeschafte worden.

Er zijn overigens maatregelen genomen om de negatieve gevolgen van het verbod te beperken, met name door de procedures voor de terugzending van de douanevervoerdocumenten te versnellen, waardoor de regeling sneller kan worden gezuiverd en de als zekerheid gestelde bedragen eerder kunnen worden vrijgegeven.

In ieder geval heeft deze maatregel in dit stadium geen gevolgen voor de uitvoer van communautaire goederen. Hierbij wordt in het algemeen geen gebruik gemaakt van de douanevervoeregeling of wordt er gebruik gemaakt, bij verzending naar de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie, van de zogenaamde „T 2-procedure” voor gemeenschappelijk douanevervoer waarop het verbod op de doorlopende zekerheid niet van toepassing is.

Wat bepaalde goederen, hoofdzakelijk landbouwgoederen, betreft waarop communautaire maatregelen bij uitvoer van toepassing zijn en bij uitvoer waarvan het verplicht is gebruik te maken van de regeling extern communautair douanevervoer, wordt erop gewezen dat het verbod op het gebruik van de doorlopende zekerheid dat uiteindelijk door Duitsland werd goedgekeurd en dat op 1 april 1996 in werking zal treden, niet op deze goederen van toepassing zal zijn.

Gezien het bovenstaande wordt ervan uitgegaan dat het risico van ongelijke concurrentievoorwaarden tussen communautaire exporteurs en exporteurs uit derde landen te verwaarlozen is.

De verschillen in BTW-tarieven en accijnzen tussen de Lid-Staten hebben tenslotte geen rechtstreekse gevolgen voor het douanevervoer, daar deze regeling de heffing van belastingen opschort totdat de goederen in het vrije verkeer worden gebracht: op dat ogenblik worden op deze goederen de belastingen van de betrokken Lid-Staat toegepast.

De Commissie is er zich evenwel van bewust dat verschillen in BTW-tarieven en accijnzen gevolgen kunnen hebben voor het bedrag van de door handelaren te stellen zekerheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-505/96

van Richard Howitt (PSE)

aan de Commissie

(1 maart 1996)

(96/C 173/118)

Betreft: Afslachting van de griend door Færøerse vissers

Is de Commissie zich bewust van het lot van de griend, waarop Færøerse vissers hardnekkig blijven jagen, hoewel dit door het Verdrag van Bern, dat ook is ondertekend door Denemarken, is verboden?

Welke maatregelen stelt de Commissie voor als reactie op deze ernstige overtreding?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(27 maart 1996)

De Commissie maakt het geachte Parlementslid erop attent dat de Faroe-eilanden niet tot het grondgebied behoren waarop de communautaire wetgeving inzake de bescherming van de in het wild levende flora en fauna van toepassing is en dat het feit dat Denemarken bij het Verdrag van Bern is aangesloten niet betekent dat de Faroe-eilanden hieronder vallen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-510/96

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(11 maart 1996)

(96/C 173/119)

Betreft: Invloed van elektromagnetische velden op de volksgezondheid

Overweegt de Commissie nader onderzoek van de resultaten van recente studies in verband met de schadelijke gevolgen van hoogspanningskabels op de gezondheid van bewoners uit de nabijheid?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(29 maart 1996)

De Commissie heeft uit hoofde van het programma voor Europese samenwerking op het gebied van wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST) en het programma „Europa tegen kanker” financiële steun verleend aan projecten betreffende de eventuele invloed van hoogspanningslijnen.

Een uitvoerig rapport, getiteld „Non-ionizing radiation: sources, exposure and health effects”, dat voor de Commissie is samengesteld, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

Verder wordt het geachte Parlementslid verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen E-2156/94 van de heer Hughes⁽¹⁾, E-2606/94 van mevrouw Kinnock⁽²⁾ en E-1456/95 van mevrouw André-Léonard⁽³⁾.

(1) PB nr. C 88 van 10. 4. 1995.

(2) PB nr. C 103 van 24. 4. 1995.

(3) PB nr. C 222 van 28. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-513/96

van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(11 maart 1996)
(96/C 173/120)

Betreft: Rekenkamer

Is de Commissie niet van mening dat, indien de Rekenkamer op dezelfde plaats als de Commissie gevestigd zou zijn, dit meer vertrouwen zou wekken bij het publiek?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(27 maart 1996)

Een aanzienlijk deel van de uitgaven van de Gemeenschap wordt door nationale overheden beheerd en het personeel van de Rekenkamer verricht derhalve een groot gedeelte van zijn werkzaamheden in de Lid-Staten. Het komt de Commissie voor dat een centrale ligging en goede verbindingen belangrijk zijn voor de Rekenkamer, aangezien het vertrouwen van het publiek in de financiën van de Gemeenschap niet afhankelijk is van aardrijkskundige overwegingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-521/96

van Richard Howitt (PSE)
aan de Commissie
(11 maart 1996)
(96/C 173/121)

Betreft: Helios-programma

Welk aantal en welk percentage van organisaties die worden uitgekozen als lokale modelactiviteiten in het Helios-programma zijn organisaties van gehandicapte personen, bijvoorbeeld met een bestuur dat tenminste voor 51 % uit gehandicapten bestaat?

Welke maatregelen stelt de Commissie voor om te bewerkstelligen dat de meerderheid van dergelijke activiteiten die worden uitgekozen voor de opvolging van het Helios-programma, inderdaad organisaties zullen zijn van gehandicapte personen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(29 maart 1996)

De verantwoordelijkheid voor het aanwijzen van de organisaties die deelnemen aan de uitwisselings- en voorlichtingsactiviteiten ligt in het Helios II-programma bij de Lid-Staten zelf.

De Commissie heeft geen informatie over de besturen van de aangewezen organisaties. De aantallen organisaties van gehandicapte personen die in 1995 aan de uitwisselings- en voorlichtingsactiviteiten hebben deelgenomen, zijn naar schatting als volgt (absoluut en als percentage):

functionele revalidatie	25—14 %
onderwijs	36—20 %
economische integratie	164—68 %
sociale integratie	108—60 %

De overige deelnemers waren overheids- of gemeentelijke diensten, psychiatrische ziekenhuizen, enz.

Over maatregelen betreffende de eventuele voortzetting van het Helios-programma kan op dit moment niets worden gezegd, aangezien hierover nog niet is besloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-534/96

van Richard Howitt (PSE)
aan de Commissie
(11 maart 1996)
(96/C 173/122)

Betreft: Steun uit het Europees Sociaal Fonds

Wat is de mening van de Commissie over de stopzetting van betalingen uit het ESF aan het South East media workshop-project voor gehandicapten in Basildon?

Is de Commissie niet van mening dat, aangezien het hier waarschijnlijk gaat om een herverdeling van de betalingen uit het ESF tussen de verschillende opleidings- en ondernemingsraden (TEC's) in de oostelijke regio van Engeland en niet zozeer om de verdiensten van een bepaald project, bovengenoemd project oneerlijk is behandeld?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(29 maart 1996)

Het toezichtcomité voor doelstelling 3 moet ervoor zorgen dat de toepassing van de procedures bij de selectie van de projecten door de functionarissen die voor de sectoren verantwoordelijk zijn, tot goedkeuring van de beste projecten leidt.

De Commissie kan geen commentaar leveren op het specifieke geval van het South East media workshop training-project in Basildon. Voor bijzonderheden over de evaluatie van het project kan de geachte Afgevaardigde zich wenden tot de eenheid Europees Sociaal Fonds van het Britse Ministerie van Onderwijs en Werkgelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-540/96

van Niels Sindal (PSE)

aan de Commissie

(29 februari 1996)

(96/C 173/123)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake de organisatie van de arbeidstijden

Het Deense Verbond van handels- en kantooremployés (HK) heeft problemen om gedaan te krijgen dat de arbeidstijdenrichtlijn bij cao's wordt toegepast. De werkgeversvereniging is van mening dat de uitzondering op de richtlijn als geregeld in artikel 1 een sectoriële uitzondering is, d.w.z. de hele vervoersector omvat, hetgeen tevens niet-mobiel personeel (HK-leden) zou impliceren. De Commissie heeft dit bevestigd, maar heeft toegegeven dat zij hier niet voldoende aandacht aan geschonken heeft en dat zij derhalve spoedig met een voorstel voor een richtlijn zal komen waarin in deze leemte wordt voorzien.

Wat wil de Commissie concreet ondernemen om in deze leemte te voorzien, zodat niet-mobiel personeel kan blijven vallen onder de arbeidstijdenrichtlijn? Wanneer zou het nieuwe richtlijnvoorstel in werking kunnen treden?

Wat gebeurt er wanneer er niet tijdig een nieuw richtlijnvoorstel komt voordat de algemene richtlijn in cao's moet worden toegepast? En tenslotte, waarom is in beginsel besloten om de vervoersector van de algemene richtlijn uit te zonderen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(29 maart 1996)

Richtlijn 93/104/EG⁽¹⁾ van de Raad betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd is van toepassing op alle particuliere en openbare sectoren van activiteit, met uitzondering van het weg-, lucht-, zee- en spoorwegvervoer, de binnenvaart, de zeevisserij, andere activiteiten op zee, alsmede de activiteiten van artsen in opleiding. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen „mobiel” en „niet-mobiel”-personeel.

De Commissie heeft altijd gezegd dat zij ernaar zal streven dat de beginselen van deze richtlijn op alle werknemers worden toegepast. In haar werkprogramma voor 1996 heeft zij aangekondigd dat zij een witboek zal uitbrengen in verband met de vele problemen die deze uitzonderingen veroorzaken. Hierin zal ook aandacht worden besteed aan „niet-mobiel” personeel in de vervoersector.

De richtlijn moet uiterlijk 23 november 1996 door de Lid-Staten omgezet zijn. Het is onwaarschijnlijk dat een eventuele nieuwe richtlijn vóór die datum in werking zou kunnen treden. Niets in de richtlijn belet echter dat wetten of collectieve overeenkomsten worden toegepast op werkne-

mers in de vervoersector, dus ook op „niet-mobiel” personeel. Het zou de Commissie verheugen als het door het geachte Parlementslid aangeroerde probleem aldus opgelost werd.

Wat de laatste vraag betreft, had de Commissie aanvankelijk voorgesteld dat de richtlijn van toepassing zou zijn op alle werknemers; de Raad heeft echter de bedoelde sectoren gezien de specifieke aard van de betrokken werkzaamheden uitgesloten.

⁽¹⁾ PB nr. L 307 van 13. 12. 1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-549/96

van Edouard des Places (EDN)

aan de Commissie

(29 februari 1996)

(96/C 173/124)

Betreft: Frauduleuze import in de Gemeenschap van tijdelijk geconserveerde champignons uit China

De champignonsector heeft met zware problemen te kampen. Dit is met name het gevolg van het feit dat de fraude met Chinese produkten een hoge vlucht heeft genomen.

1. Bij de import van Chinese champignons werd het vastgestelde contingent in 1993 met 8 000 ton netto lekgewicht en in 1994 met 6 000 ton netto lekgewicht overschreden (gegevens van Eurostat). Kan de Commissie hier tekst en uitleg bij geven, te meer daar het contingent ook in 1995 werd overschreden?
2. Voor tijdelijk geconserveerde champignons bestaan er twee douanetarieven: een tarief van 12 % (rubriek 0711 90 40) en een van 23 % (rubriek 2003 10 20).

Voor het grootste deel van de Chinese import wordt het tarief van rubriek 0711 90 40 gehanteerd. Hieronder vallen produkten die niet langer dan vier weken worden geconserveerd. Het is echter welbekend dat het transport ongeveer twee maanden duurt . . . Kan de Commissie dit toelichten?

3. Om de tariefcontingentering te omzeilen en de produkten toch op de communautaire markt te kunnen afzetten, worden aan gepekeldde champignons enkele druppels azijn toegevoegd, zodat ze als in azijn opgelegde champignons (rubriek 2001 90 50) kunnen worden ingeklaard en niet meer onder rubriek 0711 90 40 vallen.

Volgens de diensten van DG XXI wordt met deze produkten op enorme schaal gefraudeerd (ongeveer 3 000 ton netto lekgewicht in de eerste helft van 1995). Welke maatregelen denkt de Commissie dienaangaande te nemen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(15 maart 1996)

1. De invoer van champignonconserven als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1796/81 van de Raad⁽¹⁾ was in 1993 en 1994 kleiner dan de totale hoeveelheid die overeenkomstig artikel 3 van die verordening met vrijstelling van het extra bedrag kon worden ingevoerd. Ook in 1995 was de invoer volgens de thans beschikbare gegevens kleiner dan het totale contingent.

Wat de produkten van oorsprong uit China betreft, heeft de Commissie evenwel verschillen geconstateerd tussen de hoeveelheden waarvoor overeenkomstig de uitvoeringsverordeningen van de Commissie (Verordeningen (EEG) nr. 1707/90⁽²⁾ en (EG) nr. 3107/94⁽³⁾) certificaten voor invoer met vrijstelling van het extra bedrag zijn afgegeven, en de statistische gegevens van Comext over de jaren 1993 en 1994.

De Commissie heeft de Lid-Staten hiervan in kennis gesteld in de vergadering van het Comité van beheer voor op basis van groenten en fruit verwerkte produkten van 22 september 1994. Op grond van Verordening (EEG) nr. 1468/81⁽⁴⁾ heeft zij een mededeling inzake wederzijdse bijstandsverlening opgesteld. Zij heeft geen antwoord ontvangen, maar zet haar onderzoek voort, met name bij de douanediensten en de statistische diensten.

2. Een deel — en niet het grootste deel — van de invoer van oorsprong uit China wordt ingedeeld bij rubriek 0711 90 40, die betrekking heeft op champignons welke alleen maar zijn geblancheerd en niet volledig zijn gekookt. De volledig gekookte champignons worden ingedeeld bij rubriek 2003, waarvoor de Commissie overigens van verscheidene Lid-Staten mededelingen op grond van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89⁽⁵⁾ of Verordening (EEG) nr. 1468/81 heeft ontvangen over fraudes of onregelmatigheden waarbij China was betrokken, waaronder ook mededelingen over gevallen die van vóór 1993 dateren. Het betreft een technisch probleem in verband met de bepaling van een methode om deze twee wijzen van verduurzaming van elkaar te kunnen onderscheiden. In overleg met het bedrijfsleven en met hulp van deskundigen zet de Commissie haar onderzoek over dit onderwerp voort.

3. Naar aanleiding van de recente toeneming van de invoer die wordt aangegeven onder rubriek 2001 90 50, heeft de Commissie twee toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur⁽⁶⁾, ⁽⁷⁾ gepubliceerd die hierop neerkomen dat de toevoeging van azijn of azijnzuur aan de pekeloplossing waarin paddestoelen voorlopig zijn verduurzaamd, indeling van de betrokken paddestoelen bij post 0711 90 40 niet in de weg staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 4. 7. 1981.

⁽²⁾ PB nr. L 158 van 23. 6. 1990.

⁽³⁾ PB nr. L 328 van 20. 12. 1994.

⁽⁴⁾ PB nr. L 144 van 2. 6. 1981.

⁽⁵⁾ PB nr. L 155 van 7. 6. 1989.

⁽⁶⁾ PB nr. C 36 van 9. 2. 1996.

⁽⁷⁾ PB nr. C 50 van 21. 2. 1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-559/96
van Riccardo Garosci (UPE)
aan de Commissie
(29 februari 1996)
(96/C 173/125)

Betreft: IGC 96 (Turijn, 29 maart) — Intergouvernementele Conferentie voor de herziening van het Verdrag van Maastricht

Kan de Commissie tijdig mededelen (d.w.z. vóór 20 maart 1996) welke regeling zij in verband met de IGC van Turijn denkt te treffen voor de aanwezigheid van EP-leden en met name van de leden uit het kiesdistrict van de stad waar de conferentie te gast is?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**
(27 maart 1996)

De vergadering van de Europese Raad op 29 maart te Turijn wordt bijeengeroepen door het Voorzitterschap van de Raad. Het is niet de taak van de Commissie initiatieven te nemen om te zorgen voor de aanwezigheid van Europees-Parlementsleden uit de betrokken regio op deze vergadering.

De Parlementsleden weten dat de Commissie herhaaldelijk gewezen heeft op de vereiste doorzichtigheid van de werkzaamheden van de Conferentie en dat zij zich heeft ingezet om het Parlement bij de werkzaamheden te betrekken, zoals dit in zijn resoluties geëist had.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-563/96
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
aan de Commissie
(11 maart 1996)
(96/C 173/126)

Betreft: Invoer van Turkse produkten tegen dumpingprijzen

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag (E-3022/95)⁽¹⁾ over de invoer van Turkse katoenwaren tegen dumpingprijzen wijst de Commissie erop dat zij „ingevolge technische problemen nog niet heeft kunnen uitmaken of er voldoende redenen zijn om maatregelen te nemen”.

Kan de Commissie mededelen of deze „technische problemen” inmiddels zijn verholpen en of zij heeft kunnen uitmaken of anti-dumpingmaatregelen in dit geval op hun plaats zijn?

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 21. 2. 1996, blz. 66.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(28 maart 1996)

De klagende EG-producenten trokken formeel de klacht in die aanleiding was tot de anti-dumpingprocedure in verband met de invoer van katoenen weefsels van oorsprong uit China, India, Indonesië, Pakistan en Turkije. De Commissie besloot bijgevolg om de procedure te beëindigen⁽¹⁾.

Op 8 januari 1996 ontving de Commissie een nieuwe klacht van de Commissie van de katoen en aanverwante vezels verwerkende nijverheden van de Europese Unie (Eurocotton), waarin werd aangevoerd dat vlakke, ongebleekte katoenen weefsels van oorsprong uit China, Egypte, India, Indonesië, Pakistan en Turkije met dumping werden ingevoerd en de EG-bedrijfstaking aanzienlijke schade berokkenen. De Commissie onderzocht of het bewijsmateriaal waarmee de klacht werd gestaafd juist en toepasselijk was en leidde een anti-dumpingprocedure in op 21 februari 1996⁽²⁾. Overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen startte zij een onderzoek naar de vermeende dumping en schade; maximaal negen maanden na de inleiding van de procedure zouden haar voorlopige bevindingen klaar moeten zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 20. 2. 1996.

⁽²⁾ PB nr. C 50 van 21. 2. 1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-572/96

van Christian Jacob (UPE)

aan de Commissie

(1 maart 1996)

(96/C 173/127)

Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland

Door de GATT-akkoorden van 15 april 1994 kon Nieuw-Zeeland zijn tariefcontingent voor schapevlees verhogen van 205 600 ton tot 226 700 ton.

Afgezien van deze verhoging, die een reële bedreiging vormt voor de Europese schapevleesmarkt, geniet Nieuw-Zeeland nog meer — onbegrijpelijke — commerciële voordelen, waardoor de ongerustheid van de Europese producenten alleen maar toeneemt.

Onder de oude akkoorden waren er subcontingenten vastgesteld voor bepaalde vormen van vlees. Zo kon Nieuw-Zeeland slechts 13 500 ton „chilled” vlees exporteren (vlees dat is afgekoeld tot een temperatuur tussen 0 en 7°C en dat gelijk te stellen is met vers vlees, maar verschillende maanden bewaard kan worden). Deze subcontingenten bestaan nu niet meer. Nieuwzeelands vlees kan nu marktsegmenten binnendringen die voorheen voor de Europese producenten nog rendabel waren.

Verder heeft Nieuw-Zeeland nog steeds het unieke privilege dat het het beheer heeft over de exportcertificaten, waardoor de Commissie niet de minste controle kan uitoefenen op de handelsstromen.

Over het totale volume van het Nieuwzeelands contingent kan natuurlijk niet opnieuw onderhandeld worden, maar wel is het voor de Europese Unie mogelijk te verzoeken om subcontingenten in te stellen en om de certificaten door de Commissie te laten beheren.

Wanneer is de Commissie voornemens nieuwe onderhandelingen te openen over deze clausules, opdat een beter evenwicht wordt bereikt in de handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en Nieuw-Zeeland?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(14 maart 1996)

De exportregeling voor schapevlees uit Nieuw-Zeeland naar de Gemeenschap maakt deel uit van de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale onderhandelingen van de Uruguay-Ronde tot stand zijn gekomen. Deze overeenkomsten zijn door de Raad goedgekeurd na afwikkeling van de normale overlegprocedures⁽¹⁾ en zijn voor de Gemeenschap over het geheel genomen bevredigend.

Het communautaire tariefcontingent voor schapevlees uit Nieuw-Zeeland is van 225 000 ton tot 226 700 ton verhoogd als gevolg van de overeenkomst die tussen de Gemeenschap en Nieuw-Zeeland is gesloten op grond van artikel XXIV, lid 6 (Besluit 95/592/EG van de Raad)⁽²⁾.

De bepalingen van de Uruguay-Ronde inzake landbouwproducten zullen ten uitvoer worden gelegd in de periode 1995—2000 en momenteel zijn er geen plannen om opnieuw over deze producten te onderhandelen.

Bovendien is de Commissie van oordeel dat met de regeling voor de toekenning van invoercertificaten voor Nieuwzeelands schapevlees gezorgd wordt voor een behoorlijke spreiding op de communautaire markt, wat vooral de aanzienlijke seizoenschommelingen in de aanvoer op de markten van sommige Lid-Staten kan helpen opvangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 336 van 23. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 334 van 30. 12. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-573/96

van David Hallam (PSE)

aan de Commissie

(1 maart 1996)

(96/C 173/128)

Betreft: Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat

Wie zijn de leden van het door de Raad ingestelde Raadgevende Comité voor het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(22 maart 1996)

De Europese Raad van Korfoe heeft besloten tot oprichting van een Adviescommissie racisme en vreemdelingenhaat. De Raad Algemene Zaken heeft het mandaat, de samenstelling en het statuut ervan vastgesteld.

De Lid-Staten en de Commissie hebben elk een belangrijke persoonlijkheid als lid van deze adviescommissie benoemd. De Commissie heeft mevrouw Kamlesh Bahl, voorzitter van de Equal Opportunities Commission in het Verenigd Koninkrijk, als lid aangewezen.

Wat de namen van de overige leden van de adviescommissie betreft, wordt de geachte Afgevaardigde verzocht zich te richten tot het Secretariaat-generaal van de Raad dat als secretariaat van de adviescommissie optreedt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-575/96

van Peter Skinner (PSE)
aan de Commissie
(1 maart 1996)
(96/C 173/129)

Betreft: Fusie Kimberley Clark/Scott en ontslagen als gevolg daarvan

Op 21 februari 1996 deelde Kimberley Clark mede dat 300 werknemers van de fabriek in Larkfield, Kent, zullen worden ontslagen.

Ik meen dat de Commissie, toen zij een beslissing nam over de fusie, te kennen heeft gegeven dat de fusie niet tot ontslagen zou leiden, of slechts tot een minimaal aantal.

Was de Commissie destijds op de hoogte van deze 300 ontslagen? Als zij op de hoogte was geweest, had dat dan invloed gehad op haar beslissing?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(26 maart 1996)

Toen zij haar beschikking met betrekking tot de concentratie van Kimberley Clark en Scott Paper nam, was de Commissie zich bewust van de algemene voornemens van de partijen met betrekking tot hun fabrieken in het Verenigd Koninkrijk na de concentratie. Besluiten over afvloeiingen worden door de partijen bij een concentratie gedaan en kunnen niet door de Commissie ingevolge de concentratieverordening worden herbeoordeeld (Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad)⁽¹⁾. Hoewel de Commissie rekening kan houden met de werkgelegenheid en andere

factoren bij haar beoordeling van een concentratie, vereist de verordening dat de Commissie haar conclusie vaststelt aan de hand van mededingingscriteria.

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-576/96
van Johanna Boogerd-Quaak (ELDR)
aan de Commissie
(1 maart 1996)
(96/C 173/130)

Betreft: Opslag van hoog radioactief kernafval in Borssele

1. Valt de aankoop van splijtstofelementen in de Verenigde Staten door het agentschap in Petten (Instituut voor geavanceerde materialen, Petten, Nederland) onder artikel 64 van het Euratom-Verdrag? Indien dat het geval is, kan de Commissie dan — gelet op de artikelen 73, 74 en 75 van hetzelfde Verdrag — zeggen of zij op de hoogte is gesteld van het feit dat het radioactief afval van dit instituut niet langer, zoals oorspronkelijk voorzien, wordt teruggenomen door de VS? Kan de Commissie iets zeggen over de hardheid van de toezeggingen van de Amerikaanse minister O'Leary aangaande de bereidheid van de VS het kernafval toch weer terug te nemen?

2. Wat vindt de Commissie van het feit dat er gezocht wordt naar mogelijkheden het hoog radioactief kernafval uit Petten tijdelijk op te slaan in de opslagplaats in Borssele, die eigenlijk bestemd is voor radioactief afval met een lager stralingsniveau? Indien, zoals beweerd wordt, de transportcontainers waarin het afval zich momenteel bevindt veilig genoeg zijn, wat is er dan op tegen het afval in Petten te bewaren? Wordt er, naar het inzicht van de Commissie, bij de eventuele opslag in Borssele aan alle eisen betreffende veiligheidscontrole voldaan, zoals vastgelegd in hoofdstuk 7 van het Euratom-Verdrag?

3. Voldoet, naar het inzicht van de Commissie, de uitvoering van de milieu-effectrapportage (benodigd voor de uitbreiding van de vergunning van de opslagplaats in Borssele als gevolg van het toegenomen aanbod van afval, onder meer uit Petten) aan de normen van de Europese voorschriften ten aanzien van milieu-effectrapportages? Is de MER op kundige en onafhankelijke wijze uitgevoerd?

4. Is de Commissie van mening dat de voorlichting aan de bevolking ten behoeve van de inspraakprocedure adequaat is geweest? Deelt de Commissie de kritiek van diverse kranten dat de beschikbaar gestelde informatie voor een leek volstrekt onbegrijpelijk is? Hoe ziet de Commissie de relatie tussen deze categorie voorlichting en Richtlijn 89/618/Euratom⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 7. 12. 1989, blz. 31.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(25 maart 1996)

1. De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag 2122/95⁽¹⁾ van mevrouw Bloch von Blottnitz, die betrekking had op de afvoer van afgewerkte splijtstof uit onderzoekreactors in de Gemeenschap naar de in de Verenigde Staten gevestigde leverancier van verrijkte splijtstof. Dit antwoord is ook van toepassing op de gebruikte splijtstof uit de hoge-fluxreactor van Petten.

2. Afgewerkte splijtstof kan tijdelijk veilig in Petten worden bewaard. Opslag in Borssele is alleen mogelijk na uitbreiding van de huidige exploitatievergunning voor de kerncentrale aldaar. De Commissie bevestigt dat er een vergunning is aangevraagd voor een nieuwe opslagloods, waarin hoog-radioactief opwerkingsafval alsmede afgewerkte splijtstof uit de onderzoekreactor kunnen worden opgeslagen. De vergunningsprocedure is vastgesteld door de nationale veiligheidsinstanties, met inachtneming van de bepalingen van de Euratom-basisnormen voor stralingsbescherming. De opslag van verrijkte afgewerkte splijtstof is uiteraard onderworpen aan de veiligheidscontrole in het kader van hoofdstuk VII van het Euratom-Verdrag.

3. Op grond van de huidige richtlijn inzake de milieu-effectrapportage, die naar behoren is omgezet in nationale wetgeving, hoeft er geen MER te worden uitgevoerd bij veranderingen aan of uitbreiding van een bestaande kerninstallatie. Niettemin heeft de exploitant van de installatie als onderdeel van de vergunningsprocedure een milieu-effectrapport laten opstellen, dat door het publiek kan worden geraadpleegd.

4. De vergunningsprocedure voor een kerninstallatie valt onder de nationale bevoegdheid, op voorwaarde dat de bepalingen van de desbetreffende richtlijnen in nationale wetgeving zijn omgezet. De Commissie verwacht dat de in artikel 37 van het Euratom-Verdrag voorgeschreven rapportage plaatsvindt; zij zal, wanneer er splijtstof wordt opgeslagen, de in hoofdstuk VII van het Euratom-Verdrag omschreven controlemaatregelen toepassen.

⁽¹⁾ PB nr. C 40 van 12. 2. 1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-586/96
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
aan de Commissie
(11 maart 1996)
(96/C 173/131)

Betreft: Gewelddadig optreden tegen Griekse zigeuners

Op 20 februari 1996 hebben bijzondere eenheden van de Griekse politie met ongehoord geweld — hetgeen door veel

televisiestations rechtstreeks werd uitgezonden — invallen gedaan in woonwijken van Griekse zigeuners, een soort collectieve strafactie na de verwonding van een politieagent die had deelgenomen aan eerdere acties ter opsporing van misdadigers. Dit optreden van de politie, dat volstrekt niet in verhouding stond tot de aanleiding, is door vele vertegenwoordigers van het sociale en politieke leven en door de gemeenschap van de zigeuners veroordeeld; zij benadrukten daarbij in het algemeen de sociale uitsluiting waarvan ook de Griekse zigeuners het slachtoffer zijn.

Kan de Commissie meedelen:

1. hoeveel en welke programma's ter bestrijding van de armoede en de sociale uitsluiting zij in Griekenland gefinancierd heeft, met name ten behoeve van de gemeenschap van de zigeuners;
2. of de betrokken kredieten zijn aangewend voor de aanvankelijk geplande doelstellingen of dat hun bestemming „onderweg” is gewijzigd;
3. hoe zij de doeltreffendheid van deze programma's tot op heden beoordeelt?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(1 april 1996)

De Commissie besteedt in het kader van verschillende acties aandacht aan het probleem van de sociale uitsluiting, waaronder de armoedeprogramma's en de nieuwe doelstelling 3 van de bijstandsverlening van de Structuurfondsen (1994—1999); een van de doelstellingen is de integratie van met uitsluiting van de arbeidsmarkt bedreigde personen.

Met betrekking tot Griekenland en de Griekse zigeuners hebben er activiteiten plaatsgevonden in het kader van het tweede en derde armoedeprogramma (1984—1994) en de nieuwe communautaire bestekken (CB's) voor Griekenland (1994—1999).

In het kader van het tweede armoedeprogramma was er een project voor de opleiding van onderwijzers te Menidi (regio Attika), waar veel nederzettingen van Roma zijn, met het doel hen in staat te stellen te beantwoorden aan de specifieke onderwijsbehoeften van deze gemeenschap. De leerkrachten die deze opleiding hebben gevolgd, zijn nog altijd daar werkzaam.

In een ander project in het kader van het derde armoedeprogramma in de regio Thessaloniki (Evosmo, Eleftherio/Kordelio, Menemeni) werden speciale onderwijscurricula zowel voor volwassenen als kinderen ontwikkeld. Het Ministerie van Onderwijs heeft deze later op nationale schaal ingevoerd. Bovendien gaf dit project de aanzet tot de oprichting van verenigingen van zigeuners in verschillende delen van het land.

Nog afgezien van de duurzame effecten van deze projecten, vooral van het tweede, hebben ze een belangrijke bijdrage geleverd aan de bewustwording van het publiek van de problemen en behoeften van de zigeuners.

Bovendien is in het CB voor Griekenland voor 1994—1999, onder het operationele programma (OP) „Bestrijding van de uitsluiting van de arbeidsmarkt” (subprogramma 3: „Andere uitgesloten groepen”), een specifieke maatregel voorzien voor de sociale en economische integratie van religieuze en culturele minderheden, te weten de zigeuners en de Pomaki. Het budget voor deze maatregel bedraagt 8 miljoen ecu, waarmee een aantal breed opgezette combinaties van acties ter bevordering van de sociale en economische integratie van zigeuners gefinancierd zal worden. Deze acties kunnen o.a. betreffen: counselling, zorg voor afhankelijke gezinsleden, lezen en schrijven, beroepskeuzebegeleiding, vooropleiding, opleiding, bevordering van nieuwe werkgelegenheid, en de oprichting van ondersteunende diensten in gemeenten waar zigeuners wonen.

Er zijn echter aanzienlijke vertragingen van de tenuitvoerlegging geweest in de aanloopperiode van het OP (1994—1995), hoofdzakelijk vanwege de noodzaak systemen en procedures op te zetten om de kwaliteit van de tenuitvoerlegging te verzekeren, en ook door problemen in verband met de innovatieve aanpak van het OP. Hierdoor zijn projecten die in 1995 bij het Ministerie van Arbeid zijn ingediend nog niet gestart, en de Commissie is dus niet in staat de geachte Afgevaardigde nader in te lichten over de inhoud of de effectiviteit ervan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-624/96

van Joaquim Miranda (GUE/NGL)

aan de Commissie

(6 maart 1996)

(96/C 173/132)

Betreeft: Oost-Timor en de Euro-Aziatische top in Bangkok

Het standpunt dat de Commissie — bij monde van haar voorzitter en haar vice-voorzitter Marín — inneemt over Oost-Timor en de bezetting van dit land door Indonesië is, aan de vooravond van de Euro-Aziatische top van Bangkok ten aanzien van de „garanties voor een handelsakkoord” die ook voor dat land moeten gelden, uitermate shockerend en kan slechts grote verontwaardiging oproepen.

Door de economische belangen hoger aan te slaan dan de rechten van een volk en het geweld tegen dat volk te „ignoreren”, schendt de Commissie de door haarzelf uitgedragen eerbiediging van de mensenrechten en het internationale recht en plaatst besluiten op losse schroeven en ontkent verklaringen die door haarzelf en door andere communautaire Instellingen altijd volmondig zijn onderschreven.

Kan de Commissie derhalve in duidelijke, ondubbelzinnige en algemene bewoordingen bevestigen welke beginselen volgens haar moeten worden aangehouden en welke weg de Europese Unie moet bewandelen ten aanzien van handelsakkoorden of andere akkoorden als sprake is van ontoelaatbare situaties zoals bijvoorbeeld in Oost-Timor?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(21 maart 1996)

De Commissie heeft niet getracht om op de Azië-Europa-ontmoeting (OAZE) te Bangkok de mensenrechtenvraagstukken minder aandacht te geven of anderszins te verontachtzamen.

Zoals verklaard werd in het antwoord op mondelinge vraag H-52 van de heer Barros Moura tijdens het vragenuurgedurende de vergadering van het Parlement in februari 1996, werd met de Azië-Europa-vergadering (OAZE) hoofdzakelijk beoogd om tot een nieuwe dialoog en partnerschap tussen Europa en Azië te komen. Door het hoge niveau en de vrij korte duur van de ontmoeting was er geen gedetailleerde discussie mogelijk over een aantal specifieke onderwerpen. Desalniettemin hielden de Commissie en de Lid-Staten aan hun steun voor fundamentele mensenrechten en vrijheden vast.

Bovendien hebben de Commissie en de Lid-Staten de Regering van Indonesië herhaaldelijk gewezen op hun veroordeling van de door de Indonesische veiligheidsstroepen gevoerde, niet te rechtvaardigen acties, zoals het incident te Dili in november 1991. Zij verleenden steun voor eerlijke rechtspleging en een humane behandeling van gearresteerden, behoorlijke toegang door internationale organisaties tot gevangenen en een rechtvaardige, allesomvattende en internationaal aanvaardbare beslechting van het Oost-Timor-geschil, onder eerbiediging van de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties met inaanmerkingneming van de noodzaak om de mensenrechten en fundamentele vrijheden te beschermen en onder volledige eerbiediging van de rechtmatige belangen en aspiraties van de bevolking van Oost-Timor.

Op 18 juli 1994 bevestigde de Unie andermaal dat de mensenrechten moesten worden geëerbiedigd, in het bijzonder wat de vrijheid van godsdienstuitoefening en de vrije toegang van internationale organisaties tot Oost-Timor betreft. Ook op de ministersvergadering van de Unie/Associatie van Zuidoostaziatische Naties, in september 1994 te Karlsruhe, werd de aandacht gevestigd op het vraagstuk van de eerbiediging van de mensenrechten in het algemeen.

Andere, latere incidenten — in het bijzonder bij de demonstraties en de arrestaties op Oost-Timor, in oktober 1995, en het feit dat groepen uit Oost-Timor op 7 december 1995 in de Nederlandse en de Russische ambassade zijn binnengedrongen — geven aan dat er spanningen blijven bestaan op Oost-Timor.

De Commissie steunt de bilaterale besprekingen tussen Portugal en Indonesië in het kader van de Verenigde Naties,

evenals de beginselen van de op 9 januari 1995 te Genève en de in januari 1996 te Londen gesloten overeenkomst tussen Portugal en Indonesië, alsmede de voorschriften van de vergadering te Burg Schlaining, Oostenrijk, op 3—5 juni 1995. Zij hoopt oprecht dat deze thans lopende besprekingen, die door de Unie worden gesteund, zullen uitmonden in een rechtvaardige, allesomvattende en internationaal aanvaardbare beslechting van het Oost-Timor-geschil. Geen enkele Lid-Staat heeft zijn hulp aan Indonesië opgeschort. Dat zou namelijk de weinige invloed die de Gemeenschap eventueel op de Indonesische Regering zou kunnen uitoefenen, alleen maar verkleinen. Het grootste gedeelte van de communautaire hulp is bestemd voor het behoud en het duurzame beheer van het tropische woud: een wereldwijd streven met als doelgroep de armere plattelandsbevolking.

De kwestie van een bezoek aan Oost-Timor van een delegatie van het Europees Parlement werd opgeworpen op een vergadering van de parlementaire Commissie voor ontwikkeling en samenwerking, die op 23 november 1995 plaats had en werd bijgewoond door het hoofd van de diplomatieke vertegenwoordiging van Indonesië bij de Gemeenschap en de gouverneur van Oost-Timor. De Commissie steunt dit initiatief ten zeerste en wenst het alle mogelijke succes toe.

Samen met de Lid-Staten heeft de Commissie dan ook herhaaldelijk niet te rechtvaardigen acties veroordeeld, om een eerlijke behandeling van en toegang tot gearresteerden gevraagd, terwijl zij de huidige dialoog steunt, ook die met de vertegenwoordigers van Oost-Timor.

In dit verband blijven de Commissie en de Lid-Staten de Regering van Indonesië onder druk zetten, om over het geheel genomen tot betere prestaties op het gebied van mensenrechten te komen.

Zo heeft het Voorzitterschap de Indonesische Regering bijvoorbeeld in december 1995 benaderd over de gevangenschap van twee journalisten.

In samenwerking met de Lid-Staten zoals vertegenwoordigd door het Voorzitterschap, zal de Commissie haar goede diensten in deze zin blijven bewijzen, om tot een rechtvaardige, internationaal aanvaardbare oplossing te komen, waarbij de rechtmatige belangen van de bevolking van Oost-Timor ten volle worden gerespecteerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-626/96

van Christian Jacob (UPE)

aan de Commissie

(8 maart 1996)

(96/C 173/133)

Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de Europese Unie en derde landen

Door de GATT-overeenkomsten van 15 april 1994 konden de derde landen hun tariefcontingenten voor schapevlees

van 277 000 tot 309 000 ton, d.w.z. met meer dan 30 000 ton, verhogen.

Aangezien de schapevleesproductie van de Europese Unie een tekort vertoont dat op 240 000 ton per jaar wordt geschat, verandert het fragiele evenwicht op de Europese markt door de nieuwe overeenkomsten in een situatie van duidelijk overschot.

Dit dreigt aanleiding te geven tot de ineenstorting van de schapevleesprijzen in alle EU-Lid-Statens, hetgeen een gevaar betekent voor de begroting in verband met de in het kader van de GMO schape- en geitevlees ingevoerde compensatieregeling.

Hoe denkt de Commissie deze situatie het hoofd te bieden, als de derde landen besluiten hun respectieve tariefcontingenten volledig te benutten, en kan zij de Europese producenten garanties geven voor het voortbestaan van de GMO-begroting en met name van de GMO zelf?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(21 maart 1996)

De Commissie bevestigt dat de Gemeenschap bij de besprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde heeft ingestemd met een verhoging van ongeveer 30 000 ton van de hoeveelheid schapevlees die mag worden ingevoerd uit de derde landen die de Overeenkomst hebben ondertekend.

Zoals het geachte Parlements lid zelf aangeeft, is de jaarlijkse communautaire productie van schapevlees 240 à 250 000 ton kleiner dan de vraag. De Commissie verwacht dan ook niet dat er op de markt een verstoring zal ontstaan door de ontwikkeling van de invoer als gevolg van de verhoging van de contingenten. Sommige derde landen zijn niet in staat om hun uitvoermogelijkheden in het kader van de GATT-contingenten voor 100% te benutten, wat in sommige gevallen in het kader van bilaterale overeenkomsten wel het geval is. De niet-benutte hoeveelheden kunnen niet worden overgenomen door andere derde landen die de hun toegevoerde maximumhoeveelheid hebben bereikt.

De Commissie wijst erop dat, in het verleden, de invoermogelijkheden in het kader van de overeenkomsten inzake vrijwillige beperking van de uitvoer naar de Gemeenschap steeds groter zijn geweest dan de effectieve invoer (die in de periode 1986—1995 opmerkelijk stabiel is gebleven).

Gedurende een zeer lange periode (het hele voorbije decennium) waren deze invoermogelijkheden zelfs groter dan de huidige invoermogelijkheden in het kader van de GATT.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-656/96**van Salvatore Tatarella (NI)**

aan de Commissie

(8 maart 1996)

(96/C 173/134)

Betreft: Inschakeling extern adviesbureau voor nieuw kantoorgebouw van de Commissie in Luxemburg

In verband met de nieuwe kantooruimte waar de Commissie in Luxemburg naar op zoek is, worden er naar verluidt twee oplossingen in beraad gehouden die onderling — vooral qua budgettaire implicaties — sterk van elkaar verschillen. Een van de mogelijkheden waar de belangstelling naar uitgaat, is het in aanbouw zijnde Joseph Bech-gebouw, waarmee een fors bedrag zou zijn gemoeid; de Commissie heeft in 1993 een aanbesteding⁽¹⁾ uitgeschreven om het toezicht op de bouwwerkzaamheden aan een gespecialiseerd adviesbureau toe te vertrouwen.

Kan de Commissie mededelen:

1. of het waar is dat de onderhandelingen met het betrokken bouwbedrijf niet zijn opgeschort;
2. of het toezichthoudende adviesbureau geen technische fouten heeft gemaakt;
3. of de bouwwerkzaamheden inderdaad al meer dan een jaar aan de gang zijn en of er een studie gaande is naar de keuzes die zijn gemaakt ten aanzien van de stabiliteit en de technische en architectonische karakteristieken van het gebouw;
4. of het waar is dat het contract met het adviesbureau zonder opgave van redenen is opgezegd en, zo ja, waarom daartoe is besloten;
5. of Commissielid Liikanen zijn antwoord kan bevestigen op schriftelijke vraag E-2442/95⁽²⁾, waarin hij verklaarde dat de Commissie externe adviseurs moet inschakelen voor taken die gezien het technische karakter ervan niet door eigen ambtenaren kunnen worden uitgevoerd;

6. welke strategie zij in het kader van de onderhandelingen over de eventuele aankoop van het Bech-gebouw heeft ontwikkeld met het oog op de voortzetting van de werkzaamheden, waaraan reeds een bepaald bedrag aan begrotingsgelden is gespendeerd?

⁽¹⁾ PB nr. S 249 van 22. 12. 1993, blz. 86.

⁽²⁾ PB nr. C 9 van 15. 1. 1996, blz. 43.

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(27 maart 1996)

De Commissie heeft nog steeds belangstelling voor het Josef Bech-gebouw, waarvan de bouw in maart 1994 is begonnen. Zij is derhalve nog steeds in onderhandelingen met de bouwer.

Het geachte Parlementslid moge worden verwezen naar het antwoord dat de Commissie gegeven heeft op schriftelijke vraag E-2442/95 van de heer Crampton waarin zij aangeeft dat de Commissie een beroep kan doen op adviesbureaus en hun conceptuele of adviserende taken kan opdragen, mits deze niet door ambtenaren kunnen worden uitgevoerd, niet alleen vanwege het technisch karakter ervan maar ook omdat deze taken van tijdelijke aard zijn en een specifiek karakter hebben.

Het tijdelijk karakter van de opdracht is vastgesteld bij de uitnodiging tot inschrijving, nader omschreven in het contract en vrijelijk door het adviesbureau aanvaard.

In dit geval zal het grootste deel van de werkzaamheden die verband houden met de technische controle in mei 1996 zijn voltooid en de Commissie heeft besloten in overeenstemming met de voor ieder bouwdoossier vastgestelde procedures te handelen.

Wat de evaluatie van de werkzaamheden van het adviesbureau betreft, is de Commissie van mening dat deze aan het einde van de opdracht moet plaatsvinden, hoewel deze firma tot op heden tot volle tevredenheid van de Commissie heeft gewerkt.